

Přednáška

IVA ADAMCOVÁ

28.9.

2013

Iva Adamcová – Opava 28. 3. 2013

Dobrý den, vítám vás.

Vím, že nejste jenom tady z toho místa, z toho krásného města, ale i někdo je z blízkého, a někdo dokonce i z dalekého okolí. Takže jsem velmi ráda, že jste přijeli a vážím si toho. Já jsem taky včera cestovala celý den a těšila jsem se, protože vy jste první přednáška po dlouhé době tříměsíční, kdy jsem měla přestávku a už jste mi chyběli.

Byla jsem tady v Ostravě před rokem, to už je rok. Ten rok utekl velice rychle.

Velmi mnoho lidí mě tady rok nevidělo a velmi mnoho lidí neví, že existují audio nahrávky, protože poslední video, které se točilo, bylo přesně před rokem ve Zlíně 28.9., kde jsem přednášela na univerzitě a už přes léto se ozýval hlas nitra, který nechtěl, aby se už videa natáčela dál, protože mnoho lidí není připravených na informace a když neviděli základní videa, což se také stává, že si někdo někde klikne jenom na jinou přednášku, kde není základní výklad, tak ti lidé by se zablokovali odsudkem.

Protože jsem přišla pro velmi malou konkrétní skupinu lidí s informacemi, které předávám a musím vysvětlit běh světa, abyste se v něm orientovali.

Učím vás žít být obyčejným člověkem. Protože obyčejné lidství je mnohem víc než jakákoliv černá i bílá magie, kde vývojově člověk nabírá informace, které potom za prvé zneužívá. A teď dobře poslouchejte: buď ke zlu, to je systém černé magie, anebo potom i k dobru, kde vlastně v nevědomosti, kdy činí dobro, tlačí a sbírá karmické zápisy druhých lidí, přičemž oni musí prožít své pochopení, a to pochopení je jim sebráno. Je to vlastně systém pokory neboli to, co přišel natuknout a sem lidstvu říct Kristus v praxi.

Takže velmi dobře poslouchejte, abyste viděli a mohli prožít dneska, že vše je dobré.

Během přednášky se vám mohou dít zvláštní věci, můžete také jemně vrnět, protože se vám budou otevírat čakerní systémy. Někdy to bude hodně silné, jestli tam budete mít blok. Stává se někdy na přednášce, že někdo nevydrží a musí odejít nebo se rozpláče. Nebojte se toho, je to vyčištění kanálu jenom přes ty informace, kdy přehodnocujete ty vaše kartotéky a ty bloky, které v sobě máte. Je to přirozené, ale děláte to vy sami. Každý z vás si nabere jiné procento pochopení z toho, co řeknu. Oproti přednáškám, které byly na videích a jsou dostupné veřejnosti, za ten rok přišlo veliké množství dalších informací, které se postupně přidávaly na audiopřednáškách. Kdo by je chtěl, může si napsat tady Danovi Hrabalovi na tuto adresu: dan.hrabal@gmail.com

Ale prosím vás, poslouchejte chronologicky a pomalu. Nemůžete nic urychlit. Nebylo by vám dobře, protože tělo se pohybuje až za vědomím pomalým předěláváním a zkušenostmi. Takže to prosím vás respektujte. Stejně byste nemohli urychlit svůj vývoj. To nejde, to už si berete do ruky vůli člověka, který by chtěl být lepší. To už je záležitost vašeho egoismu neboli vůle vašeho jména a těla. Tak začínáme.

Všechno, co existuje, je vědomí. Zhruba před 50 lety, když mně byly asi tak 4 až 5 let, jsem jednou v noci byla probuzena Bohem – vědomím ve mně, a stála jsem vysoko nad planetou a pozorovala jsem její obraz. Prožívala jsem pocit, že vidím sama sebe. Ano, ta planeta jsem byla já. Všechno bylo tak dokonalé, barevně odstíněné. To vědomí bylo skutečně nesmírně krásné a já jsem věděla, že všechno, co je na té kuličce přede mnou, na které se pohybovaly všechny oceány a pevniny, jsem já sama – vědomí, které ji oživí, které sestoupí sem. Tenkrát jsem tomu jako malá holčička moc nerozuměla, ale věděla jsem, protože to vědomí bylo současně v celém průběhu mé křivky A až B, že mi to jednou dojde.

A ono skutečně krok za krokem přicházel Otec a osvětloval mi všechny záležitosti, situace a události, které mi dělali druzí lidé. A tohle všechno, to pochopení dneska vám potřebuji ukázat, abyste skutečně prožili, že vše, co se vám kdy dělo, děje a dít bude ve vašich osudech, je dobré a vysvětlit věci, které vás oddělují v iluzi hmoty. Bůh je úplně všechno. Je to vědomí, které žije buď mimo hmotu anebo i ve hmotě, když přijde čas, aby se vaše částička vědomí ponořila do hmoty. Ta hmota klasifikuje pouze první tři dimenze. První, druhou, třetí. My budeme teď mluvit o třetí, protože vy se pohybujete ve třetí dimenzi. Pak je tam hladina, taková krusta, která odděluje stav toho vědomí, což je hladina zákona hmoty.

Vy jste toto božství. Tady když vyšrafuji toto políčko, tak to je Bůh. To jste všichni vy. Zkuste si představit, že třeba v některém minulém životě jste měli jiné tělo, jiné jméno. Přišli jste si zahrát roli tohoto života. Muž se bude jmenovat třeba Jiří. Tenkrát jste se jmenovali Jiří. Něco jste už uměli z minulých životů, už jste si něco pamatovali, co byste dělat neměli. Něco jste ještě neuměli a většinou to, co neumíme, to je reprezentováno tzv. negativními emocemi, kdy vy odmítáte něco. Dejme tomu, když neumíte třetí čakru, tak se ještě zlobíte, protože nerespektujete konání druhých lidí anebo situace. Popřípadě celý život jste se zlobili na nějaké druhé lidi. Ten človíček, který se vtělil do té hmoty, která se Jiří jmenuje, si ale neuvědomoval, že je vším na co se podívá. A že tím, že to dělá sám sobě neboli zbytku světa si píše karmu, neboť ta ho musí dohnat.

Jednoho dne ten člověk odloží svoje tělo, které se Jiří jmenuje a narodí se třeba do těla, které se jmenuje Michal. A ejhle. Vybere si rodiče, minimálně rodiče a samozřejmě i všechnu ostatní hmotu svého života, tedy lidská těla, která se pohybují v tom osudu. A zrovna ono to začíná u těch rodičů, že minimálně jeden z těch rodičů se také bude zlobit. V tom okamžiku je takový rodič pro mě ten nejlepší, jaký může být, protože on vybíjí moji vlastní karmu odporu k druhému člověku. Když já se znovu na toho člověka budu zlobit, jako na svého rodiče, že se tak chová, budu ho kritizovat, budou se mi takoví lidé táhnout celým životem, protože nerespektují obrovský obdiv a lásku k tomu člověku, který mi předvádí to, co já bych neměl dělat druhým lidem. Proto je takový rodič pro mě dobrým rodičem. Mám ho za to milovat, ten člověk vám přijde vybit karmu.

Novou karmu si zapíšete novým odporem.

Takže vidíte, že ti, kdo vám tzv. přicházejí ubližovat, vám obrovsky pomáhají. Oni zastaví to, co jste kdysi dávno zapsali, a teď se čeká na to, jestli jste pokorní a přijmete toho člověka takovým, jakým je jako dobrým, protože on vám něco ukazuje, anebo jestli

ho znova odmítnete nepokorou a znova po čase budete muset prokazovat, jestli už jste víc pokorní anebo ještě ne. Je na vás, máte všechno ve svých rukách, dokud nepochopíte systém sjednocení.

Ono se to vyvíjí. Vy se neustále rodíte. To vědomí Boha, kterým vy jste (to je vaše skutečné vědomí), se vtělí. Vybere si rodiče a vtělí se do hmoty, která se tělo jmenuje. A tady nahoře, když se prolne přes tu hladinu zákona hmoty, což je vlastně satanská rovina iluze, si začne po čase (když se narodí kolem druhého roku života ego) ten človíček myslet, že je to jméno a tělo. Ne. Všichni jste Bůh, který se považuje za jméno a tělo, které reprezentujete. Ale tak to není.

Vy jste Bůh, který má k dispozici nástroj, kterým se tady máte jenom pohybovat.

Je to jako když sedíte v autě a řídíte. A máte ho používat jenom k dobrým věcem, protože – a to už víte – sklízíte to, co zasejete. Ano, jestliže zaséváte dobro, jste pokorní, přijímáte naopak negativní věci z toho světa v klidu a míru. Vy se smíte bránit jenom tělem, ale ne emocemi, protože vaše skutečná realita je za těmi emocemi. Toto když vám dojde, stanete se vším a dostanete v pravou chvíli vše, co v tu dobu budete potřebovat. Protože Bůh sám sobě dává vždy přesně potřeby, které přicházejí na řadu.

Tyto informace, které dávám, každý z vás chápe trošičku jinak, přesně podle míry, kterou jste schopni pochopit. Nesmí v tom být samozřejmě vypočítavost.

Já se za malou chvíli dostanu dál, abyste viděli systém zrozování. Tato hladina, tady bude těch človíčků hodně (promiňte mi moje malůvky, to jsou takové patvary). Jejich skutečná realita je božství v nich.

A teď pozor – já vás převádím přes šestou čakru.

V šesté čakře, když se třetí oko otevře, a otevře se jedině tehdy, jestliže přestanete – a teď dobře poslouchejte – poslouchat hladinu egoismu, která za vás mluví.

Každý, kdo se dostane pod tuto hladinu oddělenosti, podléhá hlasu, který se tam ozývá, ale není váš. Vaše nejsou zlosti, vaše není kritika, vaše není nátlak na druhé lidi, posuzování, že jsou špatní. To se tam ozývá automaticky a samo. Ale do určité míry vývoje člověka si člověk neumí oddělit to svoje a to, co vám nepatří. Jste loutky, v té chvíli ten člověk je loutka.

Jestliže ale víte, že všechno, co je tady na planetě špatné, dělá automaticky tato hladina, už se nemůžete zlobit na druhého člověka, že vám něco udělal. On za to nemůže, on nemá sílu to odmítnout, ignorovat tento hlas.

Jestliže ho ale odmítnete na jakékoliv čakře a každá čakra má své negativní emoce neboli odporující emoce, tehdy se všechno opakuje a všechno musí přijít znovu. Vy jste skutečně úplně všechno. Vidíte, hranice vašeho vývoje A až B je stanovená a máte domluveno se všemi ostatními hmotnými těly, že vám přesně udělají to, co vám udělají. Zjistili jste, že třeba ve vašem okolí se k vám někdo chová jinak než k druhým lidem? Ano, i vy to máte, že cítíte karmické zápisy, které si lidé nosí s sebou. To je vlastně energie, takže někdo vás třeba něčím provokuje, nevíte čím, neumíte si to vysvětlit.

Nebo někdo je vám sympatičtější, někdo nesympatičtější, tam cítíte hranici, jak někteří lidé jsou oddělení, jak se uzavírají do těch svých ulit.

Ano, stačí to respektovat, soucítit s takovým člověkem.

Karma se vybíjí velice jednoduše, když víte, že kdokoliv vám přichází cokoliv udělat, tak si to zasloužíte, jste rádi, že vám někdo tu karmu vybil a toho člověka neodsoudíte.

- Na jedničce je závadný emotivní poryv, že ten člověk je špatný.
- Na dvojce že vám vadí jeho chování.
- Na trojce je nerespektování, že on to dělá. Tam se zlobíte, nechcete to, odtlačujete to.
- Na čtyřce to jsou lítosti a nenávisti.
- Na pětce posuzování a kritika.

Ke každým těmto věcem se dostaneme. Ještě je to rozdělené, že v levé straně vašeho těla máte zanesenou hmotu, to znamená konkrétní lidi. Hmota je tělo člověka, to už jste se dnes dozvěděli. Vaše tělo je sestaveno z prvků této planety, a když ho odložíte, ono se rozpadne a zase je využito jinde. To je stavební jednotka, která tady zůstává. Pro mě vždycky bylo nesmyslné chodit na hřbitov a oplakávat tam ostatky. To je to samé jako když oplakáváte kytičku na zahradě, když už shnila, ona se rozložila. To je šat, který ten Bůh odloží a už ho nepotřebuje.

Když už pak znáte svoje minulé životy, je vám jedno, co jste byli. To už není. Ty výdobytky z toho života vám zůstávají tady v tom těle. Vy si nemusíte pamatovat, čím jste byli, co jste dělali anebo nedělali, protože všechny zkušenosti máte nyní v sobě. Vývoj pokračuje.

Jediné, co je skutečnou realitou, je totiž vývoj.

Vy jste se teď narodili do speciální doby. Ta doba je velmi důležitá. Přišla jsem v době, kdy vám přináším nové informace z toho důvodu, že planeta se dostala do úplně jiné fáze, kde ještě nikdy nebyla. Ano, naše hmota, planeta, naše prvky, které využíváme k tomu, abychom se jako bohové mohli tady pohybovat, se dostala do vyšších dimenzních stavů. Planeta pomalinku zvedala svoje vibrační pole, ono to mělo několik bran v posledních 10 letech, a poslední brána, kterou jsme prošli, a planeta je hotová vibračně, je na konci března tohoto roku. Proto se teď dějí kolem nás v tom hmotném světě takové drsné věci, a ještě se nějaký čas dít budou, protože vaše hmota a hmota planety by měla vibrovat už v 5D vysokými vibracemi. Každý egoismus, který teď člověk uvnitř toho těla udělá jako nevědomý Bůh, prosazením té své vůle sníží vibraci. Dřív to trvalo dlouhý čas, než přišla karma zpátky. Teď to máte za chvíli na těle – za hodinu, za týden, za 2 dny, hned se to vrací.

A pozor – ty smršťe jsou obrovské, protože obrovské egoismy, které tady jsou – proto jsou ty hromadné bouračky a zemětřesení a neuvěřitelné věci, které se teď dějí. Jsou tu velice rychlé změny.

Podívejte se třeba i do politiky, kde nějaká duše si nabere, dejme tomu, že něco vytuneluje a hned se na to přijde v krátké době, hned se to vymění, aby ta jiná duše to zase mohla zkusit.

Ono je to skutečně dobré, nebojte se, nebraňte se tomu. Sice vy považujete, že to jsou naše společné peníze, nedívejte se na to tak. Ta hmota je tu proto, aby si to ti lidé vyzkoušeli, a vy jim to musíte umožnit. Nikdo si odsud neodnese ani halíř, věřte mi. Ani vaše tělo si sebou nevezmete. Veškerá hmota, která reprezentuje tento hmotný svět, tady zůstává. Je to jenom modelína, plastelína, která se mění vývojem.

Já se vrátím k tomu, co jsem začala. Ano, planeta má jiné podmínky. Ona vibruje jinak, protože vesmír, jak víte, se rozpíná. Ano, my se rozšiřujeme a z toho centra od toho velkého třesku, kdy to všechno vybuchlo a vzniklo, když se dostanete do určitých kružnic, tak tam má vyšší a vyšší náboje. My jsme se dostali do oblasti, kde planeta skutečně vibruje v 5D. Ale mezitím na planetě ještě zůstává hodně lidí, kteří patří na 3D, proto se dějí tak drsné věci.

Já jsem přišla pouze pro tzv. devátou třídu. Zkuste si představit, že jsem paní učitelka třídni v deváté třídě. Vy teď končíte, přichází účtování, doba vysvědčení a odcházíte do vyšší, střední školy. Mezitím osmáci dozráli do devítky, sedmáci do osmičky, všechno se posunuje a do prvních tříd nastupují prvňáčkové. Vývoj ale pokračuje. Vy ale víte, že my nemáme devět tříd, máme jich jenom sedm, takže já jsem přišla zhruba asi tak s informacemi pro jednu sedminu lidí. Ono se to pomaličku rozšiřuje, samozřejmě Bůh není jen přes jednoho člověka.

Veškeré informace, které teď chodí, doladují, je to všude na planetě, planeta si poradí vždycky sama. To božství je univerzální, takže vždycky přijde v pravý čas.

Vy každý z vás jste jinak naladěni, někdo je víc logický, někdo emocionální, někdo to vidí přes matematiku, někdo zase přes tvorbu, přes malování, to je jedno jak to využíváte.

Nicméně teď je veliký chaos informační. To vidíte, co se děje teď všechno kolem vás. Před deseti lety možná byste netušili, že dneska se budete zabývat duchovnem. A kdybych vám toto řekla před deseti lety, tak mě zavřete do blázince. To nešlo. Já jsem i respektovala věci, takže se dělo, že jsem dostala příkaz – nikdy jsem nezasahovala vůlí Ivy. Já jsem věděla, že musím čekat. Čtyřicet let jsem čekala, pak mi Otec přikázal, že musím začít. A začal mi posílat jednotlivé lidi, a pak 12 let jsem trénovala těmi výklady ve vztahu k těm lidem. Aspoň jsem získala praxi. Věřte mi, já jsem se namluvila stovky, snad tisíce hodin. To nedokážu nikdy spočítat. Protože nejlepší, co můžete pro druhého člověka udělat, je vysvětlit mu, jak být lepší. Nikdy žádné zasahování. Já se za chvíli k tomu dostanu.

V roce 2009 (2 roky před tím, než jsem začala přenášet veřejně) jednou v noci – to už přišel čas, aby na mě žádný z magických stavů nedosáhl – se v noci objevily čtyři ruce nalevo mého těla, čtyři ruce napravo, a najednou ti andělé mě vyzvedli o tři patra výš. Jela zdviž, pak v každém patře se to chvíli houpalo, a pak zase se to rozjelo, až po třetí jsme zastavili, zhaslo se, já jsem cítila obrovskou duchovní svobodu, a skutečně do krátkého času se stalo, že jsem vystoupila na veřejnost. Ano, čekalo se na dobu, kdy jsem si vybila veškeré minulostní karmy s tím, aby dnes na mě nikdo nedosáhl, aby mi nebylo ublíženo.

Rozdíl mezi minulými „svatými“ – vy víte, že to považuji za obyčejnost. Minule ve 3D planetě, co už teď není, v těch minulostních tisíciletých fázích se tady objevovali velice čistí lidé a přenašeči, kteří věděli, že jsou obyčejnými lidmi. Ale pozor, bylo jim většinou ubližováno. Byli ukřižovaní, protože ten 3D svět přišel. Oni měli obrovskou vůli od Boha pomoci lidem. Přišli záměrně a znali svůj osud, a přesto s ním souhlasili. Přestože jim pak bylo fyzicky tělesně ublíženo, ale nemusíte se o ně bát. Bůh nikdy nedopustí, aby taková duše, která sem přijde jako přenašeč, trpěla víc než je nutné, než sám ten člověk si přijde odložit také něco z minulostních věcí.

Dnes jsem přišla do úplně jiného prostředí, protože dnes už je planeta v 5D. Takže nikdo na takového člověka už většinou neútočí, on ani nemá karmu. A pak vám vysvětlím, na jakém principu to pracuje. Ten člověk totiž odstřelí sám sebe. Ale to vám pak namaluji.

Takže ten systém se pomalu vyvíjel, informační pole se zvedala. V nynější době jsou na planetě úplně jiné podmínky. Ano, vždycky andělé říkali, že planeta změní tím vstupem do 5D fyzikální podmínky. Jestli jste se někdo věnoval léčitelskému, to znamená bílé magii, kvůli vám jsem přišla. Přišla jsem vás převzít do vyšší fáze vývoje. Vysvětlím systém, protože dnes prožíváte veliké zkoušky. Abyste jim rozuměli, abyste je zbytečně neodmítali. Nebránili jste se jim, protože byste se zbytečně zablokovali.

Teď už víte, že se vrstvy mění. Odchází devátá třída, pro kterou jsem přišla, to znamená, že nevědomí lidé po spoustě životů, kteří se dostali už přes hladinu srdce a přes hladinu komunikační, se teď dostávají k informacím a stávají se z nich černí mágové. Protože oni musí vývojově tak zvýraznit svoji vůli a začnou ji zneužívat. Samozřejmě, že ti, kteří byli černými mágy, najednou přišli na to, že už chtějí činit dobro. Posunují se z fáze černomagické do bílých mágů a začínají léčit. Pozor – s dobrým úmyslem. Ano, vy už znáte správnou cestu. Správná cesta k Bohu je zlatá střední cesta. Ale napřed ten člověk musí přemrštít fanaticky i ke zlu i k dobru, aby mu došly věci a zkušenostmi získal vědění, že toto dělat nesmí. Vy jste jenom neznali podmínky, které tady byly. To znamená, že jestliže jste se posunuli z černých mágů jako bytosti do bílých mágů, už děláte dobro, myslíte si, že děláte dobro, a nějakých pár životů skutečně zasahujete a pomáháte.

Co to znamená. Jestliže na někoho člověk působí, sebere mu tedy karmu. Ten člověk musí si prožít nemoc, což bílý mág považuje za špatnou věc. Nemoc považuje za špatnou věc, ale každý z vás sám za sebe jste se sem přišli učit být lepší, a vy potřebujete i tu nemoc, která přichází, abyste ji přijali. Já se k tomu za chvíli dostanu. Vysvětlování Krista je to, že musíte splatit vše do posledního haléře. Musíte milovat i tu nemoc, protože když ji považujete za špatnou, vy s ní nesouhlasíte. Vidíte to? To není pokora.

Takže už vidíte v těchto dvou hladinách – černí mágové se posunuli do bílých, nevědomí do černé magie. Když se promíchaly vrstvy, teď je tady obrovský chaos, tehdy si ale vzájemně ještě musíte vybit karmu – ze třídy do třídy. Takže bílé mágy dohání karma z černé magie. Nastávají tam útoky. Mnozí z vás zažíváte hlavně v noci stavy, kdy na vás něco obrovsky útočí. Je jednoduché se toho zbavit. Vy máte mít obrovskou

lásku a trpělivost. Žádnou kritiku, žádné další útoky, žádné ochrany. To je vaše magie. Vždyť je to váš osud. Vy se máte naučit sklidit svoje činy. Jestliže já si udělám ochranu jako vajíčko před nějakým útokem, tak i já dělám magii.

Ne, já zkrátka musím ten život přijmout. Vy se bráníte přijetí toho člověka, který útočí. Paradoxní je, že když je vám to jedno, tak se to do vás nestrefí.

Věřte mi, já jsem zažívala ve veliké rychlosti tyto věci. Byla jsem velkou oporou mým dětem a pamatuji si, jak jednou v noci přišlo obrovské zlo k posteli. Petruška spala vedle mě. To už bylo v době, kdy Lucinka byla vdaná. To zlo se zkrátka na tu postel nedostalo. Tam se napínalo prostěradlo a deky, jak to chtělo stáhnout všechno. Co se odehrávalo kolem té postele, to bylo neuvěřitelné. A ta Pěťa: „mamííí“ – tak jako kvílela, ta byla zatlačovaná do těch polštářů tlakem té energie. Já jsem ji jen chytila za ruku a říkám: „Klid, nic se neděje, vydrž.“ Během pár chvil se to zastavilo. Nesmíte. I na toho člověka, který to pošle, musíte myslet s velkou láskou, protože on neví, že si zapisuje karmu útoku. Že útočí sám na sebe a že ho to dožene. Láska, kterou máte cítit k těm lidem, kteří útočí, má být ve formě soucitu. Za prvé vděk, že vám vybil karmu a zároveň soucit, že on neví, že útočí sám na sebe.

Dále vidíte, že při těch posunováních vrstev, že bílí mágové odkládají zasahování.

Pozor – obyčejný člověk je mnohem „výš“ (vy víte, že nikdo není výš nebo níž, to je iluze, ale vy to takto vidíte v tom hmotném světě) než jakýkoliv léčitel, který zasahuje.

Vysvětlím proč. Jestliže já jsem léčitel a seberu druhému člověku karmu, já mu seberu pochopení. Zkuste si představit, že jste žáci v první třídě a napíšete špatně písemku. Na čtyřku, na pětku. Je to v matematice. Když budu bílý mág, já tomu žáčkovi tu známku vygumuju. My jsme oba dva podváděli. Jenže to tělo toho žáčka se pohybuje v té hmotné sféře. A paní učitelka mezitím vysvětlí další matematiku, a ten žák neumí ani tu, a teď se to nabaluje. Takže za čas přijde další koule. Další zhoršení osudu, protože to neumím. Ne. Já jsem duchovní učitel. Já tomu žákovi vysvětlím, napřed hodiny a hodiny mluvím co má udělat. Ono mu něco utkví v té hlavě. A je mi už jedno, jestli opraví z pětky na čtyřku, na trojku, na dvojku nebo na jedničku. To už je záležitost jeho učení, jak je schopný kapacitně přijmout informace. Ten žák totiž musí zvládnout písemku první třídy, pak bude navazovat druhá třída až devátá.

Prosím vás, žádné zasvěcování.

Když už ho máte, tak si to zase nevyčítejte, to je vaše dobrá zkušenost.

Zasvěcování je vlastně jako duchovní lenost. Teď se nechám zasvětit a budu umět matematiku páté třídy. Pozor – vy to nemáte v praxi odžitě. Zkušenosti nemáte v sobě. Vy musíte projít celou školou, abyste všemu rozuměli. Víte, jak byste byli vyděšeni? Vy obskakujete informace.

Je jednoduché se dostat nahoru. Žít přesně osud den po dni. Tak jak vám ten osud přináší to vaše žití, protože vy jste Bůh, který si zvolil celý osud kousku planety. A ten je neměnný. Osud planety je stanovený se všim všudy. Takže vy jste si vzali kousek, protože vidíte jako Bůh: aha, tento osud mi vyhovuje, tady přesně dostanu na frak, jak já jsem kdysi dával v minulostním životě na frak někomu jinému. Jo, to je přesně pro

mě, abych věděl, že už to těm druhým lidem okolo sebe neudělám, a že tuto situaci přijmu za svou. Nebudu se bránit.

Princip je vlastně velmi jednoduchý.

Každý z vás je Bůh, který si vybral osud těla vašeho jména. A stanete se Bohem jenom tím, že nebudete nic odmítat. Ani činy lidí, ani situace, ani sám sebe. Všechno je správné tak, jak je. Neboli – vidíte to – dostáváme do systému přítomnosti. Jste ve stavu spokojenosti.

Ego existuje a žije jen ve stavu nespokojenosti. I tak zvané karmické choroby, které si lidé nabírají, jsou systémem osudu. A i s karmickou chorobou byste mohli žít zdánlivě pro druhé jakoby bez nemoci. O tom nikdo nemusí vědět, protože když budete jenom spokojeni – ještě chodím, ještě se mohu pohybovat, ještě jdu sám na záchod (systém spokojenosti) – tehdy si neblokujete dál čakry, protože většinou u těch karmických nemocí si přitěžujete těmi odpory „proč zrovna já“. No doprdele proč ne já, to mám to dát někomu jinému? Ne. Je to moje zkratka. To je to odmítání, ta nepokora přijetí osudu. Ježíš vám to ukázal milionkrát. Vemte si, jak nesl svůj kříž.

Kříž je systém osudu. To je symbol, který tam máte. Máte nést osud těla vašeho jména. Tehdy projdete tím osudem úplně se zdravým tělem.

Mně nedávno napsal velice zajímavý muž s velice zvláštním osudem. On je hodně logický, hodně jsme prodebatovali. Ten osud, který má tady, je hodně dramatický, a on prožil obrovské životní zvraty. Dneska přes ty zvraty pochopil, že vlastně stačí jenom to přijetí. Ano, je to moje, tak to žiju já, a jenom s vědomím pro to udělám všechno, aby se to změnilo. Když ne, tak to nemá být a zase neodporuji. To stačí. Já vždycky mluvím o tom nebránění pouze nitrem, prožitkem. Tělem si můžete říct, že ne. Řekněte si tisíckrát, že ne druhým lidem. Ale jestliže je to součástí mého osudu, byla to moje vůle, protože já nejsem Iva. Já jsem Bůh, který si přišel do těla jménem Iva zažít osud.

Já jsem to zažila teď nedávno, bylo to velmi krásné. Už jsem o tom také vyprávěla na mnoha audiopřednáškách. Ale protože tady je hodně lidí, kteří to neslyšeli, tak vám ten postup musím vysvětlit. Teď je to 14 dní, 3 týdny zpátky jsem zažila krásný zázrak. A vždycky to zažiju proto, aby mi Otec ukázal, co vám mám zase říct, abyste věděli ten postup.

Dostala jsem příkazáno, že budu přednášet do konce tohoto roku. A samozřejmě se vyvíjím, učím se taky. Jsem člověkem, takže Iva taky ještě ty odpory nějaké samozřejmě prožívala. Už ne k lidem, to už mám dávno vyřešené. Spíš ani ne k situacím, ale taková ta tíha k povinnosti, to je také ještě bránění se. A loni na podzim, to bylo velice těžké období. Tam byly dlouhé cesty a vždycky těsně před tím odjezdem bylo: „Kam teď jedu? Jé, šest hodin, sedm hodin... Já bych si chtěla odpočinout...“ To už je Iva. Okamžitě jsem opravovala. Ne, ne, je to můj osud. Já jsem se tam vždycky těšila, jenom to přemísťování, ty dálky. I když zase já ráda cestuji autem, já strašně ráda šoféruji, jsem vášnivý řidič, já si to užívám. Ale přece jenom když je ta noha takovou dobu v té ztrnulé pozici... Začala jsem cítit stín v pravé noze. Tak se tam hezky zapsal za kolenem. Já jsem si říkala: že by se tam něco dělo? Už to tlačilo, že to bylo na hranici bolesti. Nicméně v polovině října v noci najednou se objevila bílá ruka a přesně mi jezdili v tom místě

prstíčky. Říkám: „Jé, vy jste hodný, vy mi asi něco odpouštíte“. To víte, že jsem se hned kála, že jsem to opravovala. Já jsem druhý den ráno vstala, vyskočila jsem na tu nohu a ten stín mi sjel ke kotníku, tak se to svezlo, jako když sjedete výtahem. Za 14 dní jsem se vzbudila, vyskočím na ty nohy a obrovská bolest. Říkám si: „Já mám snad oteklý kotník“. Tak jsem koukla na nohu a nic. Ale nemohla jsem se ani dotknout toho kotníku, jak strašně to bolelo. A protože to bylo v listopadu, tak si říkám: „Jak se dostanu do kozaček“, protože mám nasunovací kozačky. Tak jsem dokulhala do kuchyně, dokulhala do koupelny, ale až jsem lezla do kozačky, tak jsem nic necítila. Ale nebyl čas, já jsem musela být za minut na poliklinice, tak jsem odjela. Pak jsem nakoupila, úplně jsem na to zapoměla, a když jsem přišla domů a sundávala jsem si tu botu, tak jsem zjistila, že mi nic není. Říkám: „Jé, vy jste hodní“.

Začal další rok, já jsem začala tento rok 19. ledna a do 30. června jsem měla jediný volný víkend, který byl o Velikonocích, takže začal další maraton, byl krásný. Každá ta přednáška je jiná, jiní lidé, ale krásná atmosféra. Vždycky se na vás obrovsky těším, a už jsem si to užívala jinak, to bylo hezké. Nicméně přece jenom asi ještě trochu tíha – tam vidíte i sebemenší niterný pocit té tíhy – tam asi byl, a teď o prázdninách, když jsem skončila, teprve druhý den jsem pocítila únavu. Jako když dostanete vysvědčení, odnesete si ho domů a teď najednou zjistíte: jé, mám to za sebou. Já jsem pak v neděli spala tři a půl hodiny odpoledne a nemohla jsem se vzbudit.

Ale byla jsem tak šťastná jako blecha.

Ale přece jenom v srpnu jsem cítila už ne stín, ale jako těžkou tu nohu. To byl pokrok. Lucinka přiletěla pro kluky 28. srpna a tu noc oni přijeli pozdě, byli všichni u tatky na večeri, přijeli asi o půlnoci. Já jsem jim otevírala, šla jsem si lehnout. Usnula jsem, byla jsem sama v ložnici a najednou se rozsvítilo v mém těle, a já jsem viděla dva žhnoucí body v té noze. Ta noha strašně bolela. A já jak jsem tam viděla ty dva body, tak hned ta hladina egoismu vám tam něco hodí. Tak jo, máš embolii, něco se ucpe. Umřeš. Hele, já byla tak šťastná, že jsem si to odkroutila v té hmotě, že už jsem vám všechno řekla. On to ví nejlíp. Já jsem to přijala. Tak jo. Aspoň je tady Lucka, kluci tu nebudou sami, aby mě křísili. Tam byly samé pozitivní pocity. V tu ránu se mi obrovsky rozsvítilo srdce. A ta zář vytékala do toho tunelu, a když mi dotekla do té nohy, ze vteřiny na vteřinu všechno přestalo. A od té doby jsem čistá. Ano, to je poslední platba. To je systém, který vám potřebuji vysvětlit.

Vrátíme se k bílým mágům.

Oni už jsou hrozně hodní. Mnozí z nich už si ani neberou peníze, přestože třeba sami nemají. Oni chtějí pomáhat. Ale tohle je ještě zasahování vůle toho bílého mága. A i vůle toho, kdo na sebe nechá sahat. Já vím, že vám asi úplně převrátím systém hodnot.

Věřte mi, je to pro vás strašně důležité. Teď je velké množství bílých mágů, kteří přestali chodit a vysvětlím vám proč. Mají problémy s první a druhou čakrou. Co dělá bílý mág. On léčí. On už má v sobě obrovské množství Boha, ale on si to přivlastňuje. To znamená, že je období u bílých mágů, kdy v různé míře ti lidé prožívají tak zvanou duchovní pýchu. Umím něco líp než druzí. Ale Bůh je prožitek, miláckové moji.

Jestli já si o sobě myslím, že jsem lepší, v tu ránu, protože žiji v celku, si myslím o druhých (aniž bych to vyslovil), že druzí jsou horší. Je to tak? Pozor, to není všechno. Bůh nezná hladiny toho vašeho „horší“. On zná pouze stav „dobrý“. Pro něj je všechno dobré. On ví, že si sem přicházíte odložit zkušenostmi všechny egoismy. To znamená, že on zná jenom „dobrý“. Všechno ostatní, byť by to bylo jenom „horší“, je „špatný“. A to se odehrává na první čakře. Tam souvisí i jiné lidské vlastnosti. Ctižádostivost. To plodí duchovní pýchu. To jsou všechno návaznosti, které vy nevnímáte, protože se díváte do toho vnějšího světa a považujete ho za realitu. Ne. Všichni z nás, jak tady sedíme, se díváme na jeden jediný svět a každý ho vidí jinak.

Protože ono to nejde z vnějšku dovnitř, ono to jde z nitra ven. Ano, z nitra ven se promítá stav vašeho světa. Jestliže ho vidíte jako dobrý, stáváte se Bohem. Vy souhlasíte, neuzavíráte se čakerním systémem. Ale pozor – tam musí být všechno. Všechno, co existuje. Nezapomeňte, že vše je dobré.

Nedávno mi napsal človíček, který nepochopil. Ono je to správné, ti lidé se ptají. Jenom jsem vždycky načerpala náběr toho, abych vám zase mohla vysvětlit jinak. Psal mi, že jakoby podporují lékaře a ztracují léčitele. To není pravda. Každý stav je dobrý v tom prožitku, co ten člověk prožívá. Jestliže vy jste ve stavu, kdy přicházíte k pokoře, už vám dojdou věci, které vyprávím. Jestli ještě ne, nějaký čas chcete léčit, musíte léčit. Vaše nitro potřebuje ještě zkušenostmi získat další prožitky, abyste si doplnili informace a zjistili po čase (je jedno jak dlouhém), že jsem vlastně měla pravdu. Věřte mi, i nemoc je vaší cestou a tu poslední si musíte zaplatit sami, a ještě být rádi, protože ona vám pomůže pochopit.

Ted' mi psal jeden léčitel, já se na něj moc těším. Věřím, že bude slyšet tuto audionahrávku. My se sejdem v Hostýně tento měsíc. On se věnoval hodně lidem, je to velmi hodný člověk. Mezi bílými mágy jsou velmi hodní lidé, kteří neví tyto informace. Ted' je samozřejmě velmi nemocný a měl dokonce na mě i otázku, kdy mi říkal jak je možné, že na stránkách je nějaké rekonektivní léčení. Já jsem řikala: „To je dobře, že se na to ptáte, protože ten, kdo poslouchá moje přednášky, ten by si to nikdy nenechal udělat. Ale já nikdy nepovažuji nikoho za špatného. Někdo mě požádá, jestli si tam něco může dát...“ Samozřejmě, nebude tam propagace fašismu, to už jsou extrémny. Vy musíte všichni pochopit za sebe. Já každého člověka v jakémkoliv vývojovém stupni považuji za dobrého. To je vývoj pravdy.

Každý člověk má svou pravdu.

Co to ta pravda je? Pravda je vaše vývojová hladina duchovnosti. To je náběr součtu všech vašich emocionálních zážitků a výtobytků zkušeností, které jste měli ze všech minulých životů, ale i z tohoto. Zkuste si představit, že i v tomto životě jste se vyvíjeli. Měnili jste názory podle toho, co jste prožili. Dřív by vám to nikdo nemohl vysvětlit. A člověk, který bude už nestranný a blíží se k hladině pokory, už neumí obvinit druhého člověka a přít se s ním. Ty nemáš pravdu, mám pravdu já. Ne. On má svou pravdu, protože on si došel do svého duchovního vývoje. A jenom ti lidé, kteří respektují pravdy druhých lidí, můžou znát pravdu skutečnou.

On totiž stav těla božího je součet všech pravd jednotlivých buněk. To je maglajs, co?

Tady vidíte, jak se všechno vyvíjí. Protože v tom hmotném světě to je jako v lidském těle. I tady umírají buňky, narodí se a ty, co se narodí, se vyvíjí od dětství do odchodu. To znamená, že ta pravda je furt jiná. Ono vás to brzy omrzí, stát si na nějaké té pravdě. A naopak jsme tady většinou prozkoušeni na třetí čakře. Spoustu lidí neumí přiznat a uznat pravdu druhých lidí, a teď tam jsou boje a určitá tvrdohlavost, to vám i zdemoluje kolena. To je zbytečné.

Moje holky vždycky říkaly: „Ty jsi věděla, jak to dopadne a tys nás do toho pustila...“

Říkám: „No jejej, to je pro mě nejlehčí cesta. Já jsem věděla, že se vám nic nestane, jenom že sklídíte zkušenost. Přece se s vámi nebudu dohadovat. Už vůbec bych vás nezbila. Tak jo, tak si to udělej. Já jsem ti směla poradit, a když jsi nechtěla – už to víš.“

Vidíte to, jak je všechno dobré. Paradoxně ten stav jejich učení probíhal velice rychle a bez mých extrémních zásahů, už vůbec ne negativit. Ano, vývoj se musí respektovat.

Stav 5D je velmi zvláštní. Tady už neexistuje utrpení.

Teď ve svém okolí mám ženu, kterou velmi miluji. Přišla o syna, který si sáhl na svůj vlastní život. Ale ona je vědoucí, ona je velmi čistý člověk. Musím vám to vyprávět. Je to samozřejmě anonymní. Protože ona je opravdu velmi dobrá, my se taky známe velmi mnoho let, dávno měla výklad.

Ten človíček, který si sáhl na život, byl velmi egoistický a tím pádem velmi trpěl.

Každý člověk, který podléhá té hladině, která za vás mluví a neumí se jí zbavit, velmi trpí.

Stav egoismu znamená, že chcete něco jiného, než je. Stav Boha, že souhlasíte, že to je tak jak to je. A to je obrovský úkol pro lidi, kteří ten egoismus mají ještě silný.

Jestliže já jako človíček v 5D vím, že jsem si nabrala celý osud – ten tunel, který se před vámi otevře – a vy jím jenom procházíte, nic jiného. Ono se to všechno stane.

Už jsem vám vyprávěla, že máte velmi malou vůli. Ano, bod A až B je ten tunel, a vy smíte odporovat, ale v určité šíři. A ten človíček, o kterém jsem říkala před tím, ten mi napsal jednou, že někteří autoři uvádějí, že tu vůli nějakou máme. Že máme velké množství těch rozhodnutí, jak to proběhne. Ano, to je pravda. Ale i to velké množství je nepatrná zlomková část, velmi malá.

Já vám to vysvětlím.

Váš osud je nastavený z bodu A až B, protože kdyby to tak nebylo (učíme se ve skupině), tak by nastal chaos ve vývoji celkového božího těla. Takže my tady máme skutečně šíři. Tady je bod A, jdete do bodu B (to, co se máte naučit).

A šíře osudu je toto – jestliže škusnete a řeknete ne, dostanete facku z toho vnějšího světa, protože všechno je energie, aby vás to narovnal.

A teď pozor – šíře vašich vůlí je jen rozsah prožitků emocí, jak to ovlivníte, jak to odmítnete.

Já vám přicházím vysvětlit a naučit z toho jednu jedinou variantu – pokoru – a to je ta rovná čára. Přijetí.

Já vás učím jenom jedné jediné věci – spokojenosti. Protože ve spokojenosti zabijete ego. Myšlenky za vás tvoří hranice egoismu neboli zákona hmoty. A ta mluví sama.

Ukážu vám mechanismus. Já jdu životem a jsem pořád spokojená. Teď mi někdo přišel něco udělat. Děkuji, vybil jsi mi karmu, ulevilo se mi. Ano, vy jste pořád lehčí a lehčí. Ten člověk si zapsal karmu sobě. On to neví. Já ho miluji, já s ním soucítím, nic jiného nevnímám. A ta spokojenost, se kterou já kráčím tím životem, ať se děje co se děje i situačně i hmotně, mi tlumí vznik myšlenek. Já fakt nemám myšlenky.

Myšlenky vás oddělují od Boha. Je to logika člověka. Vy je tvoříte, protože je přijímáte za své. Dívejte – teď mě někdo přijde něco udělat, kopne mě třeba do zadku za něco. Jestliže já ho budu považovat na jedničku za špatného, už následující vteřinu furt jsem v minulosti. Ano, vy tak tvoříte minulost myšlenkami. Proč to udělal, on je blbý, a zlost, a jakékoliv odmítání tvoříte už do minulosti. Už nejste v přítomnosti tady, už nevidíte, co se tady děje úplně stoprocentně, protože tou myslíte jste tam. Anebo tvoříte myšlenky směrem do budoucnosti, kde máte buď naděje – tam si malujete představy, jak to bude lepší. Tam ještě nejste. Pozor – budoucnost je hotová. To už jste si dávno jako Bohové vybrali. Anebo se bojíte, co bude. To je všechno iluze, ono to neexistuje. Ta minulost už neexistuje, ta budoucnost taky ne.

Je stav trvalé přítomnosti. Ale musíte vědět, že je zbytečné řešit věci, které byly a řešit věci, které budou. Ony přijdou samy. Věřte mi, zažijete obrovské zázraky.

Já jsem teď dostala v srpnu nádherný dopis od úžasné ženské. Ona říkala: „Asi jsem to pochopila, Ivanko. Ještě hodně věcí neumím, ale jednou věcí se vám musím pochlubit.“

Já jsem měla z toho dopisu strašnou radost. Doufám, že to bude poslouchat, jestli si píše o nahrávky. To nevím. Říkala: „My jsme šli s manželem v neděli na výlet a já miluji sladké. Každý den musím mít buď dort, koláček nebo zmrzlinu. A tak vždycky ty moje výlety tlačím kolem nějakých těch cukráren, což ale zase není pro mého muže. Ten má vždycky cíl, a ten si tam jde. Já jsem si ten den řekla, že to neudělám, že mu to nebudu komplikovat. Já jsem se pokorně vzdala toho mého sladkého. My jsme se krásně bavili, protože tím, jak jsem se toho vzdala, tak nebyl ten odpor ve mně. Já jsem s tím souhlasila. A my přicházíme k naší brance k baráku a vedle sousedka vylezla s obrovským táckem koláčků a nabídla nám. To je ono, že jo?“

Říkám: „No jasně, vy už tvoříte.“ A teď já vám ukážu proč.

Vy jste totiž všechno. Vy jste všechno, co existuje. A jestliže já od toho světa něco chci, já mu to svojí vůlí odebírám. Takže on vám to nedá. Nebo s velkým úsilím se musíte snažit a lopotit tím tělem a tady ho provázet po tom světě, vláčet ho a jste unavení, vyčerpaní a stojí to strašnou námahu.

Jestliže se toho vzdáte, ten svět vám to sám přinese. Protože on vás miluje, vy jste prokázali lásku, vy jste mu nechtěli nic odebrat, takže on vám to dá. Ale pozor, to nebude pracovat s vypočítavostí. Jestliže si řeknete: Aha, tak já to schválně nebudu chtít a budete čekat... Bůh je geniální záležitost, on totiž je ten, který zná každý váš motiv. Ne, tohle musí být čisté.

Pokora ve vašem životě má vypadat tak, že když je nějaký problém, já ustoupím od svých požadavků. Nekomplikuji to těm lidem, kteří tam jsou. Oni už mají dost na tom svém dohadování. Oni vás budou obrovsky milovat. Budou cítit, jak jste jim uvolnili prostor. Přestože sami tohle nedokáží, už jim budete ukazovat, kudy vede cesta. A paradoxní bude, že vy budete první, kdo to dostane. Věřte mi, je to nádherný stav, 5D.

Po tisíce let lidé a hlavně ti, kteří chtěli ovlivňovat, to znamená z magických hladin, hledali svatý grál. Spousty lidí ho hledalo a všichni bezúspěšně. Věřte mi, najdete ho jednou všichni sami, až odhalíte vaši skutečnou existenci, neboť svatým grálem je v posledním životě člověk, který odhalí, že nad ním hladina zákona hmoty mluví, a přestane ji poslouchat. Tento proces je velmi zdoluhavý. Krok za krokem, život za životem odkládáte slupky egoismu. Ego se pořád zmenšuje a přibývá vaše božství. Až když jste v celé té vaší zkumavce, v tom prostoru hlavního kanálu, doplnění vašim božstvím, pak ještě na krátkou dobu ta hladina egoismu, která vás nechce pustit (ona se bojí o svůj život v oddělenosti), takže začne krátce těsně před smrtí obrovsky běsnit. Protože se nechce vzdát vlády nad vámi jako nad hmotou. Tato hladina ale slouží Otcí, to už víte, že i Satan mu slouží. Ano, on je jedním z archandělů, takže i on má radost, když nepovolíte a když skutečně přijmete v klidu i ty křiky, které se tam odehrají. Toto období je těsně před smrtí ega.

Já velmi miluji knihu, kterou napsal pan doktor Tomáš. Teď nedávno mi znova přišla do ruky, je to nádherně popsáné, jsou to Metafyzické příběhy. Jsou to dvě knihy, a v jednom příběhu, který se jmenuje Půlnoční zvon, tam je to nádherně popsáné. Každý ten příběh, který je v této knize, je skutečný, byť se to zdá vymyšlené, a je tam pro vás nastavená cesta jakým způsobem se můžete dostat do této hladiny, a ty informace tam byly sděleny velmi hezky a velmi konkrétně. Ta kniha byla napsána v době, kdy ještě planeta byla ve 3D, takže tam je to ve formě příběhů. A tento Půlnoční zvon, tam je vlastně popsáno setkání démona s člověkem, který sice v těle ještě žije, ale už je mrtvý. Už mu zemřelo ego. A ten démon na něj nemůže. A teď ta debata, která tam probíhá, jak ten démon ho láká ještě zpátky tím pohledem. A on tam nádherně vysvětluje, že ten démon na něj nemůže z toho důvodu, protože on si nastavil hru, tak zvané „mrtvolý“. Ano, když jsem mrtvý, já sice tady pro ten svět pracuji, ale nic od něj nechci. Nedělám si zásluhy, nefňukám, když mě někdo nechce.

Zkuste si představit reakci dejme tomu v situaci, kdy vás opustí partner. Nebo někoho milujete, a on vás nemiluje, neopětuje tu vaši lásku. Člověk ve 3D bude zažívat obrovské boje na jakémkoliv čakře. Bude to považovat za špatné, bude mu to vadit, bude se zlobit, buď na toho partnera nebo na sebe. Bude o tu hmotu partnera, kterou vlastně vidí před sebou, bojovat jakýmkoliv způsobem. Bude nenávidět někoho třetího, který tam bude figurovat. Bude to kritizovat a pomlouvat, tam se dějí všechny obrovské věci. Člověk v 5D bude reagovat úplně jinak.

Nedávno mi napsala žena, která říkala: „No jo, ale když já ho tak strašně miluji, tak ho chci.“

Říkám: „Víte, co je správná hladina? Jestliže já mám partnera a opravdu ho miluji, a on chce někoho jiného, tak já ho respektuji. Já chci to, co on. Neboli respektuji to, co

je. Protože když ještě to budete respektovat, ale budete fňukat, litovat se, tak milujete víc sebe než jeho. Jakýkoliv prožitek negativní emoce ve vás, i kdybyste to respektovali fyzicky, ale ještě to prožíváte jako odpory, tam je ještě větší láska sama k sobě neboli egoismus, který vy prožíváte. Ne. Jestliže on mě nechce, já jsem šťastná jak blecha. Protože já mu chci splnit to, co jeho přivádí ke štěstí. Vždyť on i já jedno jsme“.

Toto je realita člověka 5D. A toto je se vším všudy.

Já jsem vám nedopověděla o té mé přítelkyni. Ten její syn si vzal život. A teď pozor – ona věděla, že věci jsou tak jak jsou. On si vyřešil obrovský problém, protože on tu být nechtěl a nebyl šťastný. Ona jenom respektuje. Ona ho obrovsky miluje. Ona ví, že ji přišel velice prozkoušet. Oni si dali vzájemně veliké množství darů. I když to někdy vidíte jako negativní věc, ale tak to není. Vy se učíte přijímat cokoli od druhého člověka. Když ten člověk po určitou dobu vedle vás žije, on vám dává dary tím, že dřív byste takového člověka nesnesli, dneska jo. Je vedle vás. Učíte se.

A teď pozor – vy moc dobře víte, že každý z lidí zasévá svá semena. Jestliže mně jako matce zemře dítě vlastní rukou, já to dítě budu pořád milovat a respektovat jeho čin. Bez toho, abych fňukal, protože když budu brečet a budu se demolovat svými egoismy, já zapisuji karmu svému dítěti v budoucím životě. Protože člověk sklídí jenom to, čím ublíží světu. Takže když já nebudu fňukat, budu v klidu, budu respektovat co se stalo, já tomu svému dítěti na druhé straně obrovsky pomáhám. Za mě on nesklídí ani gram. Ten, kdo pláče, lituje sám sebe. To je ryzí egoismus. To je stav 3D. Vidíte, jak se ty dva stavy liší? V 5D už není žádné utrpení. Žádný odpor k ničemu, co se děje, protože tady už ta bytost ví, že se děje v osudu, který si zvolil, přesně to, co potřebuje prožít a přijmout.

Vidíte, já vás vlastně vedu mechanickou cestou. Vy se dostáváte z iluze hmoty, že jste lidé, že jste hmota, že jste ta těla, přes zastavení brány ve 4D.

Mně napsala jedna paní krátký mail: „Ivanko, já jsem skromná, já nemusím být v 5D, mně stačí 4D, a ta mi tam nějak chybí.“ Já jsem jí říkala: „Vy jste špatně poslouchala, protože 4D je jenom brána“ – to říkám na těch základních přednáškách. To je mechanismus, kterým se dostanete do té páté dimenze tím, že přestanete odmítat, vytvářet negativní emoce a ty jsou tam popsány.

Každá čakra má jiné, a těch čaker je 5. Jestliže přestanete vytvářet odmítavé emoce a souhlasíte – vy nemusíte pusou souhlasit, vy si klidně řekněte někde NE, ale musíte být klidní, Bůh souhlas a spokojenost odezírá (odečítá) klidem nitra. To znamená, že když budu klidný, tím ten tunel se naplní Bohem.

Své nemoci máte jedině tehdy, když řeknete někde NE. Tam se ta brána sevře a vy jako Bohové se nemůžete nalít do těla vašeho jména. Tam, kde chybíte v té hmotě svého těla, tam je nemoc nebo vás něco bolí. Proto lidé jsou nemocní. Odmítavými procesy, které vytváří v té hladině egoismu se oddělují od skutečné reality Boha. Žijí v iluzi, že jsou hmota.

Jestliže zastavíte negativní emoce, začne přibývat božství ve vašich tělech. Vy se začnete uzdravovat. Jednoho dne se zbavíte veškerých nemocí. Samozřejmě některé

nemoci už jsou nastavené ve vašem osudu, byť jsou karmické, a někdy už máte ta těla hmotná zdemolovaná takovým stavem, když už to děláte desítky let. To nevadí. Každá vteřina pochopení je důležitá. Věřte mi, pro příště. Protože život nekončí, vaše bytí je věčné. Vracíte se.

Věřte mi, i vyšší dimenze se pořád učí. Těch dimenzí je velmi mnoho. Ten Bůh má své stavy vědomí, do kterých přijdete. Nemůže se nic urychlit.

Letos ve Znojmě mě rozesmála jedna paní, která říkala: „Ivanko, vysvětlíte nám šestou, sedmou, osmou, devátou dimenzi.“ Já jsem se začala smát a říkám: „Za prvé jsem učitel pro pátou dimenzi. To je jako kdybych byla učitel pro první třídu a vy byste po mě chtěli vysvětlit matematiku páté. Vy byste se posrali strachy. Když neumíte počítat do deseti a řekla bych vám, že existuje rovnice o třech neznámých, tak se zblázníte. Vy si tam dolezete krok za krokem. Nic nepřeskakujte. Vy ještě neumíte pátou dimenzi a už chcete vědět podmínky támhle někde...“

Jsou lidé, kteří se budou zajímat co je tamhle ve vesmíru, a proč je tak, a budoucnosti... Ne. Vy máte nejlepší úkol: vyřešit svůj vlastní život.

Ted' s vámi malinko zatřesu.

Stav 5D je velmi specifický. On souhlasí se vším. Uvědomte si, že planeta má svůj osud se všemi válkami, se všemi smršťemi, se vším všudy. I meditace třeba za to, aby nebyla válka v Sýrii, je přání člověka. Ono se to stane. Nejvíc přispějete planetě tím – jako buňka těla, která respektuje konání těla, neboť nevytváříte v celku těla (neboli planety) odpor.

Sám za sebe každý člověk je zodpovědný, jedině tehdy můžete jako čistá bytost přispět.

Je to zdánlivě maličkost. Možná vám to nebude stačit. Bílí mágové ještě chtějí zachraňovat celý svět. To pak budete hodně zdemolovaní, pak i tu buňku svoji necháte zdemolovat. Pravda je úplně jiná.

Takže obecně: lidé se mě ptají na různé druhy léčení, různé druhy zasahování. Prosím vás, každé zasahování shůry, tzv. zasněžení, je duchovní lenost. O tom jsem už mluvila. To nikam nevede, to vás skutečně někde dožene. A zasahování svým léčením druhých lidí, to je skutečně zasahování do jejich vývojových oblastí. A ten člověk, byť dělá jakoby dobrou věc, on se sebepoškozuje.

My jsme se sem přišli učit. Víte, vy jste sem přišli ve svých osudech, které máte domluvené, skutečně ten osud je celý domluvený se všemi činy druhých lidí a i situacemi.

Uvědomte si, že vaše nitro je i ve všech druhých lidských nitrech. To znamená, že všechno se vám děje proto, abyste zjistili, že nemáte v sobě odpor. Je nádherné zažít, že vám někdo přijde ublížit a vy najednou necítíte nic. Je tam čisto. Tehdy už víte, že z tohoto jste osvobozeni. Takový člověk, kterému se otevře ta čistota kanálu a nalije si sem to božství, ztratí nad ním nadvládu tato hladina. Ta hladina začne v určité fázi obrovsky běsnit. Posílá vám strachy, posílá vám v noci podivné bytosti, které se vás

snaží vyděsit. Posílá vám i z vnějšího světa přes ústa a činy druhých lidí různé zkoušky, jestli se ještě někde chytíte, abyste to chtěli nějak jinak. Nenechte se.

Ted' mi psala velmi moudrá žena, toho si moc vážím, musí být mladá, protože má asi roční nebo dvouleté dítě. Napsala mi krásný dopis, kde se ptala. Říkala, že má malého chlapečka a on v noci vidí v pokoji něco. Třeští oči a hrozně se bojí a pláče. Je to mezi určitou noční hodinou v rozmezí asi dvou hodin. A že dostala nabídku od nějaké vědmy, která odvádí lidské duše. Ale neví, jestli může zasahovat. Moje přednášky že ji velmi oslovily, a že ví nějak podvědomě že mám pravdu, a že se jí to zdá jako magie. Velmi správně. Pamatujte si – vy i když odložíte tělo, tak máte nějakou duchovní úroveň. A duše, která tady zůstává, zůstává z důsledku nějakého bloku nebo nepochopení. Když vy uměle ji odvedete, pošlete ji někam jinam, to je zasahování. Ona má pochopit sama. Věřte mi, já jsem to zažila.

Když jsem žila kdysi dávno s mým druhým partnerem, tak jeho tatínek mě velmi miloval. Jirkův tatínek byl takový hodný dědeček. My jsme se rozešli pět let před tím, než děda zemřel. A když zemřel, já jsem mu moc chyběla, takže on si mi sedl na rameno. Deset měsíců se mnou chodil. A ono to potom už bolí, to už potom cítíte a je to horší a horší. Nicméně já jsem věděla, že je to on. On každou sobotu, když ke mně někdo přišel a já jsem k němu devět hodin mluvila, poslouchal ty výklady. On se učil. Já vždycky potom, když jsem šla na automatickou kresbu, tak napřed měl jeden kruh, pak měl dva kruhy a za deset měsíců měl už tři kruhy. Hodně pochopil, to byl úžasný člověk. Pak jsem se potkala s jedním bílým mágem, který mi říkal: „Ty ho musíš vyhodit!“ Já říkám: „Ne, podívej se. Ještě to unesu, ještě to vydržím. Je jedno, jestli někdo přijde dveřmi v hmotném těle mě navštívit a já mu povídám nebo jestli mě někdo sedne na rameno. Jestli to chce a ještě to vydržím, tak to jde. Neboj se, on už má tři kruhy, on pochopí z velké lásky ke mně, kdy bude čas. Já mu ty informace klidně předám, byť je na druhé linii“. On skutečně pak odešel. A tenkrát ten mág na mě tak koukal... Oni ještě rozhodují, ať tady nebo tam, co je správné, co není. Vše je dobré. Ta druhá duše to musí pochopit. Tehdy mu dáte prostor.

A vrátím se k té ženě. Ona je opravdu schopná, když už to cítila, že asi ne. To dítě si ji vybralo, ona je pro něj nejlepší matkou. Ano, vše je dobré, nezapomeňte na to. Pak to uvidíte. To znamená, že ona si ho vybrala jako své dítě a on ji, tam je vzájemná návaznost. Tam je vždycky dobrý postup toho, že se to dítě naučí správnou věc. Ona ví, že má jen láskyplně myslet na tu bytost. Protože když se bojíte o sebe nebo o to dítě, tak vám klesne vibrace, a ono to k vám může. Jestliže ho milujete a naučíte to své dítě nebát se – proto jste jeho matkou – tak to samo zmizí. Tady jde o to svůj vlastní egoismus zkrotit. Já se nebojím o to dítě, já ho zklidňuji, zmírňuji to. I manžela, tam ještě funguje manžel, že jo. Tam jsou věci, které jsou jednoduché. V těch vašich životech je to fakt jednoduché.

Psala mi paní, která chtěla vysvětlit. Ona dělá projekt, obrovsky pro něj pracuje a je nadšená, ale ono to neklape. A ještě má pod sebou podřízené, kteří neudělají pro ten projekt, kolik by měli, a teď se mě ptala, kde je hranice toho nezasahování a toho nedělání. A já jsem jí nemohla odpovědět. Napřed asi 14 dní a pak to přišlo najednou přeposlané znovu. Říkala: „Já vím, že tlačím...“ Tak jsem hned odpověděla, už i v

telefonu. Říkám: „Cesta je jednoduchá. Vy jste si jako člověk – a pozor, všichni ostatní jste na tom stejně, Bůh je spravedlivá záležitost – vybrala osud. A vy nemůžete vědět, jestli ten projekt má projít nebo ne. On je tady zaznamenán už v osudu planety. Ale to vy nevíte, vy prostupujete tím tunelem. Takže já svým tělem, bez vnitřních odporů litování, že jsem pro to udělala, a považování za špatné, že to nejde, bez těchto vnitřních odporů pro to udělám tělem všechno, co můžu. Mechanicky – tohle a tohle bychom ještě mohli zkusit, aby i když to nevyjde, jsem měla čisté svědomí. Já jsem věděla v budoucnosti, že jsem pro to udělala všechno. A i k těm lidem: je velký dar, že oni jsou tady. Ono by je to někde dohnalo, ta laxnost a to, že oni nepracují, jak by měli. Tak že já (bez toho, že bych je považovala za špatné a že to kazí) bych řekla: Podívej se, já jsem zjistila, že pro to můžeš udělat víc a neděláš, takže buď to teď opravíš, je to na tobě. Já se nezlobím, můžeš teď začít a zůstaneš u toho nebo tě propustím. Buď to tomu člověku dojde, anebo odejde. I oni se učí“.

A ona mi odepsala: „Ježíši, vy jste to tak napsala, že já vidím, že je to fakt jenom dobré.“

Ano, jakmile zachováte klid a reagujete jenom tělem jako nástrojem, nezapasujete to skutečné božství, které odmítá emocionálně, pak se všechno provalí. A i kdyby to nedošlo do zdárného konce, který vy považujete za zdárný konec, tak to zdárný konec je, protože vy jste se kolem toho naučili být lepší. Vše se dá zužitkovat.

Vždycky nám seshora ukazovali (mně a mému muži), jak tady je skutečně vše dobré. I ta fotografie napřed musí být negativem, aby se mohla stát pozitivem. Napřed si tady ty bytosti musí prožít zdlouhavé životy negativismu, aby přehodnotily a pomalu se stávaly pozitivem, než přejdou bránu a hladinu oddělenosti od Boha. Stav 5D je tzv. druhý příchod Krista.

Takže já se teď vrátím ke svatému grálu. (Dane, jsi tady někde) Já jsem přednášela v Šumperku v odsvěceném kostele, opraveném, strašně moc hezké to bylo. Už tři týdny předtím mě Otec přicházel oslovovat v noci, abych vám prozradila systém svatého grálu. A já si hlídám egoismus Ivy, takže nic neurychlím, radši o týden později než o dva týdny dopředu. Nicméně když už je na čase, abych s informací přišla, tak většinou přes nějakou druhou hmotu (promiň Dane, to přijde). Já jsem pak jela do Rusavy s Oldřiškou Vackovou a měli jsme nabrat Dana v Otrokovicích na pumpě. Tak jsem je tam pozvala na kávu a v tu chvíli, kdy před nás paní postavila tu kávu, tak najednou se Oldřiška zvedla a šla na záchod. Dan zvedl oči a vidím takovou tu nestrannost v těch očích, kdy ten Bůh na mě kouká z toho nadjá a říká: „Když jsi minulý týden mluvila v tom Šumperku, tak nad tebou byl svatý grál. Ty jsi svatý grál, víš to?“ Říkám: „Dane, dobře, tak já už začnu mluvit.“

Takže v následné přednášce na Pardubicích a pak v Brně už jsem o tom mluvila.

Svatý grál je iluze člověka, který tady běhá svým tělem, ale vevnitř už je božství. Už se nebrání tomu osudu, který si přišel vybrat. Už je pokorný, přesně takový, jak to přišel učít Kristus. Neumí ublížit, protože ví, že jeho nitro je stejné, jako nitro všech lidí a bytostí nejenom tady na planetě, ale i v celém vesmíru. Že je to pouze vědomí jednoty. Takový člověk už ví, a už by nikdy neudělal ani myšlenkou, že by ublížil druhé bytosti, protože ví, že to dělá sám sobě. Vaše nitro je mým nitrem.

Léta lidé hledali svatý grál, protože věděli, že je rohem hojnosti. Že je absolutní mocí – pozor – ale už nezneužitou. Mágové ho hledali, protože chtěli být mocní, a chtěli mít bohatství veškerého světa. Já nemusím mít drahokam a oringle zlaté na krku. Já mám celý svět. Ten Bůh je v potřebách. Každá potřeba přijde tomu člověku, protože on je vším. To božství nitra to ví.

Ano, svatý grál existuje. A dostane ho jenom ten, kdo se k němu vývojově prožije. Nikdy ho nikdo nemůže zneužít. Kdokoliv by ho zneužít chtěl, zesílil by hladinu egoismu, a nikdy by se svatým grálem nestal. Bůh je geniální záležitostí pouhopouhé energie. Pracuje to absolutně spolehlivě. Protože existuje jedna bytost a ví o každé své buňce, jestli umí ještě ublížit nebo ne. Vy jste on a on je vy. Na tohoto člověka už nemůže nikdy ani nikdo zaútočit žádným způsobem. Protože kdyby třeba z hladiny mágovství někdo vyslal útok – vidíte, já jsem nitrem toho člověka. On útočí sám na sebe. S obrovskou rychlostí, protože boží tělo na sebe nenechá zaútočit. Láska je nejvyšší energie, která existuje.

Takže už je předpoklad, že i kdyby mechanicky ten člověk nezvládl svoje emoce, ale on se ani nedostane do blízkosti a prostřednicví takového člověka, to už je zamezené. Já jsem to zažila ve svém životě mnohokrát. Pamatuji si, jak v 16 letech jsem jednou v noci procházela (když jsem šla z brigády) parkem, kde se přepadává i ve dne a chtěla jsem jít doleva. Nic tam nebylo, já jsem nemohla projít, tam najednou byla uzavřená brána. To božství mi akorát chtělo sdělit svoji přítomnost. Mohli mě tam nechat jít, zřejmě by se tam skutečně odehrávalo něco, co by bylo dramatické, a měli by spoustu problémů, jak tomu zamezit. Takže mě tam zkrátka nepustili a mně ukázali, že si nemůžu já jako Iva jen tak jít kam chci. Pak už jsem to vždycky dělala tak, že jsem si jenom představila kudy bych mohla jít – rovně, doleva, doprava a pak už automaticky takový pocit uvolnění přijde, kudy je ta cesta pro vás nejlepší, tak tam jdete. Bez nějakých obav. Já jsem se nebála ani předtím, jinak to už by byla vůle Ivy, ale to už přichází automaticky, že tu důvěru máte. Pozor – sama v sebe, vy jste všechno. Strach odpadá absolutně v jednotě, protože strach skutečně neexistuje.

Jestliže já jsem všechno, co existuje, tak jediný, koho bych se měla bát, jsem já, když udělám odmítavý proces.

A teď pozor. Proto vy musíte sklidit do posledního haléře svoje poslední karmy. Už nejsou tak dramatické, a i kdybyste cokoliv udělali, včetně jakýchkoliv pitomostí (takových těch pod hladinou egoismu), všechno se dá prožít, odžít, přijmout to. Teď si to zasloužím, dočistí se všechno včetně nějakých bolestí nebo nemocí.

Přišla jsem pro vás jako pro devátou třídu, která odchází do vyšších hladin, do střední školy. Teď vás je víc. Ti lidé budou rezonovat. Můžete si všimnout, že jestliže jste se zklidnili a fakt se snažíte neodmítat nic nitrem, že se vám dějí zázraky. Vy se ani nedostanete do dramatických situací, protože najednou se ten život zklidňuje a vypadá úplně jinak. Čím míň se budete bránit nepokorou a budete využívat stavy pokory a přijetí a klidu nitra, tím se budou všechny vaše věci řešit. A skutečně, byť bude třeba stav společnosti pořád horší a horší, tak vás se to zdánlivě jakoby netýká. Ty stavy tam přijdou.

Vy budete pokračovat, protože planeta samozřejmě pluje 5D systémem. Pomalu si každý z vás, ať jste v 5 nebo ve 3D dožijete své osudy, které jsou nastavené. Byli lidé, kteří mi psali nervózní dopisy: Co teď? Planeta je v 5D na konci dubna a co já? Kde jsem, to jsem v prdeli. Já říkám: Prosim vás, vy to vidíte úplně jinak – lineárně – já se nedivím, máte na to mozek. Tak to není. Už když jste se narodili a třeba v padesátých letech, tak už jste měli svůj bod B vývojově buď v 5D nebo 3D. To je jedno. Lidi v tom mají trošku maglajs. To už bylo dopředu dané. To je to samé jako je dopředu je dané, když se oplodní vajíčko spermií, která buňka se stane, to je program. I kdyby se mělo narodit poškozené tělo, už tam je program v DNA, že tam nějaké poškození bude, protože ta bytost si potřebuje třeba odžít trpělivost sama se sebou, a i okolí. To jsou všechno věci nastavené.

Lidi bědují, že mají třeba postižené dítě. Ne. Vy si dáváte vzájemně obrovské dary. Jestliže se zklidníte, přijde pomoc i dítěti i vám. Dějí se neuvěřitelné věci.

Všchno klidem skutečně změníte v obrovský ráj na zemi. Ano, v této době má přijít nebe na zemi. Ale pouze pro ty, kteří jsou schopní pochopit. Kristus věděl, že v této době planeta bude v 5D, a proto přinesl původní informace, které jakoby našel. Spousta lidí do dneška nepochopilo systém. To nevádí, nemají ho pochopit, nemají odžito a nemají odloženou určitou vrstvu egoismu.

To znamená, ti pak budou přemístěni na jinou planetu tím, že tady dožijí své životy a narodí se na 3D hmotu, na planetární systém, který tam je.

Tady na planetě bude pak všechno jinak. Už vidíte, že se bortí ekonomie, v celém světě to nepracuje, egoismy se krásně vybíjejí. Lidé, kteří dneska třeba tunelují obrovským způsobem, něco si přivlastnili, co jim nepatří, oni budou příště ti, kterým bude něco ukradeno. Pak budou bédovat. Teď třeba v soudnictví se dějí věci, které jsou nepravostmi. Někdo o tom ani neví. Odsoudí se lidé, kteří jsou čistí, ti lidé si myslí, že jsou poškozeni. Ne. V minulosti byli na druhé straně rolí a dneska musí prožít tu bezmoc té mašinérie, která se tam děje. To se děje skutečně všude, teď je toho obrovsky hodně, protože je tady teď smíchaná 3D a 5D, a vy v tom musíte mít samozřejmě zmatek. A ten Bůh je dokonalý a satan také samozřejmě, to znamená, že on vám hází různé špeky, jestli se ještě chytíte aspoň na takovou drobnost.

Základ je daný. Stav 5D je, že jsem spokojená a přijímám to, co je v klidu. Stav 3D je, že ještě zasahuji, chci něco jinak. Nebojte se, to není jako laxnost. Já tělem konám všechno, co potřebuji. Já činím morálně to, co vidím, že je správné, tak to udělám. A nezapomeňte, že někdy pomůžete člověku tím, když mu nepomůžete. To už pak budete vědět, protože vaše nitro bude cítit, že jeho by to zkazilo, ta pomoc. Tam už jste spojení s nitrem toho druhého člověka. Takže tím vším musíte projít.

Musíte dostat i zkušenosti, že jste třeba někomu pomohli a on najednou sám sebe tím zdemoloval, on si ublížil, zneužil toho. Nezlobit se na něj. Věřte mi, vy vidíte a zvlášť i přes ty peníze, jak se to tady míchá a pohybuje, jak o něco přicházíte. Ne. Vy si kupujete zkušenosti. Všchno je jen taková hra, která se odehrává. Vše je dobré. Lidé jsou zvyklí, že když vydají hmotu nebo peníze a nedostanou za to nic hmotného, že jsou poškození. Tak to není.

Vy jste se sem přišli učit, všechno ostatní je iluze a hra iluzorního světa. Zjistili jste někdy, že když jste se zklidnili vědomě (i sebedomluvou), že najednou za hodinu bylo všechno jinak? Zkuste si to, uvidíte, co se bude dít. Budete zkoušeni třeba i přes rodinné příslušníky. Když už zachováte vy ten klid, že třeba přijde manžel: To myslíš vážně? Ne, všechno skutečně pracuje dobře. A vy získáte vždycky víc.

Já si pamatuji na jednu úžasnou duši, která žije v jižních Čechách. Dělala jednu jarní přednášku a já jsem rok před tím, protože ty přednášky se objednávaly rok dopředu, jsem s ní byla na Skype, a ona ten den měla narozeniny. A měla dva problémy. Jeden problém se týkal dítěte, protože tam se něco odehrávalo ve škole. To taky vyřešili, o tom nechci mluvit. Ten druhý problém se týkal peněz. Ona má bratra, velmi se milují, nicméně měla tři děti. Nejstarší dceru na vysoké škole a potřebovala peníze na školu, byli bez peněz. Oni zdědili byt a měli představu, že byt se prodá a rozdělí si peníze a všechno bude v pořádku. Jenže mezitím ten bratr si našel přítelkyni, byl velmi zamilovaný, chtěli se brát a zakládat rodinu, ale on neměl peníze na vyplacení té poloviny toho bytu.

To je vždycky přesně vypočítané. Ona je velmi schopná. My jsme byli v den jejích narozenin, kdy ona s tím bratrem byla pohádaná, a už to nefungovalo, a teď mi to vysvětlovala. Já jsem jí říkala: „Nezapomeň, že peníze pro tvůj život jako buňka jako máš živiny nastavené. Jestliže se jich někde vzdáš, ty je stejně máš mít, protože Bůh má projekt osudu planety. On ti musí ty prostředky na to dát. To je to, co nechápete. Jakmile se zaměříte na ty papíry tady, a teď se o ně tak taháte, jste v prdeli.“ Představte si, ona přehodnotila a řekla: „Dobře. Já jsem se rozhodla, já si to vyzkouším“. Já jí říkám: „Ale musíš zůstat v klidu.“

Představte si, ten bratr ten den, přestože byli pohádaní, jí asi za hodinu zavolal po tom Skype. Ona byla i dojatá, že on jí gratuluje, i když byli pohádaní. Ona mu říká: „Já ti strašně děkuji a chci ti říct, že jsem se rozhodla, že ty peníze za polovinu bytu nechci. Nech si ho, založ rodinu, ožeň se. Já tě mám ráda a nechci přijít o bráchu.“ Vidíte – o Boha.

Ona říkala: „Ivanko, dneska mám bráchu, máme nádherný vztah. Za tři měsíce ze tří stran přišla přesně suma, kterou bych dostala za polovinu bytu.“ Ale pozor – to ještě před tím, než doma řekla, že se vzdala toho bytu, tak přišel satan přes tu nejstarší dceru. Říká: „Z čeho budu studovat, vždyť nemáme peníze, cos to udělala.“ Ona říkala: „Hele, zachovej klid. Já jsem se tak rozhodla, tak to respektuj. Já ty peníze někde vydělám.“ Víte, někdy přijde takové to závaží navíc. Kdyby zpanikařila a zase začala: To jsem neměla a začala to odvolávat... Ne. Ona říká: „Dneska dcera studuje, peníze přišly, mám bráchu, všechno se vyřešilo.“ Ten satan vám jenom hází špeky. Jste jak myšky, které jdou okolo pastičky s voňavým špekem nebo sýrem. Buď se chytíte nebo nechytíte. A věřte mi, vyplatí se nechytit. Vědět, co je důležitější než hmota.

Hmotný svět je hmotný svět. On je iluzorní a vy se musíte přerodit tím, že přestanete tu hmotu vidět.

Ti, kteří jsou připraveni na 5D, vy už dneska vnímáte, že se vám zapojují i vyšší smysly, které před tím jste nevěděli, že máte. Dnes už klidně můžete cítit pocity druhého

člověka a prosím vás – bez vlastní vůle a zasahování. Jestliže já se budu chtít dostat do pocitu druhého člověka, už jsem mág. To přijde automaticky samo.

Dodržujte respekt vůči druhé bytosti, ona je stejná jako vy. Byť by to byl bezdomovec nebo špinavý člověk nebo já nevím jaký, i egoistický. On je stejný Bůh jako vy. Jenom hraje jinou roli. Vy jste třeba v deváté třídě, on teprve v páté. On doleze do té deváté, to je pouze iluze role co umí a neumí. On třeba zase i v té páté může umět líp věci, které vy tenkrát, když jste v té páté byli, jste dělali. To už nevíte, to je zbytečné posuzovat.

Zapomeňte na posuzování, uvědomte si, že jste stejným Bohem, který si vybral kus osudu planety – jiný, někde vedle vás. On je vlastně spoluhráč. Když budete herci a budete stát na pódiu a budete hrát, to je jedno koho, a proti vám bude druhý hráč odříkávat svůj scénář... Realita by měla být stejná jako kdybyste byli ti herci a hráli to. Ten člověk vám to hraje dobře. Když budete ve 3D, bude vás to strašně štvát (chtěla jsem použít jiné slovo, jsem si rozmyslela). Když budete v 5D, budete to vnímat jako hru. Ano, to je super, dělejte to. Budete mít nádherný život. Ať se bude dít cokoliv, všechno zmizí. Některé zkoušky jsou pro vás velmi těžké.

Já se vrátím k tomu léčiteli, jak mě oslovil. On říkal, že vlastně i po těch přednáškách se mu začalo spoustu věcí rozvazovat, osvětlovat. Byť byl v nemocnici, ono se mu ulevilo psychicky. Do druhého dne mu to střevo prasklo. Ono se to sice vyřešilo operativním zákrokem (zatím tam je asi vývod), nicméně se mu obrovsky ulevilo. Víte, vy tu tíhu, kterou si nesete, to je ta vaše karma. Tam ho někdo poškodil, existovaly dvě ženy, které se s ním soudily a on s nimi. On byl jakoby lidsky v právu, ale on říkal, že si napsali omluvné vzájemné maily, stáhli soud. Víte, co se všechno vyřeší, když to uděláte?

Já vám budu vyprávět příběh, stal se mi před týdnem. Je to drobnost, je to blbost, ale vy víte, že jsem přes příběhy a na těch příbězích člověk pochopí víc, než když mluvím obecně.

Já jsem minulý týden jela za svým mužem 100 km a hned, když se vyjede z Teplic, tak je taková silnice dálničního typu. Ona sice vypadá jako dálnice, ale jede se tam devadesátkou. Já většinou dodržuji rychlost, vím, že to má svůj smysl. Nicméně jedu a z kopce jel kamion, za ním modrá oktávie – to už vám asi něco napoví, mně to tedy před tím nenapovědělo. Jeli devadesátkou, ale nechtěla jsem se vléct za tím kamionem, tam nevidíte. Tak jsem si říkala: Předjedu je. Když předjíždíte, tak jedete víc než devadesátkou. Takže já jsem předjela, zařadila jsem se před ten kamion a začala jsem jet tou devadesátkou, nicméně ta oktávie začala houkat, blikat.

Předjeli mě taková dva sympatičtí policajti. Zastavili mne, tak jsem vylezla, že zaplatím svůj dluh. Ano, karma je vlastně i dluh. To bylo tak krásné, mně bylo tak dobře... Ten mladší, tomu bylo asi 35, pak tam byl ještě asi 55letý. Já jsem se usmívala, taky proč bych měla brečet, když jsem udělala chybu. A to se odehrálo jako hra. On říká: „Jestli pak víte, paní řidičko, co jste udělala? Kolikpak jste měla na tachometru?“ Já říkám: „No, něco přes 100.“ On říká: „Ano, 105. Máte pravdu.“ Já jsem si dala před týdnem do peněženky dvě stovky, víc jsem neměla a on říká: „To by mohlo být až za 1000 korun.“ A já zase kývla. Když to má být za tisíc, tak to zaplatím, až přijdou peníze. Ale on říká: „Ale já vám to nechám za 200.“ A já byla zase šťastná, a teď ten druhý viděl, jak ten

ksicht mám furt příjemný, tak říká: „Vy jste pila alkohol?“ Já říkám: „Ne, já nepiju nikdy alkohol.“ A on: „Tak mi dejnete.“ „Jasně.“ Tak to vybalil, řekl mně, co se s tím má dělat a já nadýchala nulu, že jo. A ten mladý říká: „Chcete platit hotově nebo složenkou?“ Říkám: „Víte, já mám dvě stovky v peněžence, jedu 100 km, tak abych měla něco u sebe, radši mi dejte složenku.“ Takže oni odešli, zavřeli se v tom autě. Trvalo to asi čtvrt hodiny, než mi přišli předat tu krásu. Já jsem se s nimi rozloučila, ještě jsem jim říkala: „Teda vy jste mi dali, to je moje první pokuta v životě. Ale jo, jednou se začít musí,“ jsem žertovala.

Oni odešli, ale teď přišlo to, co jsem vám chtěla říct. Oni odjeli, já se pášu. To bylo 10 vteřin, víc ne. Zaccvkl pás a najednou zastavilo vedle auto. Stáhlo se okýnko a tam dva chlupci, tak 30–35 let a ten za volantem se naklonil a říká: „Vy jste dostala pokutu?“ Já říkám: „Ano.“ On říká: „Sebrali vám body?“ Já říkám: „Já myslím, že ne, oni nic neříkali.“ A on vytáhl z kapsičky takovou vizitku (hladina egoismu vás zkouší): „Jestli chcete pomoci s pokutou, tak se na nás obraťte,“ a podával tu vizitku. Já říkám: „Ne, ne, já nic nechci. Já jsem si tu pokutu zasloužila a já si ji ráda zaplatím.“ A teď jste viděli to zděšení v těch očích: „Ale vezte si to...“ Já říkám: „Ne, já to nechci.“

To bylo jak když jsem na přednáškách a vyprávím vám to. Představte si, kdybyste pak šfourali zase do toho, ty soudní jednání... Furt se v tom mácháte jako ve sračkách, nikdy to nekončí. Přijmu svou odměnu, budeme jí říkat pokuta a máte to splacený a je to pryč. Já jsem si říkala: To vám přece musím vyprávět.

A to ani nevíte, co všechno tady existuje. Ten svět egoisticky nenápadně tlačí na ty lidi výhody – pozor – je to jako když vidíte v pohádce čerta, který ti dá úpis: podepiš... Nepodepisujte. Vykašlete se na to. Vyplatí se. On ten satan za to vždycky něco chce. Chce karmu, chce prosazování vaší vůle, jak byste to chtěli. Zbytečně si do toho osudu dáte obtížné věci, které zase budete někde v budoucnosti řešit. To nikdy nekončí. Člověk má být šťastný, že smí zaplatit. Ano, život je zkrátka takový. Vzpomeňte si na Krista: zaplatíte do posledního halěře. Víte, když odloží člověk tělo, pak ví, kdo mu co vzal, jaké měl pocity, s jakým úmyslem to dělal a zjistíte, že jste to byli vy, kdo jste si to z té kapsy vzali, protože vaším rozhodnutím v osudu jste to měli naplánované. Všechno je vaše velká hra. Jste ředitelé zeměkoule, jste hráči, jste scénář, jste i divadlo. Jste všechno, opravdu. Stačí jenom přijmout, co se děje.

Dřív těchto lidí bylo velmi málo. Považovali je za svaté, dodnes církev některé posvěcuje. Ti lidé by už o to dávno nestáli. Oni věděli, že jsou nejlepší ve své obyčejnosti. To jenom že jich bylo málo, považujete je za drahé. Všechno, čeho je málo na planetě, to je najednou penězi nezaplatitelné. Je to skutečně pak vzácnost. Nicméně teď přichází druhý příchod Krista, což zase mnozí viděli negativně a co se bude všechno dít... Ano, ono se to děje, přirozeně se vyvíjíte. Ten egoismus běsní, protože on musí běsnit, má to v povinnosti vůči Bohu, aby udělal tak silnou a neprůhlednou hranici pochopení, abyste se někdy chytili, když ještě nemáte všechno dojasněné. Proto teď je chaos.

Je to vždycky, když se mění dvoutisíciletí do dalšího platónského vědomí. Bylo to i za Krista, bylo to i za Mojžíše, vždycky ty dvě hranice jsou těžko pochopitelné a dostanou

se tam jenom vývojoví jedinci, kteří jsou připravení. Tak je to správné. Existuje skutečně pouze vývoj, nic jiného. Nicméně druhý příchod Krista znamená, že v této době se dostane do páté dimenze neboli do stavu božství víc lidí, než bylo doposud běžné, protože planeta už je v 5D. To je celý význam příchodu Krista. Vidíte, v tom člověku pak už chodí Bůh, bude vědomě žít ve hmotě.

Věřte mi, až se to všechno přerodí, ještě to bude nějaký čas trvat.

Zkuste si představit společnost, kdy nikdo neumí druhému ublížit, každý jenom dává. Ten systém existuje stoprocentně, ta jednota pak běží v tom systému i hmoty, ale už je vědomá. Proto nebudou jednou peníze, ještě si tedy hodně počkáte. Už to nepracuje. Víte, ten systém síta od toho egoismu od toho satana je nastavený velmi důmyslně. Vy sami víte, že teď ty média obrovsky pracují a hlavně internet. Doporučuji vám netrávit tam dlouhou dobu. Za prvé zapomínáte na váš reálný svět, který máte žít ku prospěchu svých bližních, a ne se utápět v iluzi. Za druhé on vás tam může chytit nějakým vyděšením, nějakými informacemi scestnými, které nepochopíte a necháte se lapit. Věřte mi, že svůj program vývoje máte nastavený v osudu, to znamená v běžných reakcích v práci, v rodině, s přáteli, ve vztahu k pozicím.

Bude vás obrovsky strhávat jakýkoliv negativismus. Třeba i posudek na politiku. Rozumný člověk by do politiky nikdy nevlezl. Někdo to dělat musí a jde tam z určitých důvodů, které zase signalizuje hladina egoismu. Takže vidíte, že každý je na správném místě. Každý si to užije ve svých zkušenostech, aby příště byl lepší. Takže zbytečná kritika, posuzování. Ono se to stejně děje. Když si nebudete kupovat noviny a jednou si koupíte pár dní staré, tak zjistíte, že už je všechno jinak a že se to změnilo i bez vašeho kritického postoje a názoru. To se děje samo. To člověk si někdy ve své domýšlivosti myslí, že bez něj to nejde a tady to vykřikuje. Pak vidíte, co se děje teď na těch ulicích. Ty všechny demonstrace a fáze, kdy ti lidi se tam perou a hází na sebe špínu. Oni jsou zaměřeni jen na ten boj svých egoismů a nevnímají, že jsou loutkami. Oni nic nemůžou vyřešit. Naopak, velmi si ubližují. Je to nutné. Nepřidám se k nim. Já v klidu půjdu svou cestou, protože vím, že každý z vás to musíte vyřešit ve svém nitru. Pak se dostanete do těch vibračních polí, které vám náleží. Jakmile budete něco posuzovat, kritizovat, bude vás to přitahovat k těm oblastem, do kterých se sami svým postojem natahujete. Vy jste energie, na to nikdy nezapomeňte.

Takže vidíte, jak ty vrstvy se oddělují. Nepodlehnete ani takové vizualizaci. Lidé mi třeba řeknou: To se nemám bránit, když mne někdo napadne na ulici? Prosim vás, to se vůbec ani nestane. Jakmile je váš postoj láskyplný a mírumilovný k čemukoliv, bez kritiky, vy se do té situace nikdy nedostanete.

Já jsem byla v minulosti vyzkoušená. Tam jsem zažila obrovskou jednotu s tím člověkem, který jako by mě napadl. Pak se děly tak neuvěřitelné věci... Já jsem to ani neuměla si o něm myslet, že je špatný. Naše Hanička v roce 2001 maturovala a já jsem tenkrát měla hodně práce. Ona měla jít v jednu hodinu na tu maturitní zkoušku, tak jsem jí psala ve tři čtvrtě na jednu takovou povzbuzující SMS: Drž se, myslím na tebe. Nic to není, nestresuj se. Odeslala jsem to. Šla jsem okolo paneláku a odtud vylezl kluk, vysoký, hubený. Napřed jsem si myslela, že je namazaný, pak jsem zjistila, že je pod

drogami. On mi chtěl sebrat ten telefon, jak jsem ho měla v ruce a hrábnul do prostoru. Já jsem zareagovala, dala jsem ruku dozadu a držela jsem ten telefon. On, kdyby chtěl, tak mi ho sebral, protože on měl asi dva metry a ty ruce byly tak dlouhé, že kdyby takhle udělal, tak mi ho bez problémů vezme. Ale on se ke mně naklonil z té výšky a říká: „Dej mi to.“ A já viděla toho satana, že jo, jak mě zkouší. Já jsem věděla, že on za to nemůže, že on jenom poslechne. Ta droga změní toho člověka, to je jenom chtění, on potřebuje proměnit tu drogu, jinak trpí. Taky víte, že on to v tom osudu má, že si to prožije. To je zkrátka nastavené, to je dokonalý systém. Já jsem ale mluvila na jeho Boha, já jsem mluvila na sebe a přehlížela jsem to Dej mi to! Tak jsem udělala: „Nezlobte se (já jsem mu vykala), ale to já neudělám.“

A teď satan zamrkal, tak se oddálil, protože najednou mu seplo, že já si ho vážím. Já jsem mu vykala.

Teď se narovnal a říká: „No, víte, vy to nahlásíte a oni vám ho nahradí.“

Já říkám: „Ale to já neudělám.“

Bylo vidět, jak on nevěděl, co má dělat, a pak říká: „Tak nic.“ A odešel. Když jsem šla zpátky, tak tam byli policajti a bylo vymlácené okénko u škodovky. Tam něco bylo na okně, takže bylo jasné, že to byl on. Ten satan musel nějakou věc vzít, aby si tu drogu našel. Vám se potom fakt nemůže nic stát a když, tak je to děsná zábava.

Já mám báječnou kamarádku. Je to úžasná duše a zvolila si velmi těžký osud se svým jediným synem. Ten chlapec ještě podléhá z minulosti, tam je ještě magie těch nejvyšších řádů, ale ona ho fakt velmi miluje. Má vedle sebe ještě obrovského anděla, svoji maminku. Mám je opravdu velmi ráda. Já jsem jí dělala výklad i s tou maminkou asi před osmi lety, to je dávno, my se už známe dlouho. Ten chlapec se mě vždycky strašně bál. Ten satan se mě bojí, protože on ví, že jsem nitro. Tam je vidět takový despekt. Já ho viděla jednou a on celou dobu mluvil tak překotně, že mě nenechal vůbec mluvit, jak se ten satan bál, že něco řeknu. A pak bouchnul dveřmi a byl pryč.

Za pár let, to už byly přednášky venku, ona mě poslouchala v obýváku a najednou on tam vlezl, něco na ni chtěl ten satan (zas tam přišel trénovat) a najednou mě uviděl na té obrazovce a řekl o mně něco hanlivého. A ona říká: „A já jsem zažila v tu chvíli něco, co jsem v životě nevěděla, že jde zažít. On se nikdy nikomu neomluvil. Teď vypustil automaticky tu nadávku na tu obrazovku a najednou udělal: jej, to jsem nechtěl, promiň, promiň. On vycouval, zavřel dveře. A tys tam vlastně nebyla z toho fyzického hlediska.“

Pozor – jakmile ten útok člověk vyšle, v tu ránu to cítí v sobě. Strašnou takovou zúženinu, protože já jsem božská v tom smyslu toho nitra, to znamená, že člověk útočí na své vlastní nitro, on to cítí. Taková ta karma jak se tam sevře, protože boží tělo mně nenechá ublížit. To jsou věci, které vám musí dojít. Fakt, máte všechno ve svých rukách. Neexistuje nikdo druhý, jenom vy sami. A jste všechno, co existuje. K tomu se právě dostanete jenom teď v tom posledním bodu tím splacením všech svých dluhů.

Lidé teď píší, že ještě před rokem léčitelství fungovalo, teď už ne. Psali mi lidé, kteří na sebe nechali působit a dostaly se do nich obrovsky špatné energie, které je teď honí po

nocích různými stavy. Neví si s tím rady. To jsou taky zkušenosti a taky karmické. Ten člověk v minulosti taky zasahoval, to jsou všechno věci, které se odehrát musí. Když ten člověk si to zaslouží, nebrání se tomu, tak se toho zbaví sám. Je jednoduché se zbavit karmy. Přijmout to, co se mi děje. Nebránit se ničemu. Milovat toho člověka, on je andělem, protože vám maže minulost. Mazáním o vlastní vůli vy si přiděláváte starosti, protože vše je dobré. Skutečnost je taková, že vše je dobré. Jestliže si necháte od někoho něco vymazat z minula, uvědomte si, že systém vývoje je skutečná pravda. Vy jste museli napřed udělat něco, co pak musíte pochopit a udělat jinak. A když vám někdo vymaže minulostní bloky uměle, on vám sebere i to pochopení, které jste získali. Vy se poškodíte, že mu to dovolíte. Stačí postoj: Vše, co se mi děje, si stoprocentně zasloužím. A pozor – nebráním se negativními emocemi. To stačí.

Tehdy, když přijde potom bolest, jenom ji pozorujte a souhlaste. Ne že je špatná, že ji nechcete. Ne. Zavřete si oči, pozorujte ji. Já vím, že asi šťastní nebudete umět být, ale to nevadí. I ten klid je souhlas. I to pozorování je souhlas. Tehdy za krátký čas zmizí a už se nevrátí. Máte splaceno. Víte, i to, že tu bolest a nemoc budu považovat za špatnou a nechci ji, si zase blokuje další budoucí nemoc nebo nějakou bolest někde. Tímto způsobem se do vás doplní ten Bůh jako se mi to stalo před těmi 14 dny. Je to krásný zážitek.

Vždycky pomáháte sami sobě, a vždycky cokoli děláte, všechno děláte sami sobě. Tady na těch dvou panáčcích si to můžete krásně prohlédnout. Jste jednotní. Kolikrát už se mi chce říct: „Vítejte v páté dimenzi.“ Bylo by mýlkou myslet si, že když budete v páté dimenzi, že už si dáte tělo na kanape a nohy hodíte na konferenční stůl a nebudete nic dělat. Tam dostanete zase svoje úkoly. Já jsem převaděč do páté dimenze. Já jsem vás přišla mechanicky naučit a budu mluvit jenom do konce roku. Pak už vám řeknu vše. Stačí pak poslouchat pomalu, opakovat si to. Stejně tam uslyšíte pokaždé něco jiného, to jste určitě už zjistili, protože se vyvíjíte.

Teď na konci srpna se otevřela nad planetou Davidova hvězda. Rod Davidův existuje na planetě, nikdo neví kde, kdo. On se rozmnoží, to znamená, že už se může teď v brzké budoucnosti narodit dítě. Za pět let po narození by mělo přednášet. Ono nám řekne víc. Každý máme svůj úkol. Měla by to být dívka. Uvidíme, jestli to bude dívka nebo chlapec, to se někde objeví. Teď budete mít pět, šest let na to, aby se z vás stali obyčejní lidé. Máte srdce, máte i mozek. Musíte zbortit kříž v sobě, ukřížovat ego, zbortit lidské odmítavé emoce. Smíte si ponechat jenom ty pozitivní: dojetí, lásku. Všechny ostatní odpory musíte zrušit. Jakmile je zrušíte, začne se vám bortit hladina lidské logiky. Věřte mi, já jsem to viděla.

Před mnoha lety jsem jednou přišla k jednomu léčiteli, který kreslil automatickou kresbu. A já už před tím jsem cítila, že už tam asi nemám chodit si popovídat. Já ty lidi mám ale stejně ráda, i když mi nemají co dát. Jsou kouzelní, všichni jste originál kousku Boha. Baví mě to, se vás dotýkat a povídat si s vámi a hrát naše hry. On najednou jak vzal tu tužku a začal mě malovat, tak mi říká: „Ty nejsi ženská.“ Já říkám: „Jo? A co jsem?“ On: „Ty nemáš emoce.“ V tu ránu jsem věděla, že tam skutečně nemám co dělat.

Protože zborcení ega je napřed negativních emocí a pak se začne bortit logika. A já jsem skutečně za dva dny jela do Prahy po dálnici a najednou jsem viděla, jak z toho logického břevna ve mně už mám půlku, už se půlka zborčila. Ano, vy máte lidskou logiku, co je správné a co je špatné. To vidí člověk, ale božská logika se narodí po rozpadnutí lidské. Tehdy začnete vidět třetím okem. Vidíte, že vše je dobré, bez výjimky.

Vy se k té pravdě dostanete jedině pohledem: k čemu je to dobré. Pak to uvidíte. Naberte si jakoukoliv pomoc. Já jsem třeba neuměla být ani smutná, abych netýrala lidi okolo sebe. Aby si o mě nedělali starosti. Já jsem vždycky byla šťastná i kvůli nim.

To jsou věci, které vám pak dojdou. To už je jenom dávání. Je jedno, co si kdo nabere. Nepřítěžovat tomu okolí, pracovat pro něj. Přesně tak, jako v té povídce s tím démonem. Vy jste mrtví, vy tu jakoby nejste, ale pracujete pro ten svět. Nepotřebujete, aby vás viděl, nepotřebujete díky, nepotřebujete nějaké ovace. Vy to uděláte rádi.

Dostávám se zase ke Kristu: Ten, kdo je posledním, pro mě je prvním. Ano, protože je věčným. Vy se dostanete do své jednoty s celkem. Jestliže všechno dělám pro druhé lidi – pozor – už jsem mluvila o tom, a tím také projdete, že někdy pomoc je nepomoc, takže nepomůžu třeba, když vím, že pro něj je to dobré. To jsou jemné nuance, které se musíte naučit.

Jestliže to všechno dělám pro druhé lidi, aby pochopili, dejme tomu, abyste mě teď víc rozuměli. Třeba vychovávejte dítě, a teď musíte zasáhnout razantně. Protože víte: Já ho miluji jako rodič, já ho klidně můžu plesknout, dát mu na zadek, když vím, že jsem se snažila mu domluvit, a nereagoval. On tu mou ránu přežije. Ale když tohle bude dělat světu a někdo mu neukáže (hlavně já, když ho mám na starost), že to nemá dělat, ten svět už mu dá jinou dardu, z té už se nemusí vzpamatovat. Bude si ji zaslouhovat, samozřejmě. Takže já ho vlastně chráním sama před sebou, před tím egoismem. Musím ho vychovat. Takže tohle jsou ty jemné pravdy, které tam jsou nastavené.

Když pak už všechno děláte jenom s úmyslem tím, abych mu pomohl, abych mu ukázal zač je toho loket na tom světě hmotném, když se sem narodil, a ještě ke mně, pak zjistíte v konečné fázi, že jste to všechno dělali pro sebe. Dívejte se. Když teď bude situace a já budu mít čisté svědomí, že jsem všechno udělala, jak mělo být, tak za čas, až třeba ten člověk zemře nebo se něco přihodí nebo si sám něco udělá, tak budu mít čisté svědomí. Když ho nebudu mít, já si to pak celý život vyčítám, já si to nesu. Takže já jsem to vlastně dělala pro sebe. V té fázi čistého svědomí, když zareaguji, ať se pak stane cokoli v tom osudu, jsem čistá, jsem klidná. Vy to děláte pro sebe. Akorát v tom čase, který tady prožíváte jako iluzi a v prostoru si to neumíte vysvětlit. Ono vás to skutečně jednou všechno dožene.

Takže až přijdou ty vaše platby, nějaká ta bolest se objeví, jen ji pozorujte, přijměte ji s tím, že si ji zasloužíte. Je jedno, jestli vám ten Bůh osvětlí, z čeho to bylo, jestli vám řekne časový zápis nebo uvidíte eventuálně i situaci, která vám na té mysli vytane. I takové pomoci se vám mohou díť, kde víte, že už to přehodnotíte. Hlavní je vědět, jakým způsobem se to děje. Jestliže já někoho odmítnu a přehodnotím, pak smím platit. Jsou lidé, kteří pak říkají: „Vždyť já už ty blbosti nedělám, tak proč mě ta noha bolí?“ Pozor,

tady jde o to, že vy zaplatíte, až když to přehodnotíte, až to neděláte. To jsou ty poslední platby, ty se projevují tímto způsobem.

Takže nešťourat do toho. Proč, když už to nedělám. Ne, tečka. To se musí odvinout. To odmítnutí se musí bolestí přítomnit. Vy v odmítnutí egoismem se dostanete do stavu duality, nepustíte Boha do sebe, nepřijmete osud. To znamená, že vy se vymístíte do času a prostoru. Uberete množství Boha v sobě a tehdy po čase, když přijde bolest nebo ta nemoc, vy v té bolesti už nemůžete na nic jiného myslet, ono vás to vlastně zachraňuje, že jo. Ale hlavně jste v té přítomné chvíli. Tam si prožijete to odmítnutí v tom fyzickém slova smyslu, který jste udělali psychicky. A když to přijmete, jste celiství. Na to si prosím vás vzpomeňte, nesmíte to odmítnout. Když to odmítnete, tak se vám ta nemoc protáhne, ona se vám strašně roztáhne v čase. Vy si ji vlastně udržujete tím přidáváním těch negativních emocí, že byste ji považovali za špatnou třeba. Fakt je to zázračné.

Mně teď psala krásný dopis paní, která letos v létě jela s manželem na kole, že pojedou na Svatojakubskou cestu. Říkala: „První etapu mě najednou strašně bolelo koleno. Já jsem si říkala: přece to vydržím, to přece ušlápnu.“

Po druhé etapě si zlomila nohu tím, že v nějakém tom ubytovacím zařízení někde špatně sklouzla a sedla si na ni. A teď říká: „Já jsem byla v takovém klidu, já jsem byla šťastná. Já jsem věděla, že tam nemáme jet, že tam není moje cesta, a že můj manžel je obrovsky hodný a trpělivý. Ta noha vypadala, že je zlomená na osm kusů, někde kolem kotníku. A teď mi říkali takové hrůzostrašné prognózy jako osm hřebů a já nevím co všechno. Ale já jsem byla furt v klidu, já jsem věděla, že se stala dobrá věc. Že jsem zaplatila platbu za to, co jsem přehodnotila.“

Oni mi to zasádrovali jenom jakoby provizorně před tou operací, která mě čekala. Já furt byla v pohodě a v klidu. Přiletěl vrtulník, teď mě odvezli a najednou ti doktoři to otevřeli a zjistili, že ten doktor mi to zasádroval tak dokonale, že se nic nemusí hřebovat. Já už na tu nohu našlapuju, mě je dobře, já si to užívám.“

Vidíte, když zachováte klid, stejný Bůh jako vy v nitru vám sádruje nohu. Vy sami sobě všechno děláte. Tak to přijímejte, ať se ten Bůh k vám dostane. Vy mu zamezujete odmítacími emocemi přístup k vám. Vy vlastně hledáte sami sebe. Celý život. A nevidíte se v těch druhých lidech. Tak už konečně prohlédněte iluzi tohoto světa. Moc vám to přeji, protože je to krásné. Pak půjdete po ulici a všude na vás kouká Bůh. Všichni lidé, i kdyby dělali jakékoli negativní věci, vám je dělat nebudou. Na vás budou hodní a nebudou vědět proč. Kolikrát mi v životě někdo řekl: „Já nevím, proč vám to dělám.“ Ale já ho nenutila. Kdybyste ty lidi nutili tím chováním... Ne, to je přesvědčení, to je nitro. Užívejte si to. Pak uvidíte, jak je svět obrovsky krásný.

Teď se vám určitě vyrojilo v hlavě spoustu otázek. Napište si je, protože když byste něco neměli zodpovězeného, tu cestičku budete mít komplikovanější, každý odpor nitra nepochopení by se někde mohl ukázat. Nebo klidně můžete i zvednout ruku. Já jsem ráda, když pak odpovídám konkrétnímu člověku, ale to většinou běžné není. Nestyďte se, zodpovím vám úplně všechno, když mě k tomu Otec pustí. Já vždycky říkám lidem, že jsem prázdná. Ano, já jsem prázdná a nestranně koukám na všechny věci. Tehdy se

stanete vším a víte, že ten člověk má svou pravdu a neumíte mu ublížit. Byla jsem tak cvičená celý život právě pro tuto dobu, aby ty vaše otázky mohly být zodpovězeny. Takže to udělám velmi ráda.

Jak se mám chovat ke svému manželovi, když na tyto věci nevěří. Má problém s financemi, když mu lidé neplatí faktury a já mu řekla, ať to přijme tak, jak to je. Že je to zkouška, že se to změní. On na mě kouká jako na blázna (to se nedivím). Jestli má tedy přijít do banky a říct, ať mu počkají se splátkami, protože manželka říkala, že je to zkouška.

Ano. Pokud máte vedle sebe partnera, který na to nevěří, řekněte jenom půlku. Musíš se s tím smířit. Ty s tím nic jiného neuděláš. To stačí. Jakmile tam dodáte tu vaši víru, kterou on nezná, už fakt je v něm ještě navíc obava, že žije s bláznem. Tady stačí toho člověka lidsky zklidnit. Vemte si, já jsem 40 let mlčela. Víte, co to je? Ale lidsky jsem jenom říkala: To nic není. Vždycky jsem si toho člověka posadila v kuchyni... Když už máte vysokou vibraci a jste klidní, lidé to vycítí. To jejich božství je posílá za vámi jako za někým, kdo umí potěšit tu duši. My jsme si vždycky dali čaj a už jenom tím hovorem: „Musíš to vzít takové, jaké to je. Smíř se s tím, že tě třeba někdo nechce nebo že ti něco nedal.“ Když se dokázali zklidnit během hodiny, dvou a odešli a fakt už to neřešili, všechno se jim vyřešilo. Ale je to těžké i pro toho vašeho partnera, on si pak dělá obavy, že jste nějaký fanatik. To nemůžete nikde říkat. Takže využívejte jenom takového obyčejného lidství, zklidnit toho člověka, říct mu: „Podívej se, když si budeš s tím dělat obrovskou hlavu, nebude ti dobře. Musíš to stejně respektovat. To neovlivníš. Kdybys tomu člověku nabančil, tak si ještě ublížíš. To nejde. K čemu ho proklínat, k čemu se na něj zlobit...“ zkrátka vytrvale chodte.

Já jsem to zažila, ale já už jsem v té rovině, tam je takových dotazů, že kdybych vyprávěla všechny příběhy, tak se nedostanu k ničemu. Ale já sama jsem zažila neuvěřitelný příběh s jedním lékařem, který mně jako samozivitelce dlužil obrovské peníze, a ještě část těch peněz vlastně byly moje původní peníze za materiál. On mi vlastně nedával peníze za ty hotové výrobky a materiál byl můj jako zubního technika. Ale já jsem věděla, že s tím nic neudělám. Já jsem jenom hlídala svoje ego. Ne jeho. A pozor – mně jediné zaplatil. Ještě mi dal 12 korun navíc. Já si myslím, že někde na audiopřednáškách ten příběh je, takže si to tam někde najděte.

Fakt mluvte jenom lidsky, nedosazujte si tam to svoje duchovno, i když máte pravdu. Pravda toho člověka není taková, on by si přidělával starosti o vás. A měl by svoji pravdu.

Velice si vážím vaší přednášky a vše, co děláte. Ale zajímá mě, čím se živíte a jak vyděláváte peníze, abyste mohla ve hmotném světě fungovat.

Vy jste asi neviděl přednášky základní. Mě živí zubní laboratoř. Nemám zaměstnance, dělám zuby a dělám jenom tu nejpodřadnější práci, která existuje. Dělám takzvané ochranné můstky, to znamená, když vám někdo obrousí zub a dělá se můstek, tak aby

vás nebolel. Aby vám takzvaně nechcípł. Protože když se pak na chcípłý zub nasadí stálá práce, tak můžete mít váček a pak o tu práci přijdete. A tohle je práce, která je nejmín placená v zubních laboratořích. A paradoxní je, že nikdo z těch laboratořích to nechce dělat, zdržuje je to. Když oni dělají hotové práce, keramiku nebo cokoliv a víte, že ještě máte dvě hodiny práce a teď k vám někdo přijde a strká vám otisky pod nos a chce: hele, ještě tam vsuň... a zítra ráno... Takže já vlastně nejsem nikomu konkurencí.

Pozor – dvacet jedna let jsem dělala do dvou do rána, do půlnoci, protože já, dokud to nedodělám, tu práci každý den, nejdu spát. A ráda. Dělala jsem to pro pacienty, aby ráno mohli mezi lidi, pracovat, aby mohli mluvit a nešíšlali, jedli, aby je něco nebolelo. Dělala jsem to i pro ty doktory, kteří potom se zoufalstvím přemlouvali každého laboranta, jestli mu to udělají, a nakonec se to obrátilo ke mně v dobrém, protože já vlastně už léta tím pádem nedělám v pátek. Já udělám ze čtvrtka do noci, ráno to odnesu a v pátek jsem měla volno. Mohla jsem mít lidi u sebe a vysvětlovat, povídat. Vždycky v sobotu přišli na výklad, a ty pátky a neděle jsem měla pro lidi, kteří mi volali a chtěli se na něco zeptat. My jsme si dali čaj a popovídali si tak lidsky. I tím přinášíte do světa hodně. A vydělávám jenom tou laboratořích, to víte dobře. Lidské ego je takové, že pochybuje, to znamená, že to dělám tak, aby to bylo průhledné pro vás pro všechny. To, co získám z přednášení, jedna třetina je na všechny poplatky a daně, které tam jsou a ten zbytek vám vrátím, protože to se pak losuje šperk, který vyrábí moje dcera, a výtěžek z těch šperků jde na výstavbu Centra.

V době (protože osud svůj znám), až budu moct být v Centru, už i můj muž z Ameriky bude tady, a už bude všechno jinak v mém životě, takže peněz pro osobní potřebu budeme mít dost. Za věci setkávací nikdo nebude platit. Pouze ubytování, dokud budou ty energie, a ještě jednou za měsíc, za dva, bych chtěla vyjet někam a udělat přednášku, a z toho výtěžku by se platily energie. Takže vidíte, že ty peníze si nepřivlastním, já je posunu dál, pro lidi, kteří by někde měli možnost se zeptat. Já jsem zkrátka svůj život zasvětila Bohu neboli vám.

Já to ještě dočtu, tady ještě něco bylo.

Velice mnoho osobního času vám vezmou tyto přednášky. Berete si část peněz z těchto přednášek nebo to děláte jen pro lidi?

To už jsem odpověděla. Vidíte, jak se vlastně všechno otočí, pak už nejste ani pro nikoho de fakto soupeřem. Já, když jsem na dovolené nebo nefunguji, tak ostatní laborky pláčou, že musí dělat ty práce. Ale oni se mýlí, protože oni, byť jsou nejlevnější, tak zase jich uděláte hodně, v jedné kyvetě to uvaříte, tak mě to stačí. K mému přežití to stačí.

Jaký máte názor na zabíjení zvířat, které máme jako potravu. Jde o to, že podporujeme zabíjení a měli bychom být vegetariáni? Jaké jídlo jíte vy sama? Děkuji.

Já jsem asi deset let ve svém životě byla vegetariánem, ne z vlastní vůle, já poslouchám. Nadjá chtělo, abych si vyzkoušela všechny věci, a samotné nadjá ve formě andělských

bytostí přišly v roce 2001 a řekly mi: „Teď je pro to důvod, musíš jíst znovu maso.“ A já jsem zase poslechla.

Víte, už jsem vám vysvětlovala, že je tady hmotný svět. Vy se vyvíjíte. Člověk ze života do života odkládá egoismus, přibývá božství a jakmile projdete srdeční čakrou, začnete žít životy, ve kterých si musíte vybrat prožitky obrovské lásky, plnosti, tedy i soucitu. Tehdy nastávají stavy, kdy lidé až fanaticky se věnují a odporují těmto věcem. Pravda ovšem ale je, že i to zvíře má bod A a B. A pokud ho nemáte ulovit a nemáte ho chytit a sežrat, tak ho nikdy neulovíte. I vy jste byli zvířaty, i vy jste byli nižšími bytostmi, jak jste se vyvíjeli, to znamená, že tady jde pouze o přeměňování (už jsem o tom mluvila) hmoty ve hmotu. To je planeta. Lidské tělo a tělo jakéhokoliv zvířete a i rostliny – to už byste nejedli ani rostliny. To je to samé, i rostlina dýchá a žije. To už se z toho zblázníte. To jsou extrémní fanatismy. My si jenom přes některé životy, a tak se to děje, lidé si naberou fanatismus. Pozor – někteří vegetariáni to nedělají z přesvědčení, ale dělají to třeba že chtějí být jiní. Chtějí se něčím odlišovat. To jsou taky egoismy. Každý ten člověk má jiný úmysl, takže každý má své. To, co cítíte, že je správné, dělejte. Já říkám lidem: Když máte pocit, že vám to nechutná... Je pravda, že oni mi řekli, že teď budu nějaký čas maso jíst (už to trvá 12 let). Já to s masem tedy nepřeháním, tak dvakrát do týdne, a většinou bílá masa nebo ryby. Ale nedělá mi to problém. Mě to nikdy nedělalo problém, protože já jsem byla vychovaná v masožroutské rodině. To bylo vždycky: „Knedlíčky nemusíš Ivanko, ale masíčko spapej.“ Takže mně to chutnalo, byť mě to nadjá dostalo do stavu jenom proto, abych tomu rozuměla. Takže věřte mi, zlatá střední cesta.

Víte, ona ta věda vás nechá kličkovat. Jednou vám řekne, že tohle je dobré, pak se přesune na druhou hladinu a řekne: ono to tak dobré zase není, něco tam je blbého. A teď takhle ten vývoj jde, takže nejmenší chybu uděláte, když jste v prostředku, od všeho trošku.

Bez fanatismu. Protože ty fanatismy můžou mít důvody z hladiny egoismu a ty důvody s vámi pak cloumají.

Mimochodem mi řekli, že jednou to ze mě odpadne, takže opravdu jednou k tomu asi dolezu, ale to si spíš myslím, že mě to nebude chutnat. V 5D by skutečně měla potom existovat jiná možnost stravování, ale k tomu se musíme dožít. Jednou skutečně (ještě to nedělejte, prosím vás) budete dýchat pránu, ale k tomu je ještě dlouhá cesta. Uvědomte si, že abyste dýchali pránu, musíte mít Boha v sobě. Pokud máte ještě egoismy, tak vaše tělo je poloprázdné nebo jsou někde díry, kde ten Bůh (neboli vy) se nedostane, takže byste umřeli hlady. Je to tady teď ukázané, že to jde, protože teď se opravdu děje spousta zázraků. Přehližejte zázraky. Jakmile člověk, který ještě nezbořil svůj egoismus začne prosazovat vůli v jakémkoliv směru, dělá magii. Napřed se musíte stát Bohem, ukřižovat svůj egoismus, a pak se ty zázraky budou dít bez vaší vůle oddělené bytosti.

V březnu tohoto roku mně zemřel manžel. Chci se zeptat, jak dlouho tady ještě duše zůstane v našem světě a jestli se může kdykoli podívat na nás z jiné dimenze, ve které právě je.

Ano. Neměla byste moc extrémně trpět, protože tím trápíte jeho. Někdy se stane, že ti partneři se pak udržují, on kvůli vám neodejde. To není dobré. Respektujte jeho odchod, protože – pozor – paradoxně je to jeho vůle (on si nabral ten osud), ale i vaše vůle.

Jestliže si vyberu osud, kdy mi zemře třeba v padesáti manžel, a kdy se mi narodí v 21 dítě, to je jedno, jakýkoliv osud. Vy si ho vyberete kompletní. Odevzdat druhého člověka osudu (to znamená nebát se o něj) je vědět, že ho odevzdávám programu jeho vlastního osudu, který jako Bůh si vytvořil. Ale pozor – i můj.

Člověk, který se tady rozváže z hmoty neboli Bůh, který opouští hmotu, je to stejné jako při narození dítěte. Dítě, když se narodí, tak jako maminky jste šestinedělky. Určitě jste si všimli i tatínkové, že to dítě do těch 6 týdnů je úplně jiné než potom. Ze dne na den se najednou probudí. To dítě je ještě víc nahoře, ono víc spí, víc přežívá ještě v té vrchní linii, než se zabydlí ta energie v té lidské hmotě. A pak začne růst. A tady to je stejné, 42 dní zhruba. Do jednoho dne maximálně se rozvazuje první čakra, do týdne se rozvazuje druhá čakra a další fáze je třetí čakra, to jsou hmotné čakry, je 40. den. Ta energie se uvolní, může odejít. Když skutečně chce, když v té nevědomosti na něčem nelpí. Kdybyste třeba po odchodu lpěli na baráku, který jste tady vybudovali, to si dáte pěknou dardu tedy. Nebo člověka, kterého milujete.

Já znám starší paní, my jsme se strašně nasmály. My jsme se potkaly po dlouhých letech, asi 10 let jsme se neviděly. Já se znám s její dcerou. Já jí říkám: „Já jsem vás dlouho neviděla, jak se má váš manžel?“ Ona říká: „Před dvěma lety zemřel.“ Říkám: „Jé, to jsem se trefila blbě, že.“ A ona: „Ne, ne. On mě nikdy neopustil, to je hrozný. On mi to dělal už za života, on by si nechal uříznout i hlavu v nemocnici, ale musela jsem si koupit lůžko a ležet tam s ním a držet ho za ruku. A teď odešel a on je furt doma, a to je tak něco strašného.“ A teď se jí rozsvítily oči (to je utrpení, jo) a říká: „Akorát jsem zjistila, že když pustím televizi, tak jemu to vadí.“ To je úžasné, jak to už ten člověk pak bere. Ale pozor – on pomáhá i jemu. Ten mrtvý člověk musí jít nahoru, ten musí odejít do míst, kde mu pokračuje učení. Jemu chybí učení tam, ale potom mu to chybí i tady. Vy pokračujete neustále. Nemyslete si, nebudete se nikdy kopat do zadku.

Takže prosím vás, respektujte, on si to vybral. A vy taky. Já vím, že je to těžké z pohledu 3D se na to dívat, ale když už jste schopná poslouchat mě, a není tam obrovský egoismus odporu, to znamená není tam nevolnost... Silnému egoistovi by se ze mě udělalo strašně špatně. Zkuste si představit – takový černý mág, když by slyšel, co se mu všechno stane při pohledu dovnitř, co všechno dělal druhým lidem. Obrovsky špatně by mu bylo.

Ivanko, chci se zeptat, co musím změnit ve svém životě. Jsem stále ještě vdaná, s manželem žiji odděleně. Ráda bych se seznámila s mužem, ale stále mě potkávají ženatí a udělám krok zpět.

Ne, ne. Za prvé, nevrhala bych se do dalšího vztahu, když nemáte vyřešený vztah k prvnímu muži. Na to si dejte pozor. Jakákoliv vztahovka, že vám musel dělat... On vám to dělal správně. Vy jste si za období toho manželství zkrátka něčemu naučila. Je úžasné, že už žijete odděleně, asi jste se domluvili. Snažte se vyřešit všechno nestranně a spravedlivě. Osud je domluvený. Už než jste se narodili, bylo domluveno, protože osud je nabrán, že se toto bude dít, že se pak v těch a těch letech rozejdete. Pokud by vám vadilo něco z chování toho človíčka, přijde další partner, který by vám ty samé věci musel dělat. A on za to nemůže, protože jste se to chtěla naučit a neumíte to ještě.

Toto jsou pravdy 5D a samozřejmě 3D, protože ty odpory se učíte ve 3D.

Nicméně rozhodně bych nešla do vztahu s mužem, který je ženatý – pozor – jenom pod určitými podmínkami. Můžete se zamilovat. Láska přichází nečekaně, to je pravda. Ale když by to byl ženatý muž, musíte to udělat tak, aby to nikdy neprasklo. To znamená, že ho nikdy nechcete vlastnit pro sebe. Vy nesmíte dopustit, aby někdo za vás trpěl, jeho žena a jeho rodina. To znamená, že si ho nechcete přivlastnit, vy ho odevzdáte tomu, co si vybere, ale hlavně ani jemu nesmíte dovolit, kdyby to chtěl udělat. Protože on si tím píše karmu. On by možná tak strašně moc chtěl za vámi, to by se taky mohlo stát. Jenže každé utrpení druhého vedle splatíte někde v budoucnosti. Zbytečně si pak komplikujete cestu. Ono vás to skutečně někde dožene. Záleží na vás, jak to prožijete. Ale hlavně vyčistit si minulost, aby partner, který by eventuálně měl přijít, možná že vás to nadjí samo chrání, když tam ještě není všechno dořešené. Protože většinou si to lidé neuvědomují, a pak s novým partnerem pořád posuzují – tam je šablona.

Znám dva lidi, kteří se napřed velmi milovali, pak došlo k rozchodu. On byl obrovsky zraněný, našel si hned jinou partnerku a řešil s ní věci, které řešil předtím s tou manželkou. Ona vlastně byla pořád s nimi, i v té posteli. Opravdu, to se děje, to cítíte i fyzicky. A ta druhá dělala zrovna ty samé scény, protože ona se dostala pak do stavu, kdy byla na třetím místě. Ta jeho žena tam s nimi pořád byla, sice neviditelná, ale existovala. Takže fakt si vyčistit vztah, milovat toho člověka za to, co vás v tom manželství naučil. Věřte mi, že před tím, než jste ho potkala, byste nesnesla tolik věcí jako snesete dneska.

Dobrý den, existuje v ostatních evropských státech také Iva Adamcová, bytost, která přednáší co vy? Děkuji Bohu, že přes vás mluví. Tomáš

Tomáši, neexistuje. Oni to říkají jinak. Třeba Tolle je super, to je božský člověk. Ale on jde vlastně obráceným postupem, on napřed vás zaměřuje na přítomný okamžik, který je mechanický. Ale už tam není, že přítomnost je spokojenost. Tam je to vlastně obráceně. Až budete spokojeni, jste v přítomnosti. Je to jednodušší, lehčí. Ale i toto je velmi dobré, protože už jsem vám říkala, že se tady míchají vrstvy.

Teď mi psala jedna báječná paní. Ono je i proroctví, že informace přijdou z českých zemí, to bylo vždycky dané. Takže ono je to nasměrované, a je to proto, že naše země leží v oblasti, která byla hodně zkoušená. Tady je těch dobrých duší opravdu hodně. Třeba v Americe je obrovské množství lidí, kteří jsou nadprůměrně duchovní. Tady je vás velmi málo, ale jste vysoce duchovní. Tady jsou fakt špičky v duchovnosti. Je vás

málo, ale jste připraveni. Je to i na Slovensku, a ve Švédsku jsou obrovsky dobré duše. Takže proto to bylo dané tady v těch oblastech.

Nicméně teď mi ta paní psala, že má dceru v Americe. Ona tam vystudovala homeopatii a taky vždycky napřed těm lidem vysvětlovala, než udělala ten homeopatický zákrok, aby přehodnotili. A teď se tam dostaly aspoň ty audiopřednášky a videa a ona říkala, že je dobře, že se překládají do cizích jazyků, byť je to trošku sporné. Někdy do toho druhého jazyka nemůžete vidět. Tam to někdo přeloží mechanicky, a ještě by měl být duchovní. To je nutné, protože jinak by to přeložil jinak. Ale vždycky se někdo najde, kdo to může zkontrolovat a má tu duchovnost víc, a ten Bůh vždycky pomůže a přispěje. A ona právě psala, že ta její dcera by se ujala toho překladu do angličtiny, a že umí i francouzštinu.

V té Americe je hodně různých webů, které nabízejí vstup do páté dimenze, samozřejmě za peníze. Lidem nakecají spoustu věcí, a ti lidi už jim nevěří a už sami vidí, že to je lež, že to nepracuje. Naopak spoustě lidem je pak hůř. Takže ti lidi by se to měli dozvědět. Já stejně neumím žádný jazyk kromě italštiny, takže to se pak ten život o to postará, aby si to mohli zkontrolovat přes to, co se děje. Tady jenom ta informace je. Ale s mým mužem (i když můj muž ještě takto nepracuje, my jsme jedna bytost, my čekáme na otevření Mnichova, abychom tam mohli být k dispozici na popovídání) by nás mělo být pět. O těch třech nevíme. A nemusíme se ani nikdy potkat. Jediné, co nám tenkrát řekli, že kdybychom byli všichni v jedné místnosti, tak ten, který přináší, by se zjevil. Ona by se stáhla ta energie do jednoho bodu. Oni, když přicházeli, tak jsme byli jako vycucávání, tak jako když vypouštíte míč. To jsme byli unavení. Ale nemohli se zjevit, protože tito planetární Bohové neboli energie, které to dělají – on přednáší. Vy vidíte slupku Iva. Takže přednáší to Nadjá.

Ono je potom jedno, kde ten Bůh to potřebuje sdělit, kde jsou připravené bytosti, kde jich je víc. Takže vidíte, že to je vaše pochvala, že jste tady připraveni, aby to tady mohlo vzniknout.

Ale nepřivlastňujte si to, jako že Češi jsou něco víc. To je pitomost. To je jenom místo. Já jsem nedávno vysvětlovala mému nejstaršímu vnukovi, Francouzi, oni jsou hodně zaměřeni na národnost. A teď se dohadovali kluci – oni hrají fotbal Itálie – Francie. No průser, teď se řešilo. Říkám: „Džoví, podívej. Maminka je Češka, tatínek je sice Francouz, ale pochází z Jižní Ameriky – ty ses tam jenom nachomýtl, ty jsi Francouz omylem. To je jenom kde ses narodil, kde ses naučil mluvit.“ On tak kouká a říká: „No jo, to mě nikdy nenapadlo.“ Potřebuje se to otupit.

Svět je veliký a řeč se vyvíjí, protože ta vaše hmota je vzdálená, tam se vyvinula jiná řeč. Paradoxní je, že ono se to teď spojí, ten Babylon zmizí. To už můžete vnímat, že přesto, že neznáte řeč, najednou rozumíte druhému člověku, byť mluví cizím jazykem. Budete mít jiné smysly. Budete vyciřovat jiné informace z té druhé bytosti. Takže ta řeč se teď spojí.

Jak uzemnit dítě, které dle psychologa létá mezi dimenzemi? Děkuji

Zkuste cvičit dětskou jógu, když je to dítě. Hodně dětí si tady vyletuje, v tom těle ani nejsou. Ale pozor – podmínkou Boha je, že teprve v těle a ve hmotě musí najít spokojenost. Takže vysvětlovat mu, že vše je dobré tak jak to je, aby se záměrně sám nevyvíšoval a nelítal si, kam chtěl. A dělá se to i fyzickým cvičením. Mám známou dívku, která kdysi chodila ke mně na výklady před deseti lety, a pak porodila chlapečka, a dělal taky to samé. Navíc on třeba šel po ulici a upadl, to tělo přestával ovládat, protože si pořád odskakoval, a ta jóga mu strašně pomohla. Existují teď kurzy dětské jógy. Ten Bůh si musí s tím tělem začít uvědomovat, že tam je teď doma na krátký čas, to je strašně důležité.

Doporučujete vyšetření biopsie na zjištění stavu prostaty?

Já si myslím, že je vždycky zapotřebí zjistit, co se s tím tělem děje. Teď přijdou i jiné mechanismy. Existuje třeba i sediment, který se dělá z moče, posílá se to na Filipíny, tam zjistí ten koeficient, že někde v tom těle jsou látky, které to označují. Je tam nějaká hranice, asi do 50 je to tělo čisté, bez přítomnosti rakovinotvorných buněk.

Ale hlavně když je to prostata, ten člověk tam má nějakou vztahovku. Něco, co mu vadilo, to je druhá čakra. A je to většinou i přes partnerství. Může to být situační vztahovka, takže zaměřit se na druhou čakru, aby vám nic nevadilo. Abyste uměli odpouštět. Lidé, kteří odpouští lidem a vadí jim situace, neví, že vůbec neumí odpouštět. Toto je důležité si ujasnit. To všechno je na základních přednáškách, když tak si to pusťte. Záleží na vás, jestli ano nebo ne, tam se pouze několikrát píchne jehlou a nabere se vzorek, jestli se tam něco odehrává nebo ne.

Chápu správně – už žádný léčitel? Pokud jsem alternativec, potom jen bylinky, homeopatie, fyzikální metody, např. světlo?

Ano, ale můžete i vysvětlovat, mluvit s lidmi. Už víte, kde je podstata nemoci. Když nepustíte sama sebe jako Boha do těla. V Boskovicích mně jedna paní říkala: „Já tak strašně toužím po Bohu...“ a úplně se klepala. Já říkám: „Ale to je vaše největší překážka.“ Teď bylo vidět takové zděšení... Já říkám: „Když toužíte po něčem jiném, to je jedno, jestli po hrnku kafe nebo po Bohu, tak jste v dualitě – jste vy a Bůh. Takhle se k němu nikdy nedostanete. Dostanete se jedinou jednoduchou věcí: vy jste ten Bůh, kterého hledáte. A jestliže vy jste ten Bůh a vybrala jste si celý svůj osud, pak stačí souhlasit s celým svým osudem, abyste se stala Bohem neboli do vašeho těla, který se jmenuje jak se jmenujete, toho Boha pustila. To je jediná cesta, jak přijít k Bohu. A pak zjistíte, že to jste vy sami. A pak jste zdraví.“ Takže vysvětlit těm lidem. Podle toho, co jim je, uvidíte, kterou čakru neumí, na co se mají zaměřit, co mají zlepšit. V těch jejich osudech to všechno bude napsané, krásně nastavené. To stačí.

Teď mi jeden muž nedávno napsal: „Když existuje Bůh, Bůh přece není nemocný.“ Já říkám: „Ano.“ A znovu jsem mu vysvětlila to, co teď jsem vám řekla. „Vy jste Bůh. Jste sice nemocný, ale protože jako vaše jméno a tělo jste toho Boha do sebe nepustil. Ale

to už jsem říkala na mnoha přednáškách, jenom jste to zase přeslechl. Vy máte přijmout osud se všemi lidmi, s jejich činy. Vše je dobré. Bůh vidí, že vše je dobré. Proto si taky ten osud vybral, aby se sám našel.“

Jak mám učit pokoru děti?

Tady to chce obrovskou lásku, a proto přísnost. To je zvláštní, že jo. Já už jsem o tom mluvila předtím. Musíte být skutečně „přísní“ v tom, aby dodržovaly určitá pravidla. Aby neuměly ublížit světu, protože už víte, že když to vaše dítě ublíží světu jakýmkoliv způsobem, tak ublíží samo sobě.

Ano, my jsme se zbavili (u dvou vnoučat to bylo hezky nastavené) takové té šikany ve škole. A bylo dobře, že ta šikana přišla. To dítě se naučí – ono se taky narodilo k láskyplné matce (obě moje dcery jsou super). A ten Džovánek k tomu přišel i přese mne, my jsme to pak trénovali, a to bylo úplně šokující tenkrát. Ano, bylo to dobře, že se s tím setkali, protože oni věděli (a už na to nikdy nezapomenou), že se toho zbaví jenom láskou. Ono je skutečně všechno dobré, co se děje. Jenom se na to musíte podívat z toho správného úhlu. Jakmile vidím, že to moje vnouče nebo moje dítě dělá blbost a nechce poslechnout, tak zakročím. Skutečně jsem přísná, klidně křiknu. Ale pozor – zahraj to jenom, to je hra. Já se klidně potom půjdu vychechtat vedle do polštáře a budu samozřejmě čekat na reakci toho dítěte, abych ho sledovala. Tohle skutečně naučí pokoru těch dětí. Ony mohou zdánlivě žít bezstarostně a dělat si co chtějí, ale ten úmysl nesmí zranit nikoho. Oni jsou už velice schopní, a taky pokud jste schopní slyšet tyto přednášky, tak už jste taky v tom stupni, kdy ty děti jste schopní tak vychovat. Dbejte taky na to, že klidně je můžete pustit do jejich zkoušek a nemáte se o ně bát. Když mě to dítě neposlechne, tak jo, tak si to udělej. To bude mela. A on pochopí to, co byste mu vysvětlovali třeba strašně dlouhý čas, ve velice krátkém okamžiku. Naše holky vždycky říkaly: „Jak jsi věděla, co se stane?“ Já jsem to nevěděla mechanicky, já jsem to věděla jenom tím, že jsem věděla, že to co vytvořily, je postihne. A ono to přišlo velmi rychle.

Když už si myslím, že vše přijímám a neodmítám, přesto s partnerem už nechci být. Jak to má ego, nebo už vím a cítím co chci?

Uvědomte si, že všechno je Bůh, takže všechno, co se děje, je dobré. Ego je, když zevnitř, od vás z nitra přijde obrovský poryv emocionálního odmítnutí. To ego je vždycky vaše. Takže když už se naučíte s tím člověkem – pokud je to partner, žijete denně spolu, on dělá třeba nějaké věci – tak když už přijmete všechny věci, které tam dělá, přesto cítíte, že to není ono, ještě si uhlídejte chvíli nějakou hranici, abyste měli čisté svědomí, že jste pro vztah udělali všechno. Vy pak klidně můžete říct ne, když k tomu je důvod a nezraníte ještě malé děti, které by třeba na té společné domácnosti nějakým způsobem visely. Tady je hodně možností, to je osud od osudu, to bychom si museli promluvit jenom mezi čtyřma očima, abych věděla všechny podmínky. Pravidlem je mít čisté svědomí, dělat všechno s dobrým úmyslem a odpustit skutečně všechno. Žádné vztahovky, udělat ústupky, přijmout to chování. Dát tomu člověku obrovskou šanci na

to, aby mohl opravit. Pak najednou budete sami vědět. Já jsem tohle udělala absolutně snad na 120 %. Mě by ani nenapadlo odejít z manželství, to byl paradox. Já jsem věděla, že to těm dětem neudělám. Nicméně pak ten Bůh přišel v noci a řekl mi to: „Když se nerozvedeš, zemřeš.“ A stejně ještě dva roky to trvalo. Ono k tomu stejně došlo, protože my jsme to v tom osudu skutečně měli. Svého muže dodneška velmi miluji, protože on byl jedním z největších andělů mého života. Za mě on nezaplatí nic. Když vám nevadí, co ten člověk udělá, respektujete i to, že on ještě nemůže... Jak se na něj můžu zlobit, když vím, že za něj mluví někdo úplně jiný z hladiny zákona hmoty. Pak už to neumíte, to nejde. Vy mu můžete pomoci jenom tím, že za vás nic nezaplatí. Pak už je to jenom jeho rozhodnutí a jeho cesta.

Když je všechno, jak má být a jsem již sama, partner přijde, aniž jej budu hledat, třeba na inzerát?

Ano i ne, záleží na tom, jaký máte jako Bůh osud nastavený. Vy se máte naučit být spokojená s tím, co je. Jestli ještě pořád jako žena koukám někde, kde ten partner přijde, tak neprokazují v praxi tu spokojenost. Vy fakt musíte být spokojeni. Tak jo, nemám partnera, zas mám obrovský prostor pro cokoliv. A teprve když se zabydlíte ve spokojenosti, budete tak vibračně vysoko, že pak se nespletete. Nebude nějaká opravná fáze. Většinou ještě když ten člověk hledá, ten egoismus vám sníží vibraci, a pak sáhnete po někom, kdo vám dá pěkně na prdel, s prominutím.

Já mám kamarádku, která obrovsky toužila po partnerovi. Já jsem ji varovala, protože ona tak strašně toužila, že i používala magické formulky. Takže ji bylo vyslyšeno. Přišel jí takový partner, to byl černý mág. Samozřejmě ona si ho přitáhla tou vibrací. Ten člověk jí posílal 30 až 40 SMS denně, pak jí tak uháněl, že ona půl roku měla zuby nehty co dělat, aby se ho zbavila. To bylo tak těžké. Ona se doma zamykala, chodila v jinou dobu do práce, fakt to bylo neuvěřitelné, co se dělo. Nakonec se ho potom jako by zbavila, to bylo neúnosné. Vidíte, ona po tom světu chtěla, vymáhala tou formulkou partnera, takže on pak vymáhal její pozornost. Ale viděla, jaký je buldozer ten člověk. A když už se to konečně zklidnilo, oni se rozešli, tak byla dva roky strašně nemocná. Protože jí to vadilo, takže ona otekla, měla o 10 kilo víc, a nikdo nevěděl proč. Nic v tom těle nepracovalo, měsíc nepracovaly ledviny, pak nepracovaly játra. Až za dva roky, po strašných zdravotních peripetích, které ji vysílily až na dno, to vzdala. Pak dva roky byla šťastná, že je sama. A pak přišel její vysněný partner. Ale vidíte, ten egoismus byl ještě tak silný, že muselo dojít k těm zádrhelům. Ono to bylo dobré pro ni, ona by to nepochopila. Nepochopila radu, muselo proběhnout tohle. Takže naučte se být opravdu, ani nešilhajte koutkem dušičky po nějakém chlapíkovi, nebo si nějakého takového k vám přitáhnete. Vždycky je přitážený partner podle vaší vibrace. On za to nemůže, on vám to musí udělat. Vy hledáte sama sebe, pozor.

Kde je hranice mezi sebeláskou a egoismem? Děkuji.

To je pro vás velmi těžké k rozeznání. Ale ono to zase tak těžké není. Už jsem řekla, že ego za každou cenu prosazuje svou vůli. Vy byste měli vědět, že Bůh je geniální

záležitostí, takže každá buňka v božím těle je dobrá, to znamená i vy sama. Ta sebeláska by se měla promítat v tom, že si budete vážit sama sebe (i když neumíte uplést svetr a udělat úžasný guláš) přesto, že vám to manžel předhazuje.

Já jsem se dostala do rodiny a nabrala jsem si rodiče, kteří byli geniální ve všech pracích, které si můžete představit. A já byla průměrná. Já jsem žádnou ctižádost neměla. Samozřejmě, já už žiji někde jinde, už jsem tu hmotu neprocitřovala. A teď pozor – oni mě museli přitáhnout právě proto, abych si někde nelítala v oblacích vymístěná z těla. Já jsem měla dril. A to proto, abych učila i já je a oni mě. Já jsem věděla, že se fakt snažím, ale ono to nejde. Někdo i kdyby se rozkrájel, tak neudělá třeba – teď mluvím o práci. Moje maminka, když vypleje záhon, tam jsou přesně kostičky centimetr na centimetr úplně stejné. To byste mohli změřit, to je vidět, že to plela maminka. Když to vypleju já, to je taky vidět. Ale mám to taky čisté. Ale u toho člověka, který to má tak dokonalé, on ještě inklinuje k pýše. Já jsem žádnou pýchu neměla, já jsem jenom odvedla tu práci. A ty rodiče, oba byli úžasní v těchto věcech, a nabrala jsem si je proto, abych nedělala věci, které se mi nelíbily, to znamená přehnaná pýcha, a u tatínka přehnaná láska směrem ke mně. To bylo jak závaží. On mě tak miloval, tak si mě vyzdvihl... Láska musí být stejná ke všem, pak je nestranná. Pak vás neobtěžuje, když je směřovaná k vám. To je pak těžké, to se od toho člověka nemůžete odstěhovat, nemůžete se vzdálit, on brečí. Tam jsou věci, které se udělají samy, to je velice obtížné.

Ale na druhou stranu jsem zase já učila je, protože i když jsem byla nadprůměrná a oni chtěli, abych byla superlativní jako oni, mě to bylo jedno. A to byla pro ně obrovská lekce. Já jsem věděla, že já pro to dělám, co je v mém DNA, v mých fyzických možnostech, ale že pro to nemám dar. Ale milovala jsem se taková, jaká jsem, což nemohli pochopit. Oni mě záměrně měli v úmyslu zatížit, což bylo správné, abych já neuměla tu sebedestrukci, že se nemiluji za to, že to neumím udělat.

Vy máte v DNA napsáno úplně všechno. Jakou budete mít inteligenci. Pozor – to není moudrost. V DNA je vaše inteligence ať jste geniální nebo idioti. To je jedno. To je součástí role. Moudrost je součet těch všech životů, které si přinesete ve zkušenosti, to nemá s tím co dělat. Budete mít člověka, který bude geniální třeba ve fyzice, přinese světu velký dar, protože on má úkol to tady udělat, tomu světu to dát. To je nastaveno v planetárním osudu ten vývoj. On ho splní v tomto směru, ale nebude moudrý. Jako člověk bude obrovsky egoistický, bude třeba pyšný na to, že to přinesl. To jsou různé věci. Takže se máte milovat a pozor – i druhé lidi – za to co umí, i za to, co neumí. Představte si, kdyby všichni všechno uměli. Egoismem by bylo, kdybyste chtěli být lepší.

To je paradoxní, že? Jste, jací jste. Mějte se rádi. Jakákoliv změna stavu, který je, je egoismus v tom smyslu úsilí extrémně vynaloženého. Konejte jenom tělem, ne emočně. To si hlídejte.

Přítel se rozhodl, že náš vztah skončil, ale nehodlá se hned odstěhovat. (To je dobré, chce vařit, co?) Mám udělat nějaký čin – odstěhovat jej nebo být trpělivá a počkat, až odejde sám? Děkuji.

Vy si tělem udělejte, co chcete, ale nesmíte to prožívat nitrem, na to nikdy nezapomeňte. Já si klidně s ním sednu a řeknu: „Dobře, my se teď musíme domluvit, protože když jsme se rozešli, já tě mám ráda, jsme tady společně, žijeme společně, ale uvědom si, že náš život pokračuje a ty si budeš chtít někoho najít, vyřešit si svůj život, já taky.“ To je spravedlivé, že jo. Ano, abyste mohli pokračovat, mělo by to být, to znamená, že teď budeme dělat oba dva kroky pro to, abychom to nějak vyřešili. Buď se odstěhuji já nebo ty, domluvíme se. Snažte se to vykomunikovat. Někdo pak neví, váhá. Někdo je uražený – hele, ono jí to nevadí. Tam jsou různé emoční věci, ale věřte mi, že nikdy mu to nemáte mít za zlé z pocitu odsudku nebo něčeho. Když by se neodstěhoval hodně dlouho, a není to samozřejmě váš byt (byl by třeba v nájmu) nebo jeho, tam jsou různé podmínky, pak bych asi ten krok udělala, když bych věděla, že už mně to vadí, jako že už bych tam nechtěla setrvávat. To záleží skutečně jenom na vás. Tím tělem udělejte cokoli. Hlídejte si emoce, nesmíte emočně odporovat. Tam je zase zapasovaný egoismus toho člověka, třeba může být závislý na zvycích, hodně lidí neradi mění své zvyky, to jsou různé věci, z jakých důvodů se to protahuje.

Proč je tolik nemocných s klouby – totál endoprotézy?

Protože jsou pesimisté. Na jedničce je považován vždycky emoční stav jako špatný. Pozor – ten člověk může být veselý – já jsem to říkala na základních přednáškách. Vy všechno děláte v trojnosti: vy se chováte tělem, vy mluvíte a myslíte. Člověk – totální optimista je, když má tyto fáze všechny optimistické. To znamená, že já budu optimista, ať se bude dít cokoli. V rodině, na světě, zkrátka furt budu vidět tu lepší variantu, i doma, když budu sama. Žádné stresy tam neexistují. Zním takového člověka, mám ho hrozně ráda, který byl super, hezky mluvil, pomáhal lidem i tou mluvou, zvedal tu náladu kolem sebe, ale když byl sám (on žil celý život sám, on se nikdy neoženil), tak trpěl depesemi, že v tu chvíli je sám. Tam je různý náběr, to už je jedno. Nebo se o někoho bál, třeba aby se mu něco nestalo. Tady ten člověk uzavírá první čakru. První čakra je zodpovědná za nohy. Takže tady vidíte na tom světě, kolik lidí neumí žít skutečně naplno ten optimismus.

Co ayahuasca a marjánka? (ta jen na léčení)

Ale jo, oni nám vždycky říkali, že když je jednota – a to tak je – tak hodně dobrých věcí je v houbách. Mimochodem, když už jsme u toho, nejenom v těch, co rostou tady v lese, všechno, co je na planetě za nemoci, všechny léky jsou tady. To ještě lidé neví, co se všechno objeví. Teď ta věda jde obrovsky dopředu, protože už jsme překročili tu 5D, tak teď se to objeví. Pomalu budou odcházet ti, co nemohou tu být a přežívají ti, kteří tady budou, takže ono se to všechno dostane na veřejnost. Tam jsou i léky – látky, které podporují odolnost, dlouhověkost organismu. Ta vaše těla už budou zdravá jenom tím, že nebudete dělat egoismy. Budou ale odcházet některé orgány stářím, protože ta hmota se taky bude navyšovat. Ano, je pravda, že se žilo staletí, to zase přijde, ale na to si ještě počkáme nějaký čas. Už teď se hodně prodlužuje lidský život. Říkali, že se budou klonovat i orgánové vaše vlastní buňky. Každý orgán má svou dobu

stárnutí, kolem padesáti let vám třeba zestárne čočka, takže se bude dát vaše čočka naklonovat a naoperovat, obnovit ta těla, to taky půjde.

Jediný orgán, který se nemůže dát, je váš mozek, protože tam máte součet, tam je takový computer, kde si sčítáte ty vaše zkušenosti ze života do života. Proto je nemožné naklonovat člověka. To nejde, tam by byla rozdělená ta počítačová fáze. Taky se zjistilo, že když se naklonovaly ovce, tak to pomalu degenerovalo obrovským způsobem.

Ayahuasca. Já jsem četla kdysi dávno od pana Jiřího Kuchaře tu knížku, to bylo hezky napsané. To jsou podle mě pouze mechanické věci, kdy ten člověk si jenom ve 3D tenkrát (to už je asi 15 let stará kniha) vyzkoušel, že ten mechanismus rozložení osobnosti a složení existuje, že jsou i jiné světy, tam je možné zahlédnutí pár dimenzních stavů, nicméně pro mě je to záležitost ještě stavu člověka, který je duchovně líný, on to nedojde trpělivou prací, on jenom hledá jak si ulehčit, jak se dostat k tomu Bohu nebo důkazy. Člověk ve své podstatě, když dojde do určité hladiny, tak potřebuje důkazy toho, že ten Bůh existuje, že nedělá chybu a nejde blbým směrem. To je přirozené, to je normální, on to pak stejně odloží, takže pro určité lidi je to potřebné prožít. Ale nedělala bych to.

Jinak ta marjánka určitě, ta léčebná má v sobě hodně dobrých věcí. Ale jinak, co se týče marjánky na kouření, to nedělejte. Tím byste si skutečně ublížili. Všechno, co budí závislost – a ať si kdo chce co chce říká – byť tvrdí, že to tak není, tak je. Člověk, který začne s takovým ulevováním si, což je podvod, on si vlastně zvedá pesimismus. Jestli ten člověk něco řeší, svět se mu nelíbí, chce něco jinak, ať je to alkohol nebo jakákoliv jiná závislost, třeba i ta droga. On, když si tu drogu vezme, tak ten problém tu je, ale on je mu lhostejný. Takže on si odpočine. Jenže jak ta droga zeslabí svůj účinek, tak zase se to k němu přiblíží a on to zase nechce řešit. To je vlastně začátek duchovní lenosti. Přijmout ten svět tak, jak je. Vidíte, je tam začátek v egoismu.

Jak je to se sebevraždou? Je to odmítnutí života a životního úkolu?

Poslyšte, jenom částečně. Já vám to vysvětlím. Obě pravdy jsou pravdy. Ale musíte je vidět komplexně. Jestliže člověk má nabraný osud A až B, tak má nabranou i tu sebevraždu. Dřív se nesmělo říkat – a Bůh to nedokázal – ty informace nesměly být zveřejněny, že vlastně ti lidé dělají také dobře. Ano, oni ten osud mají. Ve skutečnosti všechno řídí božství, vaše nadjá. To znamená, že když se blíží konec toho člověka, ten bod B, tak Bůh přehodí egoismu neboli satanské hladině toho člověka veslo. Ten člověk si sáhne na život. On v tu chvíli neunesl ten úkol, co měl před sebou. Ale už to bylo naplánované. A teď pozor – ten člověk už těsně po tom aktu ví, že to byl jeho egoismus a že splatí – a teď dobře poslouchajte – bolesti, které zapříčinil druhým lidem, kteří tu po něm zůstali. To znamená: žádné výčitky, žádné odsuzování, to se očekává z hladin těch, co tady přežívají, protože ten člověk se potom narodí do rodiny, kde někdo, koho obrovsky miluje, sám to udělá. Vy skutečně sklízíte jenom své činy. On sám to ví, že to dělat neměl, on už pak ví, co si vlastně zažije, ale bylo to v plánu jeho učebního programu. Věřte, že vše je dobré, nic nezaslouží odsudku. Nic, to je důležité vědět.

Už druhý rok mě odpojili, mám pocit, že jsem flegmatická, vše je mi jedno, ale: nevím, kam jdu, co chci, nepamatuji se a neuklízím skoro, jsem líná. Je to dobře – špatně? Co s tím?

Mně teď psala jedna paní hezký dopis, ono to s tím souvisí. Ona už odbourala všechny takové egoismy – už se nebojí, už nezasahuje, už respektuje. Ale řekla, že nedávno měla schůzi na bytovém družstvu, kterou vedla a najednou si připadala jak debilka. Bylo jí to jedno, co se odhlasuje a říkala: „Musela jsem se tak extrémně soustředit na to, abych nevypadala jak debil, aby mi třeba neslintalo z pusy. Je to normální?“ Já jsem jí ještě neodpověděla, chudince, tak teď už jí odpovím.

Ego vás nechce pustit. Ono umírá, vy ne. Takže ono vás svým způsobem vyděsí. Ano, když odstraníte do určité míry negativní emoce, najednou vám začne být všechno jedno. A teď začne takový inertní stav, kdy fakt jenom jdete a civíte na ten svět. To je období, které musíte vydržet. Ono se to změní, nebojte se. Nesmíte se bát. Tomu ego jde o to – a dělá to dobře – ono vás chce vyděsit, že jste najednou propadli takové nicotě. Ne, nebojte se, tento stav skončí, ale pozor zase – nepropadněte tomu neuklizení, protože to už je zase vaše nechtění. Vy žijete v božím těle, vy máte dělat svoje povinnosti, které tu jsou. Nejenom kvůli sobě, že máte žít v čistotě, ale kvůli lidem, kteří vás přijdou navštívit. Všechno, co člověk dělá, byť byste to dělali ve svém bytě a mysleli si, že do toho nikomu nic není, to skutečně děláte v božím domě. To je právě to, co lidé nevnímají. Takže aspoň trochu se snažte si uklidit. To nic není, nebojte se. To přestane. To ego jenom děsí. Své povinnosti by si člověk měl plnit.

Proč se 5D žena maluje?

5D žena se maluje proto, že žije v době a ve společnosti, která má ty zvyky, a ne proto, aby na sebe někoho natáhla, aby někoho nalákala. Ne, ale aby tu společnost, ve které žije, aby je neděsila. Já se maluji už jenom proto, abych neděsila. Je to z takové úcty k tomu člověku. Každý člověk tím prožitkem ví, co tím chce říct. Já si pamatuji, tahle otázka jednou přišla na mě (teď netuším, jestli jde na mě nebo ne). Kdysi dávno jsem byla v jedné rodině s malou dcerkou, asi to rozebírali, protože ta malá se mě zeptala: „Ivanko, jak to, že se maluješ, když seš duchovní?“ Já jsem vytřeštila oči – jak to, že má duchovnost něco společného s malováním? Takže jsem jí vysvětlila právě tuto věc. To je v úmyslu toho člověka. Když se budu malovat proto, že chci na někoho zapůsobit, tak už je to egoismus. Když se budu malovat jenom proto, abych pro vás byla slušná a čistá, tak je to dar vám a nepatří mi to. Sice si to maluji na svůj ksicht, ale je to pro vás.

Kde je hranice mezi ponecháváním planety vlastnímu osudu a aktivním nasloucháním člověka o změnu k lepšímu, např. politika, vnější volby?

Já už jsem o tom vlastně mluvila. Planeta má skutečně svůj vývoj. Vy v tom dnes máte veliký chaos, protože existuje internet. Běžně jste žili své životy v nějakém městě, vesnici, kde jste měli kolem sebe za život třeba 200 lidí nebo i tisíc, to je jedno. To je stejně málo. A tam jste si řešili svoje věci, ale dneska vidíte do oblastí a zasahujete

zbytečně negativními emocemi. Ale vy tam nepatříte. Žijete snad v Arábii nebo v Africe? Ano, vy máte soucítit s těmi lidmi, protože oni si sami zvolili ty životy tam. I kdybyste tisíckrát posílali charitu do těchto oblastí, ona k nim ani nedojde, protože ti lidé si potřebují prožít osud. A věřte mi, že když tam někde mezi nimi je duše, která něco pochopí, tak té je pomozeno úplně zázračným způsobem. A zbytečně prožívat přes ten internet obrovské lítosti nebo odsudky, to je vaše vlastní blokace. To je iluzorní osud, který vám právě ego nastíní, abyste byli zmatení a nevěděli o tom. Samozřejmě, že když nemůžu nic dělat...

Myslíte, že když budete mít přání, že válka tamhle v Sýrii nebude? Že to ovlivníte? Ne. Jestli má být, tak skutečně bude. Vy ale můžete zmírnit stav tohoto světa svojí vlastní prací. Už jsem o tom dneska mluvila. Tím, že budete vy sami v místě, kde žije vaše fyzická schránka (neboli nástroj Boha) pracovat správně. Tím totiž děláte pro celou planetu, to si vůbec neuvědomujete. Vy se dotýkáte někoho vedle vás, nezkazíte mu náladu svým egoistickým chováním. Ten zase nezkazí náladu dalšímu, tam jsou už různé závislosti a podobnosti. Ano, už jsem to vyprávěla – vy jste všechno. V mém nehtu, který tady vidíte, jsou informace i od nejvzdálenějším úseku vesmíru, a tam jsou zase informace o mně a o každém z vás. To je jako kdybyste si mysleli, že jako buňka lidského těla můžete ovlivnit, že ve žlučníku nebude zánět, když v plánu toho božského těla si to zasloužíte. Existuje obrovské množství světů a obrovské množství Nadjá, které jsou sestupné a vzestupné – podle toho, jak se na ně díváte. To, že dneska prožíváte svůj osud, je naplánováno stejně tak jako ve vyšším Nadjá vesmírovém je naplánován osud naší planety. To je tak obrovská mašinérie, zapomeňte na to. To bychom se dostali do obrovských dálek, a to je zbytečné. Vy máte řešit teď svůj osud, který je vám nejbližší. Nepochybuje o tom. Jde o to, aby vy jako jedinec jste nepřidávali egoismy sem na planetu, protože je to to samé místo, kde je ta Sýrie, o kterou vám jde. A už tím pomáháte.

Pokud nám stávající stav věcí veřejných nevyhovuje, nikdo jiný než my to nezmění.

Ano, ale vy to nezměníte egoismy. To je právě to, co nevnímáte. Vy máte reagovat jenom tělem. Ano, vy můžete měnit věci tělem, ale prožitkem ne. Děláte to samé jako když tam v té Sýrii se bojuje, ale v jiném měřítku. To je právě to, co člověk nepochopí a nevědomý, který by neslyšel základní věci, ten by omdlel, protože on by řekl: „Hele, ona schvaluje Sýrii.“ To je pitomost. Já bych ji v životě neudělala. Já jenom zmírňuji ten stav egoismu na planetě tím, že to neodsoudím. Kdybych měla tu moc, tak bych ji zastavila. Já ji nemám. Uvědomte si, že v té Sýrii žijí duše, které potřebují toto prožít, a které to tam činí. To je jejich úkol na tomto světě. To je právě to, co přes ten internet v tom pohledu vůbec nemůžete vnímat.

Přestávka, losování šperků

Budeme se setkávat v Centru, když budete chtít. Je to Mnichov u Loun. Víte, před mnoha lety, když jsme ještě nevěděli, kde to bude, když přišli andělé, a jednou ten anděl odcházel, a najednou se otočil jako by si něco rozmyslel a říká: „Lidi se ještě budou zdobit.“ Mně tak mihlo hlavou: „Proč to říká?“ Já jsem nikdy nebyla na šperky. Zlato teda vůbec ne, já jsem i dělala se zlatem, jsem zubní technik. Mě to zlato nikdy nic neříkalo. To bylo takové vzdálené, cizí. Jakože bych si něco přivlastnila, to vůbec ne. Takže mě to tak proběhlo hlavou, on odešel, pak mi to došlo.

A ještě zároveň tam byla paralelní jedna věc: víte, já žiji mnoho, mnoho životů v Čechách. A podívejte se na tu historii: ti Češi měli vždycky vedle sebe hodně dramatického a agresivního souseda – Německo. Ta historie na to ukazuje. Já miluji všechny národnosti, a ani ti Němci mi nevadí, ale poslouchat německý jazyk, to se mi vždycky dělaly z uší kornouty. Takový divný pocit, i to drnčí, že jo. Což asi byl poslední důvod, proč mně toto utajili.

Představte si, jednou zase přišli seshora a naznačili mi, že moje dcera nebude jednou sídlit tam, kde my (to je ještě kousek dál asi o 50 km), ale bude sídlit někde v Německu. To bylo na tu moji němčinu. Já jsem optimista: místo, abych řekla „doprčic“, tak jsem řekla „Hurá, Německo je blíž než Itálie.“ Musíte udělat optimistický čin. A bylo vidět, že ten anděl byl takový spokojený, pokýval a odešel.

Představte si, on je to Mnichov. Ale mě to nikdy nedošlo. Ta vesnice se jmenuje Mnichov. To „u Loun“ už tam není, to se tam dodává třeba u pošťáků. A jednou mi to došlo, a začala jsem se obrovsky smát. Protože mi nějaká paní na přednášce přišla říct: „Prosím vás, proč vy, Češka, stavíte Centrum v Mnichově v Německu?“ A najednou mi to došlo.

Takže je to Mnichov u Loun, je to na začátku Českého středohoří. Je tam nádherná příroda, ten Oblík má zvláštní energii, to je energetické místo, nahoře je i energetický bod. Je tam Raná, tam se lítá na rogalech, vedle je Oblík, pak je Milá a končí to až Hasenburgem na druhé straně. To České středohoří je úžasné. A moje druhá dcera koupila něco podobného, ale je to zase ve francouzském středohoří. Ty moje holky jsou takové podobné, ty osudy jsou nastavené, to je sranda. To jenom pro zajímavost.

My se teď budeme věnovat těm odpovědím.

Proč dnešní generace trpí revmatismem a ubýváním chrupavky a psychickými problémy, depresemi? Děkujeme.

Ono to není tak úplně jakože dnešní generace, to tady bylo vždycky. Ta planeta byla vždycky 3D, to znamená dualita – poměr špatnosti a dobra byl nevědomý. A ti lidé tady prožívají: to je dobré – to je špatné, protože vidí věci přes iluzi hmoty. To, co se vám hodí, je pro vás dobré a to, co se vám nehodí, je špatné. A podle toho posuzujete svět. Také jste si mohli někdy v životě všimnout, že to, co je pro vás dobré, může být pro druhého špatné a naopak. Takže člověk, který takto odmítá, nepouští to svoje božství do těla, protože podléhá vůli člověka, iluzi, že je hmota. A s tím souvisí i destrukce toho těla. Už jste taky zjistili, že ten člověk podle duchovnosti se i stravuje. Jakmile změníte

duchovní stav, začnete jíst úplně jiné věci. To není tím, že byste se na to zaměřili, a že byste to jíst chtěli, ale začnete mít úplně jiné chutě. A člověk by měl jíst to, na co skutečně chuť má, protože když už jste v určité výši bez egoismu, tak to tělo si samo řekne.

Já znám v nejbližším okolí člověka, který byl vyloženě masožrout, a najednou ze dne na den asi 3 měsíce nejedl maso. Ono mu nechutnalo a on z toho byl i nešťastný v tom smyslu, že tomu nerozuměl. Ale obrovsky se přetvořil, i fyzicky. Začal vypadat úplně jinak. Teď už zase jí to maso, ale už to není tak extrémní jako před tím. A strašně mu to pomohlo, ono to pro ten jeho organismus byla obrovská kúra. On je velmi optimistický člověk, tak se nedivím. To vám musím říct. Já jsem ho před týdnem potkala ve Večerce a říkám: „Tomášku, jak se máš?“ A on se pořád tak usmívá a říká mi: „Ivanko, kdyby to bylo lepší, tak už to snad neunesu.“

Já se vrátím ještě k tomu revmatismu – to je podle toho, kde to máte. Ono se to týká nejen stravování, ale také i končetin. Někdo to má na rukách víc než na nohách... Tady jsou už i uzávěry energií, které jdou do jednotlivých končetin, většinou přes lýtosti se energie nedostane do rukou. Nicméně je to i ve stravovacích zvycích. Já si pamatuji, můj muž kdysi dávno seděl někde v Americe v hospodě a tam seděli vedle dva kamarádi a ti si dávali rady. On měl strašné problémy s revmatismem a ten druhý mu radil, ať vynechá cukry, sůl a ať cvičí jógu. A ten druhý byl srozuměný, protože on už měl velké zdravotní problémy. Po roce, když přijel znova na to místo můj muž, tak se ptal toho človíčka, který ty rady dával a on říkal: „Zeptej se ho sám, já ti ho zavolám.“ A ten člověk byl bez problémů.

Jestli cvičíte jógu, tak se to dozvíte: veškeré nečistoty organismu se ukládají buď do tuků, které tělo izoluje v tukové buňce, protože tam jsou kyselé věci, ty kyseliny by vám rozežraly tělo, takže vy to izolujete do tuků, a jsou tam i ty nečistoty, ty škodliviny. To vlastně tělo využívá jako odpadiště, to je taková skládka. A pak nastává odklon směrem do kloubů a ony jsou navíc ještě namáhané. Takže pak to tělo je zdemolované tím prostředím a těmi stravovacími zvyky, a plus ještě když tam nejde energie přes čakerní systém, tak to se všechno urychlí.

Já jsem jako malá holka milovala (pardon, možná se někomu udělá špatně), a naši mi to nechávali – já jsem ojíkala takové ty chrupavky z kostí. Já to miluju. Někomu se to hnuší. A jednou, když přišli andělé, tak jsem se jich na to ptala, protože mě to vždycky vrtalo hlavou, že bych byla nějaký mrchožrout, to jsem si zrovna nepřipadala. A on se tak usmál a říkal: „My jsme na tebe mysleli.“ Vidíte, vybrali mi tělo, které po tom toužilo, protože tyto látky si tělo neumí vyrobit, takže když je do těla dostáváte, tak se posilujete, jste pevnější. Fakt to funguje. Ožirejte kosti.

Jak je myšleno v různých situacích konat tělem, ne emocionálně?

Aha, to mě nenapadlo, že to nepochopíte. Poslyšte – udělám v každé situaci tělem co se má. Třeba mi někdo rozlije kýbl s vodou (to si napasujte na jakoukoliv situaci). Nebudu zuřit, nebudu si myslet: Jé, to je situace! Nebude mi to vadit, nebudu fňukat, že to musím uklidit. Ne. Já tělem půjdu a uklidím to. Pozor – já to uklidím (když by mi

to vadilo) i tehdy, když jsem to nerozlila já. Pomůžu těm lidem. Já to tělo použiji jako nástroj opravy toho prostředí, to co se tam stalo. Teď si to napasujte na cokoliv. Něco se vám rozbije, někdo vám něco provede. To jsou věci, které vy musíte dodržet.

Já si pamatuji (to už je veliká pochvala pro mého muže) – můj muž je anděl a když přijel, je to nějaký čas zpátky, tak hned druhý den přišel o peněženku. Protože ji měl v kapse v kalhotách. A když přijel, tak jsme se šli projít, a jak jsem ho objala, tak tu peněženku cítím v té kapse. Říkám mu: „Hele, Češi jsou hodně šikovní. Nenechávej jí tam.“ A on říká: „Prosím tě, podívej, jak já to těžce doluju...“, a fakt hodně drsně to tahal z té kapsy. Říkám: „Jak myslíš. Ale věř mi, že jsme fakt šikovní.“

Představte si, hned druhý den on odjel a volal mi ještě z takového velkého města, kde se zastavil v bufetu a říká: „Nemám tam tu peněženku?“ Já jsem se začala smát a říkám: „Nemáš. Já jsem teď luxovala, vytírala jsem, to bych ji někde viděla. Tady není.“ A on: „Tys měla pravdu. Já ji nemám.“ A teď jsem čekala (protože on druhý den přijel) na jeho reakci. Já se vždycky strašně těším, pro mě je to zábava.

Přijel, sedl si. Seděl za stolem, zvedl oči a s takovým obrovským mírem říká: „Tak jsem přemýšlel o tom zloději...“ Říkám: „To mě zajímá.“ A on říká: „Ten je šikovnej...“ Super! To je ono. Co můžete dělat. To tělem neopravíte. S tím se musíte smířit. Proč emoce? Ne, pochvalte ho. To fakt hned tak někdo nedokáže.

Ale to si napasujte na cokoliv. Vy nesmíte emocionálně zažít odpor k tomu konání, k té situaci. Když mi někdo ukradne peněženku nebo ji ztratím, tak se s tím musím smířit. Většinou je to tak, že někdo ji má najít, kdo zrovna je v blbě situaci a zrovna tam nemá být kontakt na vás... To jsou věci, které jsou nastavené. Vždyť vy jste všechno, tak ať ty peníze někdo dostane, vůbec o nic nejde. Věřte mi, že když se s tím smíříte, že vám okamžitě přijdou další. Ale pozor – pak nesčítejte. To už je egoismus – no, mohl jsem mít dvakrát tolik. To už ne. Tady je prozkoušeno, jak jste se s tím smířili a jak jste to dokázali.

Aha, ono to pokračuje:

Například zfetovaná dcera přijde v noci pozdě domů.

No, to je síla. Když budu mít takový problém, tak tomu dítěti samozřejmě pomůžu. Pomůžu mu tak, aby ono samo sobě neublížilo. Dám jí najíst, nechám ji vykoupat, uložím ji, budu se snažit, aby pochopila ona sama a chtěla jít na léčení a budu se snažit, abych jí vysvětlila, že tudy cesta nevede. Že tato cesta vede do pekla. Protože ona demoluje nejenom sebe, ale i mě. Ale budu taky vědět jako člověk v 5D, že tento osud jsem si zvolila, a že to mám vyřešit. Nebudu ji zatracovat, nebudu ji odsuzovat, ale – pozor – když bude pokračovat a přibudou věci, kterými by ubližovala sobě, třeba že by byla schopná krást v tom bytě a prodávat to, a nebrala ohledy vůbec na nic, tak už i jí musím pomoci jenom tím, že – chceš vykoupat, vykouvej se a zase odejdi. Dám ti jídlo, najez se a zase odejdi. Já jsem schopná ti pomoci kdykoliv, ale jenom tehdy, když k tomu něco uděláš.

S velkou láskou. A pak už je jenom na ní a na jejím osudu, jestli pochopí nebo ne. Není řešením, že toho člověka odmítnete jakoukoliv emocí. Vy se demolujete, ale tím nic

nevyřešíte. Takže jenom mechanicky, žádný odsudek. I to, když to přijmete nitrem v klidu může znamenat, že i ona bude mít sílu (protože vy se učíte společně) k opravě a k nějakému nastolení nového režimu svého života. I toto jsou pravdy. Někdy my sami si myslíme, že druzí dělají blbosti, ale sami nejsme schopni zastavit svůj egoismus, jak by to mělo být.

Řadu let (10 až 15) špatně spím. (Já to nemůžu přechíst.) Něco se nelepší ani po vyslechnutí tvých přednášek. Stále spím asi hodinu a pak se probudím (já se omlouvám, něco nepřečtu). Je mi ještě pomoci nebo to mám brát jako úděl? Děkuji za odpověď.

Většinou nespavost je i tím, že začnete obrovsky přemýšlet. Jakmile člověk nespí, nastartuje takový ten motor toho přemýšlení. Existuje i pomoc přes jídlo, abyste nejedli věci, které vám zvedají tlak. Taky nevím, kolik je vám let, tam je taky možnost toho, že jak stárneme, tak kůže obsahuje receptory, které odečítají dobu slunce. To znamená, že vám chybí hormon, který zařizuje spánek. On má nastartovat asi ve 4 hodiny, to už se blížíte pár hodin k tomu odchodu do postele, a pak to vrcholí ve 12. Je to individuální.

Ke stáru člověk spí méně, protože potřebuje méně spánku, to je známé. Moje maminka strašně špatně spí, ta třeba neusne vůbec v noci. Druhou noc spí třeba 3 hodiny a čtvrtou noc úplně omdlí v tom smyslu, jako že spí jak zabitá od večera do rána.

A jednou jsme šli teď nedávno spolu ze hřbitova a říká: „Dneska jsem se tak vyspala... Jednou za čtyři dny. A teď jsem měla takovou blaženost, to je tak úžasné...“

Říkám jí: „Vidíš to, to bys bez své nespavosti nemohla nikdy prožít tuhle blaženost.“

A ona: „To jseš celá ty!“ Ale smála se a říkala, že mám pravdu. Na moji maminku funguje paradoxně kafe. Ona když nemůže spát, tak jde do kuchyně, uvaří si kafe, a usne jak špalek. Ale většinou je to tím přemýšlením, vy pak nastartujete, řešíte nějaké svoje problémy. U každého člověka je to jiné.

Tam by eventuálně mohly být nějaké blokové věci, ale nemusí být. Když vám to bude vadit a půjdete do postele s tím, že vám to vadí, že určitě neusnete, tak si pište, že neusnete, protože tam už si to programujete. Taková ta obava, co tam bude.

Jak dalece je karmicky vážná sebevražda a jaké jsou důsledky pro onu osobu?

To už jsem říkala, to už jsme se dozvěděli. Dřív se vyhrožovalo. Ten duchovní svět vyhrožoval. Není to pravda. Tady jsou skutečně jen náběry prožitků druhých lidí. Takže na vás je, když vám to někdo druhý udělá, že máte být úplně čistí. Máte to respektovat, je to osud toho člověka, a protože karma je taková, že čím víc to lidí okolo toho člověka zranilo, tak to si prožije v budoucnosti většinou na své vlastní kůži, někde jakoby z té druhé pozice. Zase někoho, kdo ho opustí.

Záleží na typu, jak ten člověk odejde z toho světa, takže když je to třeba dramatické, drastické, tak to taky bývá někdy zaznamenáno. Ale jinak tam skutečně není nic. Dřív se vám to nesmělo říct, protože byste dobrovolně skákali na druhou stranu. A to

nechtěli samozřejmě, to nejde. Dneska už i v tomto stavu vědomí byste to neudělali, protože víte, že stejně poškozujete sami sebe. To je nesmysl. To je jako když, – teď to přeženu, nebojte se – jako když spácháte sebevraždu, když neumíte vypočítat kolik je pět a pět. Ale vy byste se to stejně za krátký čas dozvěděli.

Můj muž měl kdysi dávno v Americe známého, byl to bývalý Čech, a on byl trochu jako postižený, něco tam nebylo v pořádku s rukama, s nohama, jen drobnost. A ten člověk tenkrát spáchal sebevraždu. Skočil z nějakého mostu. A když potom přišli andělé, tak jsme se na to ptali, a pamatuji si, jak tenkrát byla odpověď: Každý člověk, kdyby chvilku vydržel, tak by se to vyřešilo, ten jeho problém. Ale on neměl vydržet. Tam byl nastavený odchod, takže vidíte, že se o nic nejedná.

Je nám teď známá planeta, místo, kde bude pokračovat život duší lidí třetí dimenze nebo jde o jinou rovinu Země?

Ne, ne. Tato planeta je podobná jako Země, ale pohybuje se ve 3D a je o těch 2000 let toho letu, toho rozpínání vzdálená. Je to vždycky po 2000 letech. Oni tam už teď taky žijí, tam se pohybuje ten planetární systém delší dobu, tam se jenom přemístíte. Ale zase se přemísťují jenom v době, kdy tato planeta projde do vyšší dimenze, takže se to musí opustit. Přijdou tam noví přenašeči, stejní, jako byli tady, s podobnými informacemi, a zase za dalších 2000 let, až ta planeta doleze, tak vy se odsunete, zase další devátá třída půjde dál. To je pořád stejný princip. To je vývoj.

Jsem 3 roky rozvedená. Žila jsem s manželem skoro 40 let. Cítím, že jsem pořád tuto skutečnost nepřijala. I když jsem odešla já, mám pocit, že mi něco chybí. Asi že mi něco dlužím. Jak to zpracovat?

Tady záleží na tom, jak jste se rozešli. Jestliže to ten člověk vzal obrovsky dramaticky (nevím, z jakého důvodu to bylo), tak tam by se stačilo nějak ještě domluvit, když jste schopni spolu mluvit. To bych musela vědět konkrétně, co se tam řeší. To takhle má obrovský obecný význam.

Víte, jde k tomu člověku konkrétnímu mluvit, k jeho Nadjá. Protože vy máte Nadjá společné, Bůh je jenom jeden, akorát má hodně těch malinkých buněček, do kterých se naleje. A vyprávěla jsem i spoustu příběhů, jak to jde změnit. Takže jde to udělat, trvá to nějaký čas. Takže pokud máte pocit, že jste něco jako by urychlila, i když po 37 letech se mi nezdá, že by to bylo urychlené, ale taky se to může stát. Tak prostě o odpuštění, myslíte na něj s láskou. Věřte, že jste si tohoto člověka vzala do svého života, a už když jste se narodili bylo domluveno, co vám bude v tom manželství dělat. A jak to proběhne, a že vy odejdete. Tam se jen liší jemný časový údaj. Nahoře třeba rok je úplně jak když mrknete okem. To vůbec nehraje žádnou roli.

Nám před 15 lety s mým mužem stahovali závoje. To znamená nechali nás spát, pak nám je uměle přišli stáhnout, abychom se probrali. Protože kdybych se v tomto stavu, jak jsem dneska, narodila před 54 lety, tak tady zblbnu nudou. Nebudu nic řešit, na všechno budu jenom civět, to by nemělo vůbec smysl. A protože to Nadjá to vědělo, tak

abychom aspoň něco řešili, tak nám tak trošičku na tu hlavu něco nakydali a pak to sundali a řekli nám: „Za chvíli to přijde.“ Trvalo to patnáct let, takže za chvíli, jo. To je sranda pro ně. Nahoře ten čas je skutečně jiný. Tam je trvalé neřešení věcí, takže trvalá spokojenost, věčnost, tam ten čas se nedá vůbec odečítat. Takže myslete na toho člověka s láskou. On to bude vědět.

Jak mám poznat jakou čakru mám čistit?

Když se zahledíte do sebe nebo zavřete oči, tak ucítíte někde nečistotu. Takový pocit stínu nebo tíhy nebo tlaku, někdy tam je už bolest. Někdy už tam máte zdravotní problémy. A už jsem vám řekla, jaké orgány ke které čakře patří, takže pokud někde máte zdravotní problém, tak ten orgán si sám vyhledá čakru.

Pozor, co to znamená – umělé zasahování, i vámi – čistit čakru. Vy víte, že váš vývoj je nastavený.

A teď dobře poslouchejte. Existuje jenom učení, to znamená trvalá přítomnost. Jestliže jste někdy v minulosti, před pár lety, ještě nedávno, se zlobili třeba na trojce a teď vám to došlo, a přestali jste odmítat chování druhých lidí, a respektujete to, tak už to umíte. To čištění se spustí samo tím, že vám nějakou dobu bude blbě. Buď vás bude bolet žlučník nebo něco. Přijmu to, neberu to jako něco špatného, ono se to dočistí. Samo. Protože vy už jste odstartovali nekonání odmítavých emocí v přítomnosti. Tady už to nepřibývá, to znamená, že tady se to může začít samo čistit. Takové ty duchovní nabídky: Já vás vyčistím a kdesi cosi...

Teď mně psala nedávno paní: Ivanko, mám si nechat vyčistit vztahy? Já říkám: No do prdele. Jestliže vám někdo uměle vyčistí vztahy a pouta k někomu, tak zažijete takovou dardu osudovou, protože vy jste to nezvládli a musí vám přijít nějaký „příšerný“ člověk do života, který vám to zahraje znovu, když jste se tamhle rozvázali. To je obrovská darda v tom osudu. Takže nedělejte to. Naopak, vy sami máte možnost se vyčistit, aby vám nevadilo, co ten člověk dělal. Jakmile vám to nevádí, není co likvidovat. Vy jste si to s tím člověkem domluvili. Jestliže mně někdo něco 20 let dělal, já jsem to po něm chtěla. Já jsem chtěla všechny věci, které mi dělal můj první manžel, abych zjistila, jaká je moje reakce. To je paradoxní, že jo. Mně bylo tak blaženě, fakt že jo.

Kdysi můj muž přivezl zvláštní knihu z Ameriky. To byly jen taková hesla, na každé stránce byly třeba jenom dvě, tři věty. A tam stálo (v angličtině):

Když budeš v pekle a budeš spokojený, jsi v ráji.

To je pravda. Takže to poznáte sami.

Tam, kde máte problémy, tak tam neumíte ty emoce od sebe odpoutat. Je pravda, že někdy na aurickém sezení vidím, že máte bloky mezi čakrami. Teď jsem zrovna viděla paní, která měla trojku přetíženou – odmítla jednu situaci 7 let zpátky – a právě díky tomu, že tu situaci odmítala, nechtěla ji, tak vlastně prožila situační lítost. A tam to bylo fakt mezi čakerním systémem. Tam je zapotřebí, když je to na té páteři mezi čakrami, obě čakry pročišťovat. Neodmítat situace. Vy jste si tu situaci sami zvolili. Cokoli vám

nastalo v situační sféře, tak jste to chtěli. Ten osud je nabraný, a vy jím jenom procházíte. Stačí jenom v klidu prožít, emočně se nebránit. Protože odmítavé emoce je to, co vám ty bloky dělají.

Když jsme si vše vybrali, než jsme se narodili, jak je to u umělého oplodnění, kdy z několika uměle vytvořených vybere doktor, který plod matce zavede k životu.

Vy skutečně neznáte, jak je všechno geniální, jak je všechno nastavené. Ten člověk (i on je Bůh) vybere přesně plod, který si to má prožít.

Zažili jste někdy, že jste třeba jeli autem a dejme tomu, že na té cestě bude hřebík. Když máte píchnout, tak těsně před tím ta ruka škubne tak, že projedete přes ten hřebík. Já vím, že to člověk takto nevnímá, neberte to jako fatalismus, to není pravda. Já sama jsem zažila a ten Otec mi ukázal takové věci, protože já sama bych nebyla schopná tomu věřit.

Já si pamatuji, jak jsem jednou projížděla křižovatkou a jela jsem na Duchcov, s kopce jedu dolů, a potřebovala jsem jet do Duchcova a zapadalo slunce. To slunce bylo tak, že nevidíte, mhouříte oči, a to se ještě jezdilo šedesátkou v obci. A teď jedu, nikde žádné auto jsem neviděla, a najednou jsem začala brzdit. Já nevěděla proč. Já jsem šlápla zkrátka na brzdu. Představte si, tam v protisměru parkovalo auto na chodníku a nebylo vidět, protože tam bylo křoví. On nebyl na mé straně, ale tak šlápl na plyn, že to auto nezvládl, ono vyjelo až do protisměru do mé lajny, nacouvalo, ale strašnou rychlostí. A ta noha už mi předtím brzdila, protože nahoře věděli, že se mi nesmí nic stát. To bylo geniální. A teď on se začal děsit, já jsem se usmívala a říkám mu: „Jeď.“

Toto když prožijete, tak je vám jasné, že když mám píchnout, tak píchnu, když nemám, tak takhle se škubne ruka, aniž byste to pocítili. Vy objedete ten hřebík a nepíchnete. Většinou budete píchat, když budete třeba zuřit nebo něco, tak si to zasloužíte, ten náraz té energie.

Mám nemocné levé oko, s jehož léčbou si lékaři nevědí rady. Nakonec nasadili steroidní kapky, které mi vyvolávají bolest hlavy. Dle toho, co nám předávajíte, mám nemoc přijmout a být v klidu?

Ano, vy uděláte nejlepší proces tím, že máte nemoc přijmout. Je to tak, jak to je. Ještě vidím, ještě se něco stane. Na všechny nemoci by mělo být postupem času vymyšleno něco, nicméně do té doby vy nezdemolujete to oko ještě víc jak byste ho zdemolovali, kdybyste to nechtěli vidět. A hlavně v té hmotné fázi.

Levé oko – tam jste někoho nechtěla vidět, s činy, které tam byly. Takže tam se to týká nějakého minulostního osudu. Ale skutečně přijmout to tak, jak to je – zaplať pámbůh funguje druhé oko a dá se vidět. Ono vždycky ty hormonální léčby... Už víte, jak to funguje. Každá čakra totiž roztáčí žlázu s vnitřní sekrecí, to znamená, že vy vypadáte tak, jak přemýšlíte a jak ty hormony tam vlastně pracují. A jestliže někde uděláte chybu a teď ten hormon se tam dodá a vy nesplňujete ty podmínky, to je donekonečna. To se

poznamená, ten obraz toho člověka. Tak si vyrábějte tím správným chováním ty své hormony.

Ted' už je třeba i známý – existuje třeba i ženská jóga, kde pohyby, a tím procitováním té ženskosti si ta žena může prodloužit menstruační cyklus a výrobu svých vlastních hormonů, třeba i o deset, patnáct let. Bez problémů, jenom prožitkem. Toto se týká jakékoliv žlázy s vnitřní sekrecí.

Zdravím vás z celého srdce. Prosím o zodpovězení otázky. Můj syn podle mého úsudku projevuje vůči rodičům málo lásky, když se snažíme ho s láskou vychovávat.

Už víte, že sklízíte své dávné činy. Navíc, jestli toho chlapce miluji... On tam něco musí mít minulostního, co mu i brání. Když z něj budu tu lásku tahat a dolovat... Ne, ne. Naučte se respektovat aspoň tu lásku, kterou on k vám má. On by nemusel mít žádnou. To už je pozice optimismu. Tím uspokojíte sebe – stačí vám málo, aspoň trošku mě má rád, to je dobře. Protože v pozici, kdy vy máte pocit, že vás miluje málo, můžete nastartovat egoismus, a třeba být nervózní nebo se můžete zlobit v nižších událostech, které by tam byly. A už zavdáváte i příčinu k tomu, aby ten kluk vás měl míň rád, protože reagujete. To má skutečně návaznosti. To je jako když dva hráči pinkají ping pong. Vám se vrací ty věci. Vy máte respektovat. Klidně se může narodit dítě do rodiny, které se neumí mazlit. To se může stát. Jestliže ho mám ráda a vím, že to neumí, že bych ho nutila k něčemu, co on nechce, tak to po něm chtít nebudu a věřte mi, že když to budete respektovat, může se stát, že najednou on se bude snažit víc a třeba se dostane i do stavu, kdy vám to projeví. Někdo o tom neumí mluvit, někdo se i bojí mluvit. Je třeba z minulosti nějakým způsobem zraněný. Buďte spokojení aspoň se stavem, jaký je. A milujte ho pořád stejně, nemělo by to ovlivňovat hladinu vaší lásky.

Proč staří lidé trpí stařeckou demencí? Jak jim pomoci k odlehčení této choroby? Velmi děkuji. Stáňa.

Celý osud je nastavený i třeba s takzvanými chorobami, které teď postihují dost lidí jako je Alzheimer, to jsou různé formy těchto nemocí, kde se projevuje i demence. Ono je to dobré nejen pro ty lidi, kteří tam jsou, ale i pro ty, kteří žijí v jejich okolí. To už jste si stačili všimnout. Tady projevujete obrovskou trpělivost, naučíte se u toho hodně věcí. A věřte mi, že většinou je to horší pro ty lidi v tom okolí než pro toho člověka samého. On si totiž žije v iluzorním světě. On si pamatuje na dávno staré věci, které už nejsou. Myslí si třeba, že ti lidi žijí a oni už dávno nežijí, a tím, že si myslí, že žijí, je to pro něj líp. Někdy jsou ty stavy až paradoxní.

Můj muž kdysi dávno mluvil s jedním pánem, který chodil každou neděli na hřbitov. Měl to jako výlet. Bylo mu skoro sto let a říkal: „Víš, já sem chodím každou neděli, protože já už živé nemůžu navštěvovat. Já už jsem tak starý, že všichni kámoši mi umřeli. Když chci někoho známého vidět, jdu se podívat na pomník. A chtěl jsem celý život žít dlouho, tak teď to mám. Je to splněné a jsem tu sám.“

Takže ten člověk si potom uleví, když je starý a nepamatuje si věci. Spíš pro vás je to obtížné, ale i vy to zvládnete, nebojte se. Věřte mi, stejně je tu prozkoušená míra účasti nebo míra schopnosti pro toho člověka něco udělat nebo si ho i nechat doma. Pozor – někdy to nejde si ho nechat doma. A zase: nevyčítat si to. Jestliže zvážím všechny podmínky a vím, že by zapálil barák, kdyby si ohříval jídlo, a já dělám někde jinde, jsme na tom špatně finančně, musíme oba vydělávat a nemáme na to se o něj postarat... Nebojte se, všechno se dá udělat, jenom když víte, že máte vaše svědomí čisté. Všechno jste si prohlédli a nikde tu škvírku jste nenašli. To všechno je nastavené i v osudu na vývoj vašich charakterových vlastností. Vaše Nadjá ví, jací jste. Jenom vy to nevíte a vy se to musíte dozvědět.

Spousta lidí si myslí: to bych zvládl levou zadní, nějakou situaci. Třeba u kamarádky v rodině. Ale pak když ta situace přijde k vám, tak najednou vidíte, že to je mnohem těžší, než jste předtím odhadovali. A proto se to děje.

Jsem praktická lékařka. Po vašich přednáškách začínám mít pochybnosti a spoustu otázek. Plně přijímám, co nám sdělujete. Jako lékařka se snažím zbavovat nemoci, o kterých si lidé myslí, že jsou špatné. Předepisuji léky i s vedlejšími těžkými účinky, např. onkologická léčba a jiné. Někteří jsou přístupní homeopatii či akupunkturu. Ale vše je to vlastně bílá magie a já nevím, jak se mám dále chovat ve vztahu k pacientům. A moc vám za vše děkujeme. Jste větší revolucionář než Lenin.

Vy jste úžasná, takové lidi miluji. Jo, Lenin. Já vám pak budu vyprávět o Leninovi jednu historiku v mém životě, jo?

Nicméně, nebojte se ničeho. Vysvětlím vám stav, abyste viděla, že je vše dobré. Vy jste se narodila v době, kdy jste vystudovala tu medicínu. To znamená, že úmysl toho člověka byl dobrý. Vy nezasahujete působením. A zase pozor – léčíte lidi, kteří si přinášeli nemoci, které si zasloužili. To je základ. Vy dneska už víte a krásně o tom mluví ten pan doktor Hnízdil. On zjistil, že když si s tím člověkem popovídá, víc ho nasměruje...

Ale s někým nemůžete mluvit. A zvlášť u těch rakovin, když mluvíte o těch onkologických pacientech – tam probíhaly nenávisti, zášti. Ti lidé se narodili do rodiny, kde to běžně bylo. Nebyli schopní to nedělat, opakovali vlastně ty věci. Málokterá duše je tak obrovská, že se poučí a v té rodině to nedělá. To už je veliká změna, tady už se staví karma rodu. Přijde první jedinec, který je schopný něco změnit a dělat jinak. Ale už ten člověk ví, že trpí, když nenávidí. To znamená, že vy musíte respektovat osud toho člověka. V tom osudu má napsáno, že nepochopí, že má zastavit zášti. Čím větší prožitek zášti, tím větší utrpení při tom odchodu a odumírání, protože intenzita prožitku je skutečně rovnoměrná potom té bolesti, kterou ten člověk prožije. Někomu nelze domluvit ani po rocích. Vy můžete pro toho člověka jenom udělat, že se k němu budete chovat s láskou a ukážete účast. A nabídnete mu běžnou léčbu, při které se mu možná uleví (když přehodnotí – to on taky neví, to je na osudu), ale zase si odžije to utrpení, které potřeboval, protože on někomu jinému přál ošklivosti. Bude to pro vás těžké. Tady si myslím, že to máte nastaveno na to, abyste ty lidi nelitovala. Nesmíte je litovat. To je těžké v určité fázi vývoje. Vy jim smíte s klidem poskytnout útěchu a aspoň

hezkou chvíli s druhým člověkem. Aspoň při tom běžném popovídání. Stačí, když vás budou milovat jako svého doktora. Samozřejmě podle vašich prostředků můžete. Ale pokud uvidíte člověka, který bude schopný si popovídat (a to vycítíte) a bude schopný něco změnit, každý ten hovor je platný a využijte toho. Stojí to za to, i kdyby to byl jeden pacient ze všech, kteří k vám přijdou. Ten jeden stojí za ten pokus to udělat. Takže se nebojte.

Mně nedávno psala taky paní, která je dětskou lékařkou a měla podobný problém. A říkala: „Já nic jiného neumím.“ Já říkám: „Nebojte se, to je všechno v pořádku.“ Ono se to taky změní, teď ještě vydržte. Když nic jiného člověk dělat neumí... Taky jste to dlouho studovali a určitě jste to dělali dobře se svým vědomím a svědomím, tak není čeho se bát. Bílá magie je zasahování energetické, kdy seberete tomu člověku karmu. Vy jako lékařka, která mechanicky jde, mu tu karmu nesbíráte. Vy akorát nemáte prostředky pro to. Ale teď už to víte i lidsky čím to je, tak se můžete taky podle toho nastavit. To stačí, nebojte se, to nic není.

To je hezký: Děkuju, že jsi. Milena. Omlouvám se za tykání.

Neomlouvajte se, všechno je Bůh. Děkuju vám.

Můžete mi prosím objasnit osud? Každé moje rozhodnutí je v rámci osudu a nijak ho nemění?

Ano, jestliže se rozhodnete jít doleva, (jste jako rozhodnutí) a není to úplně charakterově čisté v tom smyslu, co děláte, tehdy zažijete komplikace. Ale to je jenom jako odbočka, jako když máte na silnici objížďku. Oranžová šipka. Objedete – naberete přes ty komplikace zkušenosti, že už to neuděláte – a jedete rovně. Anebo vaše Nadjá ví – to je to škrbnutí, ta šíře cesty, jak jsem ukazovala – že už jste schopní a že už jste kovaní, že už se nerozhodnete špatně. A pak vás pustí doprava nebo rovně. Vaše Nadjá neboli Bůh ve vás ví, co umíte a co ne. Takže když někdy pochybujete, klidně vás pustí přes kopance, ale pozor – jsou pro vás dobré. Vy se přes ně učíte. Nezapomeňte, že vše je dobré.

Jakkoliv se rozhodnu, vždy mě to dovede ke stejnému cíli osudu?

Ano. Váš cíl osudu je vývojová fáze. To znamená bod B je to, co máte umět při odchodu z tohoto světa. To je jediná fáze celku, která je neměnná. Pak pokračujete v dalších osudech, protože my se tady učíme ve skupinách. Nás je strašně hodně a navazujete na sebe. To vůbec nevnímáte tyto vztahy. Vy se znáte s nějakým okruhem lidí, ale zasahuje do vás zase přes jednoho člověka další okruh lidí. To je všechno propojené, to nestíháme vůbec naším vědomím oddělenosti sledovat. Tím jsme vlastně spojení každý s každým. Věřte mi, máte všude příbuzné, kam se podíváte. Ani si je neuvědomujete.

Takže tohle je nastavené, a přitahujeme se k sobě právě těmi nedokonalostmi nebo dokonalostmi charakteru. A teď jde o to, co to Nadjá ví, – že jste schopní. Když budete

hodně dobří a jste schopni jít jenom rovně, tak tady projdete celý ten osud se zdravým tělem. Já už bych nikdy neudělala morální kopanec v tom smyslu, že bych někomu ublížila. Já si zvolím radši moji nějakou jakoby újmu, a tehdy se vám ten počet těch rozhodnutí zjednoduší na jednu. Vy se ani nemusíte už rozhodovat. Dřív to trvalo člověku třeba měsíce, roky, než se rozhodl, dneska vteřina. Je mi jasné, že jediná cesta, kdy to vyřeším, je tato. Ale pozor, to je ta nejjednodušší, a vnímám jenom zdravé tělo. Když se rozhodnu přece jenom nějak vočůrat něco, tak si to trošku zkřívím, a taky si zdemolují tělo. Proč bych to dělala, když už tyto věci vím.

A podle rozhodnutí si buď čistím karmu nebo si ji zhoršuji?

Ano, to už z toho vyplývá. Pozor – může se vám stát, že se rozhodnete čistě. To je taky jedna varianta a je strašně kouzelná. Kdy fakt máte čisté svědomí a jakoby to nedopadne. Tato varianta je proto, abyste byli schopní odříct to, co vám pak předloží hladina egoismu. To jsem ale blbá, že jsem to udělala. Já se můžu rozkrájet, a ono to nefunguje. To nesmíte nikdy říct. To je jedno. Když to nevyjde, je to jedno. Nezapomeňte na to.

Já jsem si vzpomněla na toho policajta, tenkrát, když jsem vezla pana Kalíka v autě na nákup té lampy. Já jsem měla sjetou zadní pneumatiku zevnitř a nevěděla jsem to, a on mě zastavil. A pozor – Kalík 160 kg, nestačil ani pás, on ho tak držel asi 20 cm od toho zapínadla. Policajt se tak naklonil a říká: „To mám tak rád, když ze mě někdo dělá vola. Já se nepoutám a vy to kamuflujete.“ Já říkám: „My to nekamuflujeme, nám nestačí provaz, máme velké břicho.“ A teď on nevěděl, co říct, tak šel dozadu a říká: „Vystupte si paní řidičko, máte sjetou zadní gumu. Kam jedete?“ Já jsem tenkrát vezla pana Kalíka, aby koupil lampu jedné paní jako dárek k sedmdesátinám. Říkám: „Tady vezu strejdu (já mu říkám strejdo) koupit dárek.“

A teď vidím, jak to ego přišlo vyzkoušet. Tak otočil hlavu a říká: „Hm, za dobrotu na žebrotu, co? Teď dostanete 2000 pokutu.“ A já říkám: „Ne, ne, to je moje guma. S tím nemá můj dobrý skutek nic do činění, a už vůbec ne lampa strejdy.“ A on začal zase tak mrkat a začal listovat mými doklady a tam bylo, že jsem rozvedená. „Hm, jste rozvedená, co?“ Já říkám: „No, šťastně rozvedená.“ „Šťastně rozvedená? Jak to myslíte?“ Já říkám: „Podívejte se. Nerozuměli jsme si, tak jsme to vyřešili. Nepomlouváme se, vážíme si jeden druhého, neničíme děti, nekazíme to.“ A teď on nevěděl, co si s těmi informacemi počít, tak říká: „Tak jste furt šťastná.“ „Jo.“ On říká: „Víte co? Tak jedte dál a buďte šťastná.“ To bylo super. Nesmíte se nechat chytit tou hladinou toho ega. Pak se to někde ocení, nebojte se.

Přispívat na charitu – ano nebo ne?

Ano nebo ne. Když chcete, tak přispějte, když nechcete, tak nepřispějte. Ale musíte to fakt udělat s rozhodnutím. Buď tomu člověku něco dám, a pak už nepřemýšlím, jestli podvádí nebo nepodvádí, jestli to přijde na místo... Ne, já jsem to udělala. Anebo nepřispěji a nevyčítám si to. Mám k tomu spoustu důvodů. Vy se pak demolujete. To

jsou věci, které jsou zbytečné. Pak pochybovat o tom, co jsem udělal – nerozvádějte to. Buď ano nebo ne. Uříznu to od sebe a jdu dál.

Pomoc nemocným – do jaké míry?

Samozřejmě, že člověk má pomáhat a každý se s tím setká. Do jaké míry? Starat se o ně s láskou, s trpělivostí. Zvláště, když je máte někde poblíž, v rodině, protože takový člověk je třeba sám ze sebe rozladěný, takže někteří podléhají obrovským změnám nálad. Chovat se s trpělivostí a láskou, protože se dovedu vcítit do pozice toho člověka. Až mě třeba bude jednou něco vytrvale bolet, tak už nebudete mít náladu na nějaké jiné pozice. Takže to je strašně důležité. Skutečně postarat se, abyste věděli, že jste pro toho člověka udělali všechno.

Jednou ve Starých Křečanech se ptala paní, která se starala o svou maminku, která před tím se k ní ne moc hezky chovala. Říkala mi: „Ona teď má Alzheimeru, je to strašné, ona mě nepoznává, mlátí mě bačkorou...“ Tam bylo vidět, že ta žena už nechce se o ni starat. Ale zase by si vyčítala, kdyby ji dala pryč. Tam byl vidět takový rozpor na té ženě. Já říkám: „Podívejte se, buď na to budete mít si ji nechat, anebo nebudete. Ale věřte mi, že to musíte udělat tak, že to rozhodnutí potom dodržíte. Buď na to nemám psychicky nebo fyzicky sílu, ale musíte si být jistá, že jednou, až by ta žena zemřela a někde byste ji dala, že byste nebyla schopná si to vyčítat. Vy dneska, když se o ni postaráte a zatnete zuby, uděláte všechno možné na maximum, vy to děláte pro sebe. Jednou ta matka nebude, vy tady budete třeba o 30 let déle, a těch 30 let si to můžete nakládat na svoje bedra, a to vám nikdo neodpáře. Tak se rozhodněte. Ona říkala: „Tak já si ji nechám.“ Ale nevím, jestli to dokázala.

Buď jste schopní vědět, že vaše síly jsou tady, a že jiná fáze není, když toho člověka někam dáte, nesmíte si to potom vyčítat. Já preferuji skutečně na maximum dokázat až do konce. Ale každý z nás má jiné síly a jiné možnosti. Nikdo nežije většinou sám, kdybyste měli partnera, který by se s tím člověkem nesnesl, pak by bylo peklo v rodině a byly tam třeba i děti, tam je hodně variant, takže to je pak hodně obtížné rozhodování.

Jak cítíte duchovní cestu poznání pránickou stravou?

Vy to tady prezentujete jako cestu poznání. Už jste se někdy přejedli? Určitě jo. Budu říkat přežrali, jo? Není vám pak dobře. Člověk je těžký, je si protivný, tlačí ho knoflík u kalhot, a někdy je mu i zle. Najednou zjistíte, že když byste někdy drželi půst a bylo by to delší jak 2 dny, zjistíte, že nejdřív cítíte tlak odporu, kdy fakt chcete něco smlsnout a něco sníst, ale najednou po určité době jak když se něco zlomí, a je vám strašně dobře. Vy jste lehcí. To je vlastně hmota, kterou házíte do té své hmoty, aby se tady obnovovala. Vy potřebujete stavební látky pro vaše tělo, vaše tělo to zpracovává, dosazujete si to. A když se to někde přežene, tak je to obtížnější. Takže skutečně bez toho jídla nám jednou bude líp. Ale ještě na to člověk nemá. Tady jde o ten zážitek jakoby lehkosti. Ale ještě na to vývojově lidstvo není připravené. Už jsem to řekla,

musíte napřed do těla dostat Boha, aby všude ta prána mohla proniknout. Tam, kde máte bloky, ta prána není, ten Bůh tam chybí.

Ukončil se přesun do 5D v letošním roce nebo je to plynulý vývojový proces?

Tady se jedná o dobu, kdy planeta prošla do oblasti 5D ve vesmíru. Už jsem to řekla dopoledne. A v březnu tohoto roku prošla poslední branou. Ono se to pomalu zvyšovalo. Vy byste to totiž neunesli, kdybychom tam proletěli teď hned, z trojky do pětky. Pozor – i teď je někdy lidem špatně. Hlavně v noci, cítíte takové ty vibrace, které s vámi třesou, až se s vámi hýbe postel. Nebo vám obrovsky bije srdce, to jsou všechno příznaky. Prosím vás, to nic není, to přestane. Po určité době se to stabilizuje. Ještě pořád to někdo může mít.

Já mám noci, kdy vůbec nespím. Já jsem se naučila už jenom odpočívat. Netrpím nespavostí. To je vyjímka, jednou za čas nějaká noc, ale je to jako když do vás někdo pouští 380. Obrovská energie, strašně nádherné pocity nitra, ale tělo trpí. Tělo se třese. Ono se dostává do posunu se zpožděním. Jak jde duch, tak ono se přizpůsobuje, a proto oni nám říkali, že vy se učíte tím utrpením, když ze života do života trpíte pod tím egoismem, protože to utrpení vás přibližuje k prožitku Boha. Vy tam dojdete potom tím osvícením. Osvícený člověk pak má v sobě už jenom božství a je připravený hmotou svého těla to udržet. Kdyby tuto energii dostal kdokoli „pode mnou“, z tohoto stavu by okamžitě zemřel na mrtvici. Vy byste tu energii Boha a tu vaši hmotou neunesli, a to tělo by se skutečně spálilo. To je pravda, všechno je fakt energie.

Takže planeta se v březnu dostala do stavu 5D úplně totálním v té poslední bráně, takže teď (to si můžete všimnout) jakýkoliv malý egoismus je hned po zásluze odměněný, protože ta planeta smete všechno co je 3D, tady se to neudrží. To jsou obrovské facky, které pak čekají ty lidi.

Lze urychlit čištění karmy?

Ano, přijmout všechny věci, o tom jsem už mluvila. Přijmout všechny věci jako dobré, všechny útoky z vnějšího světa, protože vím, že si to zasloužím, a absolutně neudělat žádnou negativní emoci. Máte za všechno děkovat, to je pokora. Vidíte, jak jednoduše řečeno. To je nejrychlejší čištění karmy jaké existuje.

Kristus říkal: Proste, budete vyslyšeni, tlučte, bude vám otevřeno. Prosím, můžete mi sdělit váš názor, co nám chtěl Kristus sdělit? Radí nám něco dělat?

Ano, tady je náznak toho, že kdo bude chtít skutečně znát informace a vědění... Napadalo vás v dětství – já to vždycky měla a do té hlavy to přišlo automaticky – ten svět přece musí mít nějakou zákonitost, tady nemůže být takový chaos, jak se zdánlivě zdá. Všechno totiž ve světě, když se podíváte do biologie, má svoje zákony. A najednou taková bezmoc, takový chaos, co se děje. Ano, to už je Nadjá, které vás nasměruje na ty

správné věci, ale hlavně vědět, že když nemám čisté svědomí, že mi není dobře. Taková ta tíha toho, co je.

Tady jde o to, že ten, kdo by se chtěl vymanit z těchto nečistot, které tady běhají jako egoismy, tak ten se skutečně vymaní. Taky proto musí v první fázi něco tím tělem udělat. Tehdy mu bude otevřen systém informací. A vždycky, když je žák připravený, tak skutečně se objeví někde učitel. Neexistuje výjimka. To je to samé, že vám skutečně bude dáno informačně všechno, co budete potřebovat, pokud pro to taky budete něco dělat. Byť by se v tom osudu dělo cokoliv, vy za každou cenu nesmíte oplácet zlo zlem. Proto nastavení druhé tváře. To je strašně důležité. Tady se mluví o informačním toku, a dále o pootevření té hladiny.

On také říkal, že v této době, ve které žijeme, sejde nebe na zemi. Ano, vidíte to? Je to božství, Bůh bude žít vlastně ve hmotě vědomě. Dimenze 5D je skutečně nebe na zemi. Vždycky nám říkali: Těšte se na to, bude to krásné. Napřed se samozřejmě budou dít čistky. A věřte mi, vy jste planeta, to si neuvědomujete. Vy jste skutečně planeta a ta planeta se čistí, proto jsou obrovské tsunami a zemětřesení, a ty tlaky obrovské už teď začínají, uprostřed planety ty tektonické desky na sebe tlačí. Teď bylo někde zemětřesení, něco se propadne, něco se vynoří. Teď se vynořil nějaký ostrov někde. Takže ty největší tragédie budou v těch zemích, kde ty bytosti žijící v těch místech prožívají veliké egoismy. Bude to v hromadných skupinách. S tím neuděláte nic.

Člověk v určité fázi egoismu začne mít přání, což je samozřejmě normální. Ty přání se mění. Napřed je má negativní, pak je má pozitivní. V jisté fázi vývoje jste vyslyšeni. Je vám to splněno, abyste pak pochopili, že vám to ublížilo. Že jste si předtím mysleli, že to bylo dobře. To znamená dejme tomu, budu si přát obrovské bohatství. Najednou ho dostanu, ale přijdu o všechny lidi, kteří mě měli předtím rádi. Za prvé ze mne začnou jejich ega vysávat peníze nepřiměřeným způsobem, pak se mnou nemluví, když už jim nic nechci dát. Člověk běžně tady vidí tu hmotu jako geniální záležitost v tom smyslu mít něco. Ona pouze slouží k vývoji toho člověka, proto je dobrá. Kdyby s ní někdo opovrhoval, už nemilujete celého Boha a nejste duchovní tak, jak byste si přáli. Jsou jisté fáze vývoje, kdy ty bytosti opovrhují hmotou. Duch je přednější. Ne, tam je všechno v jedné rovině. Bůh je zkrátka všechno. Ta hmota je nám daná proto, abyste si se zkušeností prošli v nevědomosti hmotou a odložili ji v nevědomosti až do vědomí Boha. A to musíte udělat v první fázi. Věřte mi, toto je jedno z nejdůležitějších období a pozic vývoje. Přejít do páté dimenze, protože první, druhá a třetí dimenze jsou fáze, kdy žije jenom vědomí hmoty. To je obrovský skok dopředu. Tady už fakt končí utrpení.

Doposud víte, že ty pokusy byly. Já se vracím k Leninovi. Vždyť i Marx a Engels – jenže to bylo v době 3D na planetě, to znamená, že tady nemůžete mít nádherné a geniální myšlenky, protože tady pracuje ego člověka. Jakmile jedna vrstva revolucionářů svrhne nějakou skupinu lidí, v tu ránu už si bagruje do kapes a má výhody a všechny tyto věci... To nastává znova egoismus a nikdy to nepracuje. Pak zase člověk dejme tomu za éry totalitní, když prokázal být čestným, a přitom nevyužívat nemorálních věcí... To je obrovská zkouška. Ta byla důležitá pro naši zemi ta éra totality a věřte, že byla dobrá v tom smyslu, že ti nejlepší byli ti, kteří dovedli být spokojeni i v tomto prostředí bez toho, aby fňukali. Narodil jsem se sem, tak nebudu nikoho pomlouvat, nikoho

nepoškodím. Okopu si zahrádku, budu spokojený. Nesmím cestovat, tak vezmu batoh, půjdu na hory, vezmu děti. Bez výčitek a bez nářků. Tady vždycky bude vrstva lidí, kteří se postarají o tu revolucionářskou část, to je zase jiná vývojová fáze. Jste všechno vy.

Jak odlišit, kdy na vás druhý člověk reaguje kriticky, protože se v něm rarách čertí nebo vám ten druhý člověk v dobré vůli chce pomoci zvládnou nějakou vadu v charakteru, kterou si neuvědomujete?

Víte, vy hlavně zodpovídáte za svoje pocity. Mě je jedno, jestli to bude ten člověk anebo ten člověk. Jestliže se na mě někdo bude kriticky čertit, zapisuje si svoji závadu. On mi to mohl říct v klidu, že jsem něco podělala. Takový člověk sám má v sobě závady, protože ego bouří jedině tehdy, když ví, že má něco podobného, aby zamaskovalo tu svou neschopnost. Dejme tomu budu někoho kritizovat za nepořádek a budu na něj poukazovat, protože vím, že sama nejsem moc pořádná. Nebo budu kritizovat lakotu druhého člověka, a tím budu maskovat to, že já jsem taky lakomá. A když nebudu lakomá, já budu soucítit s tím druhým člověkem, že se bojí dát korunu, jak se kroutí to ego, jak to nechce. On trpí ten člověk. Takže to je vždycky na tom člověku. Pokud na mě něco vychrlí kriticky, a nebudu mít silný egoismus, tak se nad tím zamyslím, jestli náhodou nemá pravdu. Pro mě je to vždycky užitek. Já můžu zjistit, že tu pravdu má, anebo taky že nemá. A ten druhý, ten na mě nebude útočit. On mi to řekne jenom v klidu, ale vždycky je to pro mě informace, protože tak mne vidí ten vnější svět. Vždycky je to pro mě dobrá informace. Toto udělá nestranný člověk. Takže je dobře ohlídat si tu svou pozici. Pak taky můžete být kritizováni a nemusí to být pravda. Někdo vás třeba obviní, že jste něco udělali tohle, protože jste chtěli něco jiného a nebylo to tak. A s tím taky nic neuděláte. Protože ten člověk by ještě reagoval v této situaci tak jak reaguje, a on nepochopí váš postoj.

Já si pamatuji, jak jednou jednomu černému mágovi jsem se snažila nastítnit, že se ubrání jenom láskou. Ten člověk to nepochopí. Ten ještě má ránu, a tu ránu musí vrátit, protože je přesvědčený, že ten člověk si to zaslouží. A ten člověk vám ani nevěří, že milujete všechny lidi stejně, protože on toho není schopný. On to není schopný pochopit, vy se na něj ani nemůžete zlobit, protože jeho vývojová fáze nestačí. Takže toto je také důležité. Tady je hodně postojů. To je jedno, co dělá svět. Každý je zodpovědný sám za sebe. Takže jestliže mě někdo kriticky sleduje, mně to nevádí, že je kritický. Já si prohlídnu, jestli náhodou nemá pravdu. Pak to někdo myslí dobře, to taky poznáte, protože ten člověk většinou pak má tendenci se vám omluvit. A pak někdo nemá pravdu, a to zase vím já, protože mám čisté svědomí, takže tam vlastně nemusíte řešit vůbec nic.

Bylo tady v místnosti otevřené okno. Byl průvan, který mi nedělá dobře. Šla jsem a okno zavřela. Kde je hranice něco udělat od té, kdy se smíříme se vším, co se s námi děje. Děkuji.

To jste udělala dobře. Já jsem i řekla, že kdyby někomu vadilo to otevřené okno, ať to řekne. Bylo lepší, když jste to neřekli a rovnou jste ho zavřeli. Nevím, kdo to byl. Ne,

ne, když víte, že by vám bylo špatně, a už je vyvětráno, není důvod proč to nezavřít. Pak je ještě záležitost, kdyby třeba bylo dusno, a hodně lidem by třeba bylo vedro, se přemístit kvůli nim někam jinam, kde ten průvan není, ale to si myslím, že dneska je venku tak chladno, že není důvod to zase až tak rozebírat. To je správné. Taky se třeba ještě člověk může zeptat druhých lidí, jestli může, aby měl pocit, že to udělal dobře. To jen ujistit se.

Ivo, něco provedu, uvědomím si to. Mohu nějak zmírnit trest, třeba nějakým upřímným počinem?

Víte, vy jste úžasné bytosti. Vy i to, že to provedete, máte v plánu osudu, abyste zjistili, že jste to udělali naposledy. To stačí. Tím, že jste ten čin udělali, jste si naposledy dojasnili, že už to nikdy neuděláte. Vše je vámi nastaveno. Uvědomte si, že všechny lidi tam máte se všemi činy a všechny situace. Takže všechno je vámi nastavené, aby vám to udělali a zjistili jste vaši reakci. Ale to samé jste vy slíbili druhým lidem, že jim uděláte čin, který jste jim udělali. Aby i oni měli šanci vás vzít jako dobrého i s tím, co jste jim udělali. A pozor – když jste si to tedy slíbili, že si to uděláte, pak i vy sám jste dobrý s tím činem, který jste udělal, protože jste ho udělal naposledy a zjistil jste, že už to nikdy nechcete udělat. Já vím, že je těžké pochopit, že vše je dobré, ale ono to tak skutečně je. A tady jde o to přehodnocení. Tady to Nadjá ví TEĎ. Teď ta bytost už má 100 % nabráno, v tomto směru už umí. Ještě zase nebudete umět něco jiného, tam zas bude probíhat něco dalšího, ale to nevádí. Taky to jednou nabere. Ten vývoj je úžasný. Uvědomte si, že jste Bůh. Všichni. A kdybyste prožívali jenom osamocení jediné velké bytosti, ve tmě, eóny roků, obrovských časových rozměrů, byť žitých v přítomnosti, to by bylo smutné. Toto je strašná sranda. Já vím, že se vám to ve 3D ještě moc jako sranda nezdá, ale už to končí, nebojte se. Teď už se budete mít z čeho radovat.

To je úžasná otázka. Děkuji za ni.

Máme jako vtělení boží nějaké hříchy a viny? Kdo nám je může odpustit, když jsme Bozi.

Výborně. Já už jsem o tom mluvila. Hřích neexistuje. Pro každou vývojovou fázi byla psána bible – pro Starý zákon, kde byl Mojžíš přenašeč – tam bylo Oko za oko, zub za zub. Najednou za 2000 let je další bible, kde je už něco úplně jiného, protože přenašeč pro dalších 2000 let pro Ryby byl Kristus, a teď znova se bude psát další bible, až se narodí to dítě. Pravda se vyvíjí, to už jsem vám dneska říkala. Pro 3D se musela psát bible, že existuje hřích, protože lidé dělali obrovské ošklivosti jeden druhému, to je normální v oddělenosti, kdy nevíte a neznáte principy jednoty. Ty poprvé vám přišel říct Kristus. Nicméně lidé neznali praxi, takže v té bibli se muselo napsat, že je hřích, jinak byste dělali ještě horší věci a byli byste si jistí, že nehřešíte. Takže pravda pro Ryby byla, že je hřích, ale on není, je jenom vývoj, teď už to víte. Tyto pravdy se budou psát teď v bibli, která bude teprve napsaná.

Tady vidíte, že jste všechno vy. Ve 3D se od vás chce odpuštění, ale v 5D to vůbec neexistuje. Z 5D když se podíváte do 3D, tak zjistíte, že není, kdo by komu odpouštěl, protože vy sami jste po druhých lidech chtěli, aby vám ty věci dělali, aby vám to nevadilo. Takže vlastně není co odpustit, vy sami sobě jste si udělali to, co sami po sobě chcete, abyste těm lidem odpustili. Podívejte se tamhle na tyto dva panáčky. Je to jedna bytost. Jeden o tom ví, protože je osvobozený od egoismu, ale ten druhý o tom neví. Těch, kteří o tom neví, těch je velmi mnoho, ti se to ještě učí. Ti, kteří o tom ví, už ví, že neumí neodpouštět, že to ani nejde. Ono to totiž neexistuje. Vina a hřích neexistuje. Toto je realita 5D. Ale pro 3D to samozřejmě je, protože ty bytosti to ještě neumí a nezjistili to.

Blok na páté čakře projevující se bolestí krční páteře a problém se štítnou žlázou, následně i ztráta vitality a obezita. Co člověk nepochopil a nad jakou výzvou zpracovat, aby se blok uvolnil?

Pátá čakra je vždycky komunikace. Pokud je to do levé strany, levý lalok, je to komunikace s hmotou neboli s člověkem. To znamená kritika, obrovsky prožitá sebekritika, útoky nebo hádka tam může být, prokletí. Tam jsou různé varianty směrem ke hmotě, to znamená ke konkrétnímu člověku. A do pravé strany je to duchovní kritika, posuzování, kritizování situací, odmítání, třeba tam může být kritika politiky nebo třeba místního starosty.

Víte, to je zkrátka nekomunikace. Ten člověk se oddělí v komunikační fázi. Jenže teď už víte, že všichni mají svůj úkol, a mají druhým udělat co slíbili, že udělají. Takže každý hraje jenom svou roli, abychom se prožitky dopídili našeho vlastního společného božství, což už se děje. Takže tady, pokud je to v pravé straně, lalok štítné žlázy, tak to tam je. Ona potom rozhodí celé tělo, srdce, ledviny, skutečně tam je potom problém s váhou. Buď obezita nebo opak, to je podle toho, jak je to nastavené, jestli hypo nebo hyper. Tam může být i Basedova nemoc, tam jsou různé varianty toho prožitku. Ale je to vždycky v komunikační fázi. Vždyť všechno, a každý s kým mluvíte, jste vy sama. A ten člověk vám slíbil, že vám ty věci udělá. Takže láskyplně komunikovat s každým – i sama k sobě, pozor. Nekritizovat se. To jste kdysi v minulosti nevěděli, ty zkušenosti teď nabíráte, takže láskyplná komunikace.

Jak poznat v běžném životě, když člověk chce udělat změnu ve svém životě, například změna práce, bydliště. Kdy je to správné v souladu s vývojem a kdy je to nespokojenost ega?

Vaše životní podmínky, byť jsou někdy obtížnější... Dejme tomu, pracujete v nějaké práci a přestane se vám tam líbit v tom smyslu, že už vás ta práce nenaplňuje. Dobře, ona mě třeba nenaplňuje, ale já zase nemám jinou práci a starám se o děti... Tam jsou ještě i jiné nastavené podmínky. To znamená, že když jinou práci nemám, tak já tam ještě ráda zůstanu, než se mi něco naskytne. A snažím se tu práci dělat dobře, když už jsem tam a musím tam zůstat, dodržím ty podmínky, abych splnila. Abych tam byla aspoň spokojená, když pak už odmítáte tou nespokojeností v té práci, tak už pak děláte

kopance a jste protivní pro ty lidi, kteří tam jsou, a už začíná zhoršení všech situací. Věřte mi, že když jenom cítíte, že by to někde chtělo změnu, ale vydržíte a děláte jenom to, co teď můžete tím tělem udělat, abyste neporušili nějakou harmonii vašeho života, aby někde nebylo zle, tak je to v klidu. A teď pozor – žádné takové ty úzkostné niterní výkřiky Proč já. Ne, ne, máte být vděční, že tu práci ještě máte. Vždycky si zachovejte optimismus v jakékoliv fázi, to vám pomůže. Když totiž toto dodržíte, tak po nějakém čase vám přijde i sama nabídka.

Prosím vás, já jsem spoustu dotazů ještě nestihla zodpovědět a už vám je dneska bohužel nezodpovím. Ale chci vám říct, že mi s vámi bylo moc dobře a každý jste vždycky nabral to, co jste nabrat měl a pochopil, a to je taky dobře. Já vám přeji, aby se vám dařilo. Abyste rozeznali, že ten hlas, který ve vás křičí a emocionálně odmítá, nejste vy. Abyste byli schopní ho jenom pozorovat a nereagovat, nepřivlastňovat si ho. A hlavně nevyčítat si to, že se ten hlas ozývá. On totiž skutečně není váš.

Takže ať se vám daří a děkuji vám.

Na shledanou.